

amâna

săptămânilor

Viorel Iuga

Duminica Floriilor Mesaje pentru Săptămâna Marc
Duminica învierii

Viorel Iuga *Săptămâna săptămânilor*

Viorel Iuga

<flpT<flMfIW

APTAMANILOR

Mesaje pentru Duminica Floriilor, Săptămâna Mare şi Duminica învierii

EDITURA*
Arad, 2010

înainte

Viaţa slujitorilor lui Dumnezeu este aglomerată. Vestitorii Evangheliei trebuie să aibă grijă de propria viaţă, de familia lor şi de sufletele celor din turmă. Ei trebuie să se gândească la cei nemântuiţi şi să găsească mijloace prin care Evanghelia să ajungă şi la aceştia. în sensul acesta, fiecare trebuie să investească în studierea Cuvântului şi în transmiterea lui.
în conjunctura românească, sunt câteva perioade foarte aglomerate pentru predicatori. Printre ele amintim: zilele în care sărbătorim Naşterea Mântuitorului, perioada evanghelizărilor şi -probabil una dintre cele mai aglomerate perioade în predicarea Cuvântului -, Duminica Floriilor, Săptămâna Mare şi Duminica învierii. Ştiind aceasta, m-am gândit de mai multe ori dacă să vă ofer notiţele mele sau nu. O parte din mine îmi spunea să stau, să le lucrez bine, să aleg cuvintele cele mai expresive şi doar apoi să vă dau acces la acest material. Cealaltă parte, colegială, îmi aducea aminte că voi nu sunteţi interesaţi de cuvinte măiestre, ci de idei practice şi biblice. Toţi sunteţi în stare să îmbrăcaţi adevărul în haine proaspete şi viu colorate. După cum vedeţi, a câştigat purica practică, inima colegială. Cu riscul de-a aglomera viaţa crilieiloi mei, am decis să vi le ofer aşa cum sunt. Mă rog ca Domnul, Stăpânul lucrării, să vă inspire ca, din ele, să scoateţi <i(lee<n,th mărgăritare. Ştiu că nu va fi uşor, dar nici imposibil, l'imelul ./<■ pornire este dependenţa de Duhul Sfânt şi dorinţa de u le /nituit pentru gloria Domnului şi spre binele semenilor.
Materialul acesta, deci, vine în ajutorul celor eu ic ml

n i ■'!■! .....lftlltt

n nu tină la dispoziţia lui Dumnezeu pentru a transmite un Cuvânt OUrat şi practic. Ca întotdeauna, vi-l ofer cu dragoste şi cu respect. Mă rog ca El, Domnul nostru, să vă inspire în prelucrarea şi transmiterea lui. Numai Dumnezeu ne poate ajuta să vestim acel Cuvânt are să îi ajute pe mai mulţi să îl primească pe împăratul, să folosească corect Jertfa şi să se închine autentic Celui veşnic viu.
Onorat să îi slujesc pe slujitori, Viorel Iuga

Mesaje *pentru Duminica* Floriilor

VIOREL IUGA

I_*ecţu* e dinaintea \—Ionilor
Marcu 10:17

Domnul Isus decide să îşi aleagă ucenici. Apoi, îi pregăteşte pentru evenimentele care vor urma. El ştia că trebuie să îi pregătească **şi** îi face plăcere să îi pregătească. Domnul ştia că lucrurile care se vor derula în zilele următoare vor fi grele. El ştia că ucenicii vor avea nelămuriri, suferinţe, şi că gândirea le va fi confuză. Pentru că erau ai Lui şi îi iubea, Domnul vrea să îi ajute şi să îi salveze. în sensul acesta, le predă nişte lecţii.
^ **Viaţa veşnică** este **primită doar de omul care se leagă de Domnul Isus şi îl urmează.**
Aceasta înseamnă că trebuie dezlegare de alte lucruri. Cu cât sunt mai puţine, cu atât ne dezlegăm mai uşor şi la pocăinţă şi la plecarea spre veşnicie. Aceasta înseamnă purtarea crucii în fiecare zi. Noi trebuie să fim legaţi de Cristos. Aceasta înseamnă cunoaşterea căilor lui Cristos. El are căi deosebite şi care duc numai spre bine. Dacă doreşti viaţa veşnică, poţi să o ai dosir **pe** această cale.
^ **Suferinţa este parte din drumul spre glorie.** (Mmvu **10:32-34)**
în repetate rânduri, Domnul le explică că trebui o s.-i im la Ierusalim, că va fi vândut, că va fi dat neamurilor, crt vn fi ucis, dar că va învia. El le explică în mod concret şi **etapifât 0UIX1** se vor desfăşura lucrurile. întâi, va fi dat în mâinile **conducătorilor religioşi.** Aceştia, îl vor da în mâinile neamurilor. Neamurile îl vor trata urât şi apoi îl vor răstigni. Aceasta este a treia explicaţie concretă şi specifică de acest gen. Prin aceasta, El îi pregătea pentru acele evenimente, dar dorea să le arate că nu suferinţa triumfă, ci viaţa în înviere.
Şi noi vom avea de suferit. Este o suferinţă necesară şi cântărită. Aşa a fost la sfinţi şi aşa va fi şi la noi. Putem vorbi de o suferinţă din partea familiei, a păcătoşilor sau chiar oficială, din partea guvernului. Indiferent cum o vedem, nu ea câştigă, ci viaţa care învie.
^ **Poziţia în împărăţie este câştigată prin slujire.** (Marcu 10:35-43)
Fiii lui Zebedei vor poziţii bune. Domnul nu îi contrazice. El nu spune că nu există poziţii diferite în împărăţie. El le spune şi în Joia Mare le va demonstra din nou că poziţia măririi este rezultatul slujirii. Dacă vrei să fii mare, atunci slujeşte acolo unde trebuie şi după modelul lui Cristos. Nu din mândrie, ci din respect pentru Domnul şi din dragoste de fraţi.
^ **Cel care doreşte să obţină ceva, trebuie să folosească credinţa.** (Marcu 10:46-52)
Kslc redată vindecarea lui **Bartimeu.** Noi putem spune multe lucruri despre el. Putem explica vindecarea lui în foarte multe moduri. Domnul Isus are o singură explicaţie, cea adevăraţii: „t Vedinţa ta te-a mântuit". Tot ceea ce face Bartimeu este **rezultatul** credinţei.
Crcdinţ» are realizări deosebite. Crede în Domnul Isus pentru mântuire, pentru sfinţire, pentru umplere cu putere cerească, pentru călăuzire, pentru izbăvire, pentru răsplătire. Credinţa este singurii care te ajută să câştigi ceea ce doreşti.
Concluzia:
Vrei viaţa veşnică? Alege-L pe Cristos, ascultă-L şi va fi

bine. Treci prin suferinţă? Bucură-te că eşti pe drumul spre glorie. Vrei o anumită poziţie? Slujeşte cât mai mult şi cât mai bine. Vrei realizări deosebite? Fii un om al credinţei. Credinţa autentică „mută munţii" sau te ajută să îi treci cu bine.

[_ucr5UT5ile *cave* pot ci sigurei *pacea*

în această zi, Domnul plânge, deoarece Ierusalimul nu şi-a asigurat pacea. Oare ce va face în dreptul nostru? Avem asigurată o relaţie de pace cu Dumnezeu? Doar pentru moment sau pentru veşnicie? Doar din punctul nostru de vedere sau şi al Lui?

♦ **Importanţa păcii.**

Este susţinută şi de cei care o au şi de cei care nu o au. Este foarte important să avem pace în naţiune, pace în biserică, pace în şcoală şi în clasă, pace în formaţia de sport sau religioasă, pace în echipa medicală şi pace în trup. Nimeni nu îşi doreşte să nu se bată celulele între ele. Toţi vor recunoaşte cât de valoroasă este pacea între partidele politice, angajaţi, vecini, prieteni şi copiii de la grupă. Este vital să avem pace în sufletul nostru, pace în familie şi pace în relaţiile pe orizontală şi în cele pe verticală. Oare la ce pace făcea referire Domnul Isus în acest pasaj? Pacea cu romanii? Pacea cu celelalte provincii? Pace;i ml ir evrei? Pacea cu Dumnezeu? Da, aceasta era mai importantă **doc.flt** toate celelalte. Ea decide valoarea şi calitatea celorlalte. Ea doi id<< dacă ne putem bucura cu adevărat de celelalte sau nu, A vrui această pace? O au cei din jurul nostru?

^ **Lipsa păcii. Criza păcii.**

Starea de nelinişte şi de duşmănie chiar **este!**
),1|,| ,'tIII. Ii. • I|II 1 • ■ I ■ I < I I I ■ ■ I ■ I I

- datorită păcatului. El ridică un zid de despărţire între om şi Dumnezeu.
- datorită diavolului. Dacă Domnul este Prinţul păcii, diavolul este duşmanul păcii.
- datorită necunoaşterii. Mântuitorul spunea: „dacă ai fi cunoscut şi tu măcar astăzi ..." Mulţi nu cunosc nici cine este Mântuitorul şi nici zilele de har pe care le trăim. Oare cine ar putea şi ar trebui să le spună dacă nu cei care au fost trimişi de Domnul cu acest mesaj?
- datorită prezenţei răului şi absenţei binelui. Binele va fi prezent doar atunci când oamenii se vor supune poruncilor lui Cristos.

♦ **Prezenţa păcii.**

Adevărata pace este condiţionată. Ea depinde de:

- atitudinea noastră faţă de Domnul Isus Cristos. Lucrurile care asigură pacea sunt oferite de Dumnezeu. Ele au origine divină. Adevărata pace nu vine prin valorile materiale, prin religie sau prin oameni, ci prin Domnul Isus. Numai El poate oferi pacea superioară lumii. Numai El poate să ne ofere pacea, care depăşeşte priceperea omenească. Numai El poate oferi pacea, ce nu ponte fi tulburată de evenimentele cotidiene.

disponibilitatea noastră de a munci. Pacea este condiţionată de unele lucruri clare. Sunt anumite lucruri care pot garanta pacea? Sunt lucruri care o condiţionează? Toţi ştim că răspunsul este pozitiv. Pacea din familie este condiţionată de comunicare, respect, dragoste, iertare, bunătate etc. Pacea din-tr-o grupă OHLO condiţionată de respect şi înţelegere. Pacea din biserică este condiţionată de smerenie, iubire, colaborare, ascultare de Domnul. Pacea cu Dumnezeu este condiţionată de pocăinţă, de **credinţă şi** de umblarea în ascultare de Cuvântul Sfânt.

- folosirea timpului prezent. Mântuitorul spunea: „măcar acum ..." Mântuitorul ne oferă zile speciale de har şi îndurare. Să le folosim până nu este prea târziu. Pentru ei, a sosit clipa când era prea târziu. Pentru noi, astăzi, acum încă este bine. Acum încă mai este har. Să avem grijă că mâine s-ar putea să fie ASCUNSE. De ce să nu ne împăcăm astăzi cu Dumnezeu?

Concluzia:

Tragedia Ierusalimului a fost: alţii da, tu nu! Care este starea ta? Nu cumva te numeri printre cei pentru care plânge Isus? Gândeşte-te puţin la următoarele aspecte: alţii şi-au recunoscut păcătoşenia, tu nu. Alţii au aflat de Isus şi au crezut, tu nu. Alţii au

făcut ce trebuie, tu nu. Alţii au numele scrise în Cartea Vieţii, tu nu. Alţii s-au botezat, tu nu. Alţii se bucură de integrarea în biserică, tu nu. Alţii au garanţia învierii şi cerul, tu nu. Spune-mi, te rog, de ce? Realizezi ce înseamnă aceasta? Vrei să auzi ceva frumos?
Domnul binecuvântează pe mulţi, dar te vrea şi pe tine. El ajută pe mulţi, dar vrea să te ajute şi pe tine. El iartă pe mulţi, dar vrea să te ierte şi pe tine. El călăuzeşte pe mulţi, dar vrea să te călăuzească şi pe tine. El pregăteşte cununa multora, dar vrea să ţi-o pregătească şi ţie. El păstoreşte pe mulţi, dar vrea să te păstorească şi pe tine. El mărturiseşte pe mulţi în faţa Tatălui, dar vrea să fii şi tu printre ei. El pregăteşte un trup nou şi o cunună multora, dar vrea să le pregătească şi pentru tine. El aşteaptă în cer pe mulţi, dar te vrea şi pe tine. El locuieşte prin Duhul Sfânt în mulţi, dar vrea şi în tine. Tu de ce nu vrei? Domnul spune: „măcar acum". înţeleg că ar fi putut fi bine .1 mai înainte, dar nu ai vrut. Acum este târziu, dar nu prea **târziu.** Nu face din târziu, prea târziu. Nu aştepta ziua când lucrurile acestea vor fi ascunse de ochii tăi ...
Dragii mei, stările pe care le experimentăm de Florii **depind** de relaţia noastră cu Domnul Isus. Ucenicii s-au bucurat, duşinniin

s-au tulburat şi s-au mâniat, iar indiferenţii au rămas indiferenţi. Şi veşnicia deprinde tot de relaţia noastră cu Domnul. Cei care sunt ai Lui se vor bucura veşnic, iar ceilalţi vor plânge veşnic. Să nu uităm însă că relaţia cu Domnul Isus depinde de noi. Având în vedere că El a decis să ne iubească şi să ne ofere binecuvântarea, măcar acum să îl recunoaştem, să-L respectăm şi să-L urmăm cu credincioşie. Astăzi poate fi ultima zi când îţi sunt oferite. Ai grijă să nu rămâi fără ele căci, făcând aşa, vei regreta amarnic. Ai grijă să nu rămâi fără Isus.

vaiuavea

a spârşrfcul ,/ilei ■]— loriilor

La sfârşitul zilei Floriilor, probabil că fiecare şi-a făcut socoteala. Din ceea ce cunoaştem noi, probabil că soldaţii romani au fost mulţumiţi deoarece a fost linişte. Deşi a fost mare aglomeraţie, nu au fost incidente. Preoţii şi cărturarii erau tare nemulţumiţi de ceea ce s-a întâmplat şi de ceea ce a făcut Domnul în Templu. Participanţii la sărbătoare erau mulţumiţi. La fel şi ucenicii. Dar Domnul Isus? Ziiin .icr.isl.i a fost o zi deosebită. Aşa cum spunem noi a fost o zi de har deosebit. Cum suntem la sfârşitul acestei zile? Cum suni somonii la finalul acestei zile? Dar Domnul? Vede El că am folosit coreei harul oferit?
întreb aceuntii dooarece:
^ în înţelesul Domnului, Ziua Floriilor este o zi de har deosebit.
Este vorba de har oferit de Domnul, oferit cu dragoste, oferit pentru schimbare în bine, oferit cu măsură.

♦ Harul oferit în această zi a fost risipit.
Lucrul acesta este adevărat cu toate că:
- pe unii i-a învăţat,
- pe unii i-a vindecat,
- unii L-au aclamat.
^ Risipirea harului s-a datorat necunoaşterii. Este vorba de necunoaşterea:
- timpului,
- a planului divin,
- a Domnului Isus.
^ Necunoaşterea nu este o scuză.
Se vede din faptul că nu le-a mai dat o altă şansă,

Se vede din faptul că i-a pedepsit,
Se vede din faptul că a plâns.

Concluzia:

A fost şi este o zi de har. Cum îl foloseşti? La ce te va ajuta? Să nu facem zadarnic pentru noi harul divin.

Lacrimile

Este interesant că, într-o asemenea zi, Domnul Isus a plâns. Nu ştiu dacă a fost vizibil pentru toţi sau doar pentru unii. Poate că L-au văzut doar cei de aproape. Poate că şi ucenicii au trebuit să se uite atent.

în această zi, suntem invitaţi să vizităm Ierusalimul, să vedem splendorile de acolo şi multe alte lucruri. în această zi, suntem chemaţi să-L vedem pe Domnul Isus privindu-ne pe **noi**

Ce se vede în privirea Lui şi în ochii Lui? Uită-te cu atenţie! Dă-mi voie să te ajut. Sunt lacrimi? Să analizăm lacrimile Lui din Ziua Floriilor.

^ **Motivaţia lacrimilor Sale.**

De ce a plâns Mântuitorul în Duminica Floriilor? Faptul că El plânge trebuie să ne dea de gândit. El nu a plâns de bucurie, nici de durere personală. El nu plângea pentru că I se apropia clipa morţii şi nici pentru că a pierdut ceva sau pe cineva. Evanghelistul spune că lacrimile Lui au început să-I brăzdeze obrajii atunci când a văzut cetatea Ierusalimului.

Ce a putut să vadă Domnul de I-au curs lacrimile? Din relatarea evanghelistului înţelegem că Isus plângea:

1. Deoarece cei ce credeau în El, ca Mesia, erau puţini. în Ierusalim puteau fi, în acea vreme, cam 1,2 milioane de oameni. Unii cercetători spun că, împreună cu pelerinii, puteau fi la undeva la 2 milioane. Oare câţi dintre aceştia îl aclamau în această duminică? Probabil că cei mai mulţi erau indiferenţi. Alţii credeau în El ca proroc. (Matei 16:14) Acesta era deja un pas înainte, dar nu suficient.

Deşi statutul de proroc pretindea mari lucruri, precum alegere divină, relaţie specială cu Tatăl, totuşi, Domnul nu este mulţumit doar cu atât din partea Ierusalimului. Erau şi din aceia care credeau că este un mare învăţător. Probabil aceştia erau fariseii, cei **ce-L** credeau capabil şi ar fi fost mândri să fie fruntaşul lor. Probabil erau cărturarii, care erau uimiţi de modul în care Domnul cunoştea şi interpreta Scripturile. Nu este exclus ca aceştia să fi fost unii dintre saduchei, care gândeau că Isus ar trebui să ia locul marelui preot. Toate părerile erau bune, dar nu suficiente. Probabil că erau medici, care îl considerau cel mai mare medic. Unii spuneau că este Ioan Botezătorul, alţii Ilie, alţii Ieremia etc. Toate acestea sunt nume mari, care au făcut mult pentru Israo;l şi atrăgeau un respect deosebit, dar Domnul
nu este mulţumit de niciuna dintre acestea, deoarece El este Dumnezeu.

Noi putem avea păreri frumoase despre Domnul Isus, dar, dacă nu îl recunoaştem ca Salvator şi Domn, nu este suficient, îl recunoşti? Dacă nu, atunci de ce te miri că plânge?

2. Deoarece poporul nu şi-a asigurat un viitor fericit.

De multe ori, uităm că nu există doar prezent, ci si viitor. Că nu există doar viaţa de aici, ci şi veşnicie. Dacă pe ei au ii interesa prea mult viitorul, Domnul trebuie să le vorbească despre un viitor negru. Aceasta nu datorită faptului că nu ar fi avut posibilitatea să-şi asigure alt viitor. Domnul a încercat să îi ajute în repetate rânduri,

dar ei n-au vrut. Probabil, nu au crezut că au un prezent deplorabil. S-au comparat cu alţii sau cu ei înşişi.
Poate aşa crezi şi tu despre tine. Probabil, au crezut că mesajul este bun pentru alţii, dar nu pentru ei. Domnul le-a dat har să vadă şi să audă atâtea, iar ei l-au risipit. Ei erau păcătoşi, dar nu au folosit harul pentru iertare.
Tu ce-ai făcut cu ocaziile oferite de Domnul? Ei, probabil, au căutat o altă cale de rezolvare. Tu ce cale foloseşti? Ce ţi-ai asigurat pentru viitor? Cum îţi vei petrece restul vieţii? Dar veşnicia?
3. *Deoarece poporul nu realiza importanţa zilei prezente.* Poporul nu realiza că, dacă apune soarele şi El pleacă, este
pierdut şi nu mai are nicio şansă.
Aş vrea să te întrebi dacă ştii cât de importantă este ziua de astăzi. Dacă acum va asfinţi soarele vieţii tale, ce va fi cu tine? Dacă Domnul încheie timpul de har, ce te vei face? Atâţia şi-au asigurat un viitor bun datorită unui moment folosit cu înţelepciune. (Ex.) Atâţia alţii au pierdut şi pierd datorită tratării cu neatenţie a clipelor îndurării lui Dumnezeu. Fii printre **cei** înţelepţi!
4. Deoarece le-a văzut mândria şi ignoranţa.

Evreii aceştia se credeau cineva şi nu ştiau cine sunt de fapt. Ei erau oameni religioşi, dar religia i-a distrus. în loc să se apropie de Domnul şi să îl respecte, ei erau gata să îi ucidă Fiul.
Ai o religie? Ce ai făcut tu din ea? Nu cumva a devenit mai importantă decât însuşi Dumnezeu?
5. Deoarece îi iubea şi îi dorea fericiţi.
Şi tu vezi mulţi suferinzi, dar nu plângi pentru toţi. Cu siguranţă plângi, însă, când este vorba de cineva pe care îl iubeşti, când este unul dintre cei dragi ... Isus a plâns pentru că iubea Ierusalimul şi plânge deoarece te iubeşte pe tine ...
Uită-te în ochii Domnului Isus. Nu cumva sunt lacrimi pentru tine? El te iubeşte, te vrea fericit, deci, foloseşte harul Său acum. Astăzi este sărbătoare. Te vizitează mulţi. Te vizitează şi Domnul. Mulţi îţi vor spune lucruri frumoase. Ce va spune Domnul? Nu uita că pe El nu îl interesează în primul rând valorile tale materiale, ci cele spirituale. Ce ai făcut pentru sufletul tău şi împărăţia Lui? Fă ceva ca să nu mai fie lacrimi în ochii Mântuitorului.
^ **Mesajul lacrimilor Sale.**
Faptul că Domnul Isus plânge pentru noi ne spune că:
1. El ne ştie unde suntem.
El cunoaşte realitatea mai bine decât noi. El poate spune în fiecare situaţie: ştiu ... Uită-te bine la viaţa ta! Realizezi unde eşti? Chiar poţi susţine că eşti bine?
2. Nu Ii place unde suntem.
Aceasta înseamnă că este rău unde suntem. Lui nu îi place când suntem în orbire, necredinţă, păcat, dezinteres, necunoaştere. Lui nu îi place când avem gânduri rele şi suntem implicaţi în acţiuni contrare voii Sale. Pe El îl doare când suntem superficiali, avem valori rele, vorbim necugetat, suntem instabili şi lipsiţi de recunoştinţă.
3. Am fi putut fi altfel.
El nu plânge că suntem într-o situaţie din care nu mai putem ieşi. El plânge că am ales să rămânem departe de El, deşi puteam fi în altă parte şi în alte condiţii.
^ **Efectul lacrimilor Sale.**
De obicei, când vezi pe cineva plângând, ai o anumită reacţie. Simpatizezi cu persoana respectivă, eşti indiferent sau eşti indignat. Ce efect au avut lacrimile

Mântuitorului in sufletul celor prezenţi? Biblia nu ne spune ce s-a întâmplat, dur .se pare că nimeni nu L-a întrebat de ce plânge. Din relataroa evanghelistului, se pare că nimeni nu s-a pocăit ca să îi producă bucurie. Nu ni se spune că unii şi-ar fi cerut iertare. De ce? Nu L-au văzut? Nu le-a păsat? Au crezut că este o problemă perso-nală?

Mântuitorul plânge şi astăzi. El ne iubeşte şi nu este mulţumit când suntem nefericiţi. Ce atitudine luăm când îl vedem plângând? îl compătimim? Ne gândim că suferă din anumite motive şi îl întrebăm măcar? Ne pocăim sincer, total şi imediat?

Concluzia:

Domnul Isus nu vrea să ne strice sărbătoarea, ci să îi dea semnificaţie. El vrea să ne bucurăm şi să avem pace. Durata lacrimilor Sale o hotărâm noi. Ele se opresc când încep să curgă ale noastre. Ar fi bine să ne analizăm, să ne cerem iertare şi să ne schimbăm viaţa. Domnul vrea aceasta şi este gata să ne ajute. Vrei şi tu? Ce ar fi putut face mai mult pentru fericirea noastră? De ce nu acceptăm atunci fericirea Lui în condiţiile date? Oare chiar am uitat că este împăratul, că este Dumnezeu?

Scopul mesajului:

Să ne amintim că Isus este împăratul şi să ne raportăm corect la El.

Noi cunoaştem foarte multe despre Omul Isus. Cunoaştem că a fost supus aceloraşi slăbiciuni ca şi noi, dar fără păcat, că I-a fost foame şi sete, a fost obosit etc. De asemenea, cunoaştem multe despre Mântuitorul Isus. Ştim că este singurul Mântuitor şi este suficient pentru orice situaţie şi persoană. Cunoaştem şi despre Isus, Jertfa. El este singura şi suficientă. Cunoaştem destul de multe despre Mijlocitorul Isus. Ce cunoaştem, însă, despre împăratul Isus?

Astăzi, ne amintim că El a fost împăratul. El este împăratul şi nu orice împărat. în pasajul de faţă sunt descrise câteva din lucrurile pe care le-au putut constata cei prezenţi la sărbătoare, în ziua aceasta se evidenţiază caracterul împăratului şi lucrarea Lui. El este blând şi smerit şi caută Ierusalimul cu scopul de a-1 ajuta. El organizează această intrare frumoasă şi tot El provoacă Ierusalimul la schimbare şi la ascultare. El curăţă Ierusalimul, începând cu Templul, şi îi ajută pe cei bolnavi care doresc ajutorul. Datorită faptului că este respins, El jeleşte Ierusalimul şi seara îl părăseşte. Ce ar trebui să ştim noi astăzi despre împăratul Isus? Cum îl vedem pe El în Duminica „floriilor" noastre?

0 **Identitatea împăratului.**

1. împăratul Isus este Dumnezeu.

El este una cu Tatăl ceresc. Biblia spune că El, Tatăl, este împăratul.

„împărăţia cerurilor se aseamănă cu un împărat, care a făcut nuntă riului său." (Matei 22:2)

„împăratul a intrat să-şi vadă oaspeţii; şi a zărit **acolo** pe un om, care nu era îmbrăcat în haina de **nunti.** (Matei 22:11)

Ce înseamnă aceasta? Că trebuie să ne raportăm la Kl oa la Dumnezeu. Cine este acest împărat? Isus este Dumnezeu. Deşi vine blând, deşi vine umil, deşi vine însoţit doar de ucenici, deşi vine fără mare alai, El este Dumnezeu.

Fraţilor, Domnul Isus este Dumnezeu. Este adevărat că astăzi El vine blând, ne cheamă, ne ajută, ne rabdă şi putem chiar să îl respingem şi să îl batjocorim. Aşa a decis El pentru această vreme. Să nu ne lăsăm înşelaţi. El este Dumnezeu. El este Creatorul. El este Susţinătorul. El este Cel care i-a pedepsit pe vrăjmaşii lui Israel. El

a ridicat naţiuni şi El le-a distrus într-o clipă. El este viitorul Judecător. începutul şi sfârşitul sunt în mâna Lui. El este părintele veşniciei şi distrugătorul lui Satana. El este Fiul. El este Dumnezeu.
2. împăratul Isus merită slujirea.
Da, împăratul Isus este singurul care merită să fie slujit. (Matei 25) Cei care L-au slujit au fost răsplătiţi şi vor fi răsplătiţi. El vine cu răsplata cea mare sigură şi strălucitoare. Nu este alt răsplătitor decât împăratul.
îl slujeşti? Cât şi cum? Să îl slujim cu bucurie, cu responsabilitate, cu dedicare şi cu perseverenţă. Să îl slujim aşa cum ne cere. încă ceva foarte important. împăratul Isus este împăratul ce poate fi slujit de toţi. El este aici cu noi în fraţii şi surorile noastre. (Matei 25)
Ce vezi în cei mai neînsemnaţi credincioşi? Cum te rapor fcezi la ei?
3. împăratul Isus este Cel care are ultimul Cuvânt. (Mul.. '.U>)

El răsplăteşte şi El condamnă. El are un cuvânt şi pentru cei care nu au vrut să domnească peste ei.
„Atunci împăratul va zice celor de la dreapta Lui: «Veniţi binecuvântaţii Tatălui Meu de moşteniţi împărăţia, care v-a rost pregătită de la întemeierea lumii.»" (Matei 25:34)
„Drept răspuns, împăratul le va zice: «Adevărat vă spun că, ori de câte ori aţi răcut aceste lucruri unuia din aceşti foarte neînsemnaţi fraţi ai Mei, Mie Mi le-aţi făcut.»" (Matei 25:40)
Nu ar fi normal să ai relaţii bune cu El? împăratul Isus este împăratul care răsplăteşte hărnicia şi credincioşia. El spune: „bine rob bun şi credincios". (Matei 24) Ce ne caracterizează?
4. împăratul Isus este împăratul veşniciilor. Apocalipsa 17:14 spune: „Ei se vor război cu Mielul; dar
Mielul îi va birui", pentru că El este Domnul domnilor şi împăratul împăraţilor. Şi cei chemaţi, aleşi şi credincioşi, care sunt cu El, de asemenea, îi vor birui.
„Pe baină şi pe coapsă avea scris numele acesta: «împăratul împăraţilor şi Domnul domnilor.»" (Apocalipsa 19:16)
5. împăratul Isus poate fi recunoscut.
Cum îl putem recunoaşte? Crezând Scripturile, crezând afirmaţiile Lui, crezând pe ucenicii Lui şi interpretând corect minunile Lui. A putut fi recunoscut atunci? Aveau motive să nu creadă evreii ta Domnul Isus? Nu, deoarece El intră exact cum era profeţit. Kl le a .spus că este Mesia şi ei au auzit mărturia altora. Ei au **văzut** lucrurile Lui şi au auzit mesajul Lui. La fel ca ei, nici noi nu ne putem scuza ca nu L-am putea cunoaşte.
0 **Susţinătorii împăratului.**
îmi place să cred că toţi ştim că El este împăratul. Lucrul acesta a fost afirmat şi susţinut de:
- Profeţi. (Matei 21:5)
- îngeri. (Luca 1:33)
- Magi. (Matei 2:2)
- Isus. (Ioan 18:37)
- Primii creştini. (Fapte 17:7)
- Apostoli. (1 Corinteni 15:25; 1 Timotei 1:17; 1 Timotei 6:15; Evrei 7:1; Apocalipsa 1:5; Apocalipsa 17:14; Apocnlipsa 19:6, Apocalipsa 19:16)

- Fiinţele cereşti. (Apocalipsa 15:3)
- Tatăl. în mod indirect, prin pilda nunţii Fiului şi prin Cuvântul scris. Este adevărat că unii au batjocorit acest statut, dar aceasta nu a schimbat cu nimic realitatea. (Matei 27:29; Matei 27:37; Matei 27:42)

^ **Lucrarea împăratului.**

Domnul a venit să lucreze. El spunea:
„Tatăl Meu lucrează şi Eu de asemenea lucrez".
„Cât este ziuă trebuie să lucrez lucrările Celui care
M-a trimis".

El a venit să facă lucrările Tatălui. Aceasta înseamnă să îi caute pe cei pierduţi, să îi lumineze pe cei din întuneric, să îi întărească pe cei slabi. Să facă ceea ce i s-a transmis lui Ioan în închisoare.

Ştim noi care sunt lucrările Domnului Isus? Ştim când şi în ce domenii să apelăm la El? Ştim când trebuie să ne punem încrederea în El? Ştim când şi în ce domenii să îi îndemnăm pe alţii să apeleze la Domnul? împăratul lsus alege să îşi petreacă sărbătoarea căutând binele oamenilor. Domnul îi caută în ciuda faptului că I-au respins trimişii, în ciuda (aptului că L-au respins, în ciuda faptului că ştia ce decizie vor lua. Deoarece ne iubeşte, Isus continuă să ne caute.

Cum ne petrecem noi sărbătoarea, căutând binele nostru «au al celor apropiaţi nouă? El ne caută pe noi, păcătoşii religioşi.

Cu ce scop ne caută? Ce ne-a spus El în această privinţă? Ce am putut observa în alte ocazii? El ne caută să ne amintească, să ne ofere, să ne ajute. El vine să ne răscumpere. El vine să ne călăuzească spre biruinţă. Să ne pregătească pentru nuntă. Isus ne caută pe noi şi lucrează pentru binele nostru. De ce? El ne iubeşte şi ne vrea fericiţi. împăratul Isus oferă ajutorul celor în suferinţă.

♦ **Caracterul împăratului.**

Se spune mereu că El a trăit sfânt, o viaţă fără păcat. Ce ne spune aceasta? La ce ar trebui să ne îndemne aceasta? Se spune că El a fost milos şi bun? Ce ne spune aceasta? La ce ar trebui să ne îndemne? Ni se spune că El a avut timp pentru oameni. Ce învăţăm de aici? Ne obligă acest aspect la ceva? El este răbdător! El rabdă batjocurile oamenilor. Unii batjocoreau inclusiv statutul Său de împărat. (Matei 27:29; Matei 27:42) Se vede în caracterul nostru influenţa Domnului Isus?

0 **Strategia împăratului.**

1. Pune accent deosebit pe Evanghelie.

Evanghelia este mesajul Său! El este interesat ca toate lucrurile să fie după Cuvânt. El vrea ca templul, viaţa ta, familia ta, munca ta, odihna ta să fie cum cere Scriptura. Sunt ele după Cuvânt? Cunoşti Cuvântul? Vrei să fii pe placul lui Isus?

2. îi foloseşte pe ucenicii Săi în lucrare.

Kl ii foloseşte şi nu face lucrarea singur. Este adevărat că îi trimite în locuri diferite şi pentru slujbe diferite. Ne foloseşte, deoarece vrea HH ne cinstească, nu pentru că nu ar putea fără noi. El poate toiul, dar în anumite lucrări a decis să ne folosească pe noi. Apreciem lucrul acesta? Avem nevoie de alţii să ne ajute? El are nevoie de ucenicii Săi în lucrare. în locuri diferite, pentru slujbe diferite. Domnul Se bucură să-i aibă pe ucenici cu El. Din nefericire, El nu găseşte; reşedinţă în Ierusalim. El trebuie să Se retrag seara. A fost împăratul lor doar pentru o zi. El nu îşi lasă
ucenicii acolo. îi ia cu El. îl recunoşti pe Domnul ca împărat? Pentru cât timp? Ce faci pentru aceasta?

Fraţi şi surori, lumea nu îl vrea pe Isus. El trebuie să Se retragă din lume. El nu ne lasă aici. El ne duce acolo unde este primit. El ne va duce în locul şi în casa Lui. împăratul

Isus, Se bucură să aibă ucenicii cu El.
3. îi însoţeşte mereu.
El nu ne lasă singuri niciunde.
^ **Unicitatea împăratului**
1. Primeşte şi Se bucură de lauda oamenilor.
El primeşte lauda în felul în care este adusă şi în locul în care este adusă. Eşti gata să aduci mulţumire Domnului? Ştii că El o aşteaptă? Te bucuri că El o primeşte? Eşti mulţumitor că El îi ocroteşte pe cei care îl laudă?
2. Ne va da şi nouă cinstea de a împăraţi cu El.
Şi cei credincioşi vor împăraţi. (Apocalipsa 5:10; Apoca-lipsa 11:15; Apocalipsa 22:5)
3. Este împăratul cu împărăţie deosebită.
Ea este din altă lume, cu alte condiţii, cu altfel de intrări şi numai cu avantaje.
^ **Responsabilităţile pe care le avem vizavi de împăratul Isus.**
1. Primirea Lui.
Cum trebuie să ne prezentăm înaintea Lui? Cu smerenie, cu laude, cu mulţumire, cu recunoştinţă. Ce se întâmplă dacă nu suntem pregătiţi? îl vom respinge. Chiar dacă nu imediat. Chiar dacă ne vom bucura o zi. Chiar dacă influenţaţi. Atitudinea luată de noroade, de slujitorii Templului, de bolnavi - şchiopi şi orbi, de preoţi şi cărturari este o dovadă clară în această privinţă.
2. Proclamarea Lui. Este datoria noastră să îl proclamăm pe împăratul.
Ivste adevărat că ea stârneşte reacţii diferite. L;i unu,

bucurie mare, la alţii, întristare mare, sau mânie mare. Isus trebuie proclamat şi nu oricum. Vrei să fii unul dintre aceia care o face dezinteresat şi bine? Ştii cum trebuie să te echipezi pentru această lucrare?
3. Slujirea Lui.
Să îl slujim în aşa fel ca să fie mulţumit şi să Se bucure de noi.
Concluzia:
Fiind un asemenea împărat, cinstea este de partea noastră. El, Cel din veşnicii, Cel proorocit, Cel întrupat, Cel crucificat, Cel viu şi glorificat, Cel veşnic adorat, vine la noi. Nu I-a fost uşor. Drumul a fost lung şi sacrificiile mari. El vine la noi. Aceasta ne spune mult. Să ne raportăm bine la El, ca să rămână cu noi şi în noi.

Lucruri ce *aauc* mulţumire împăratului

Kste important ca împăratul să fie mulţumit? De ce? Ceea ce îl mulţiiiiicşlc putem vedea din ceea ce afirmă, din ceea ce susţine şi din ceea ce condamnă. Nu o să fac referire la viaţa Lui în întregime, ci numai la ziua Floriilor. Din ceea ce se întâmplă într-o astfel de zi, înţeleg că Domnului îi produce mulţumire:
^ **Progresul în împlinirea planului lui Dumnezeu.**
Ceea ce Iacei Domnul in /.iun respectivă era un pas înainte spre cruce şi, prin urmare, spre răscumpărarea noastră. Pentru aceasta a venit. Drumul era lung şi cunoscut. Fiecare pas era important. Fiecare pas îi aducea bucurie şi mulţumire.
Aşa să fie şi în viaţa noastră. Să fim bucuroşi când facem ceva în direcţia bună. Să ştim că El Se bucură şi este mulţumit, când mai facem un pas înspre gloria care ne aşteaptă şi cununa, care ni se pregăteşte. Să ne întrebăm: am progresat puţin sau doar am îmbătrânit? Am făcut paşi înainte sau înapoi? Regresul este condamnat şi progresul este apreciat.
^ Prezenţa **ucenicilor.**
Faptul că ucenicii erau cu El este mare lucru. Este **nor** mal, dar El apreciază normalitatea şi normalul. Scriptura spune că i-a ales ca să îi aibă cu Sine ... El îi dorea

prezenţi pentru:
- investiţie. El dorea să aşeze în ei adevăratele valori. în sensul acesta, ei trebuiau să vadă, să audă, să înveţe, să capete experienţă.
- mângâiere. El ştia că aveau nevoie şi de aceasta.
- protecţie. Mulţi se legau de viaţa lor şi El le lua apărarea. Cât timp trebuie să fim cu Isus? Cât timp decide El în fiecare fază. Ei au fost toată viaţa, dar în faze diferite.
Să fim şi noi mereu în prezenţa Domnului. El apreciază când suntem cu El, în fiecare zi şi în fiecare împrejurare. Să fim acolo cu trupul şi cu mintea. Să fim acolo pentru învăţătură. Acolo, să aducem întrebările şi frământările noastre. Să preţuim prezenţa Lui aşa cum trebuie.

0 **Plecarea ucenicilor.**

Avându-i cu El, Domnul îi poate trimite. Ucenicii ascultă şi Domnul preţuieşte lucrul acesta. Ucenicii care vor să îi facă bucurie împăratului, trebuie să fie gata să stea în prezenţa Lui, dar şi să plece. Ei trebuie să plece:
- când trebuie,
- unde trebuie,
- cu atitudinea necesară. Bucurie, încredere, fără comen-I.IP ii, fără întrebări de prisos. Ei trebuie să plece pentru binele împăratului, nu pentru binele lor personal.

0 **Proclamarea Evangheliei.**

De ce afirmăm că este vorba şi astăzi de Evanghelie? Scriptura spune: „împăratul tău vine blând". El ne caută spre binele nostru, nu ca să ne pedepsească. Aceasta este Evanghelia: Isus, împăratul, vrea binele tău. împăraţii doresc binele lor personal, El doreşte binele nostru suprem. El nu este egoist. El nu ne înşală. El nu profită de noi. El nu Se „urcă" pe slăbiciunile noastre, deoarece nu mai are unde urca. El nu Se îmbogăţeşte pe spinarea noastră, deoarece nu mai are cum să Se îmbogăţească. El este deasupra tuturor şi are totul.

^ **Proslăvirea Lui.**

L-au aşezat deasupra. L-au lăudat pe El prin diferite modalităţi. Aşa să facem şi noi. Să îl cinstim pe El întotdeauna.

^ **Purificarea Templului.**

Templul a fost dedicat, murdărit, curăţat şi iar murdărit. Din nefericire, el a fost murdărit:
- Nu de păgâni, ci de preoţi,
- Nu o dată, ci de mai multe ori,
- Nu din neştiinţă, ci cu bună ştiinţă,
- Nu de naivi, ci de religioşi,
- Nu cu părere de rău, ci cu aroganţă,
- Nu din cauza unor tragedii, ci din cauza lăcomiei. Domnul este întristat de mizeriile din biserică. El este
întristat de mi/oriile din templul Duhului Sfânt.
Verifica |.i ahlmlinea fala de Impui Tău. îl păstrezi curat? Ce aduci tu în Trupul lui Cristos? Sfinţire sau profanare?

^ **Purturoa <h> Krija pentru cei nevoiaşi.**

Domnul ii vinderii pe cei bolnavi. Trebuie să fim sensibili la nevoile lor în orice vreme.
Măcar în aceasta săptămânii, sa fim mai atenţi cu cei ce au nevoie de noi şi care ne *vrr* ajutorul. Şi chiar dacă nu îl cer, dacă este nevoie, dacă îi **ştim şi** putem, să îi ajutăm.

^ **Protejarea celor care îl laudă.**

El ia apărarea copiilor care strigau Osana. El ne ia apărarea ori de câte ori este nevoie. Să luăm şi noi apărarea fraţilor noştri.
^ **Priceperea momentului.**
Să realizăm cât de important este astăzi pentru foarte; multe domenii.
^ **Proslăvirea ucenicilor.**
în veşnicie, cu tot ceea ce are mai bun şi mai frumos este pentru ei.
Concluzia:
Biblia ni-L prezintă pe Domnul Isus ca împărat. Aceasta este o declaraţie clară şi repetată. Este foarte important să realizăm că Isus este împăratul. Aceasta ne va ajuta, ne va încuraja şi ne va mări responsabilitatea. Putem să îl cunoaştem pe Isus ca împărat. Cunoaşterea vine prin Biblie, prin Biserică şi prin experienţă personală. El ne caută astăzi. Ne va mai căuta şi altă dată? Nu ştim. Pentru Ierusalim a fost ultima ocazie.
încă ceva: vine o zi în care se va mai auzi o strigare. La miez de noapte. Iată mirele, ieşiţi-i în întâmpinare! Dacă nu am fost pregătiţi pentru aceasta, vom fi pregătiţi pentru cealaltă?

Lecţiile din LJuminioa j—lorii
or

în serviciile de închinare precedente, am început să privim la lecţiile în drumul spre Golgota, adică lecţiile dinaintea **Floriilor.** Acum, o să ne ocupăm puţin de lecţia din Duminicii Floriilor. Lecţia aceasta va fi ţinută de cei 12 apostoli. Fiecare

va avea câte un punct scurt şi la obiect.
^ **Petru - Când Domnul Isus organizează ceva, întotdeauna este vorba de ceva frumos.**
El a organizat intrarea în Ierusalim. Ucenicii nu au ştiut ce va fi. Oamenii nu au ştiut ce va fi. A fost ceva deosebit de frumos. Ce concluzie trag de aici? Indiferent cât de rea ar fi lumea, mai au loc şi evenimente frumoase. Au foste evenimente frumoase pe timpul lui Noe, în Sodoma şi Gomora, pe timpul profeţilor, pe timpul lui Isus şi astăzi. Floriile au fost un eveniment frumos. Să II rugăm pe Domnul să coordoneze lucrări diferite. El să coordoneze viaţa noastră particulară. El să coordoneze activităţile din familie. El să coordoneze ceea ce se întâmplă în biserică. Sub coordonarea Lui, totul poate fi frumos.
Evenimentele frumoase au loc atunci când acţionează Domnul Isus. Aşa a fost în fiecare caz. Aşa a fost şi la Florii. Domnul decide, Domnul trimite, Domnul îndrumă. Evenimentele frumoase au loc atunci când Domnul inspiră şi Domnul dă putere. El cunoaşte bine timpul lui Dumnezeu **şi** lucrurile frumoase sunt la vremea decisă de Domnul.
^ **Iacov fiul lui Zebedei - Când Domnul îţi cere să te implici, întotdeauna ai de câştigat.**
Domnul Isus oferă şi oamenilor cinstea şi bucuria de a participa la împlinirea evenimentelor frumoase. Unii nu pot fi decât spectatori. Unii sunt critici. Unii nici măcar nu ştiu că a avut loc cvriiiMiniliil. Unii au privilegiul să participe şi să joace un rol important. Lucrul acesta este posibil cu condiţia ca respectivii:
-săfie **ucenicii Lui.** Eşti ucenicul Domnului? Ştii cum devii ucenicul lui Isus?
- să fie ascultători. **La ce se** referii nscultarea? Eşti gata să asculţi permanent?
- să îl glorifice pe El. în urma lucrării, Isus trebuie să fie
înălţat, nu noi.
Să nu ne fie frică să împlinim cerinţele Domnului. Poate că nu ştim exact ce vrea.

Poate să nu ni se pare a fi ceva nobil. Indiferent cum vedem lucrurile, să mergem prin credinţă.

3> **Ioan - Când alegi să îl înalţi pe Isus, întotdeauna voi fi înălţat.**

Scriptura spune că L-au aşezat pe Isus deasupra. A fost frumos. A fost iniţiativă proprie. Nu au aşteptat răsplata. Au fost plini de bucurie. Au făcui>o din bucurie şi din mulţumire. Au fost convinşi că merită. Rezultatul nu s-a lăsat aşteptat. Au fost înălţaţi şi ei. Pentru moment, au fost înălţaţi în ochii oamenilor şi în ochii conducătorilor religioşi. Prin Scriptură, Hunt înălţaţi în ochii noştri şi ai tuturor generaţiilor. Cel mai important este că ei sunt înălţaţi în ochii Tatălui. Înalţă-L mereu pe Cristos. Oferă-I tot ce trebuie. Nu te speria, dacă trebuie să te umileşti. Domnul nu rămâne dator.

^ **Andrei - Când motivezi pe alţii la slăvire, întotdeauna faci bine.**

Noi suntem doritori să facem bine. Trebuie să facem bine tuturor oamenilor. Dacă îi ajutăm pe alţii să îl slăvească pe Domnul, le facem cel mai mare bine. Una este să îi ajuţi pentru un ceas sau pentru o zi şi alta este să îi ajuţi pentru viaţă şi **pentru** veşnicie. Cine îl respectă pe Cristos are asigurată veşnicia **în** glorie.

^ **Filip - Când duşmanii vor să se opună, întotdeauna au de pierdut.**

Privind la eveniment, am ajuns la concluzia că pierderea nu ţine cont de hainele pe care le poartă cineva sau de vârsta pe **Care** o are. Nu este nicio deosebire de religie, funcţie sau relaţii. **Cei** care se opun lui Cristos au aceeaşi soartă şi ea este negativă.

^ **Bartolomeu - Când Domnul plânge, întotdeauna** «Vii **du plâns.**

Este adevărat că noi puteam arăta bine, putem să ne lăudăm cu activism şi chiar cu realizări. Dacă El plânge însă, noi suntem de plâns.

^ **Matei - Când cineva alege să devină ucenicul Domnului Isus, face o alegere înţeleaptă.**

Este adevărat că Duminica Floriilor a fost ceva deosebit pentru mulţi oameni. Există însă o diferenţă între ei şi ucenicii Domnului Isus. Ucenicii sunt folosiţi mai mult. Ucenicii dau tonul la ceea ce va face mulţimea. Ucenicii rămân cu Domnul, nu doar cu o experienţă frumoasă de câteva ore. Când se sfârşeşte sărbătoarea, ei sunt cu Domnul şi vor rămâne pururea cu El în suflet.

Prieteni dragi, este bine ştiut că Domnul nu ne face ucenici cu forţa. El ne cheamă la Sine şi ne oferă privilegiul uceniciei. Ne cheamă să ne ofere iertarea şi să devenim ai Lui. Apoi, Mântuitorul ne cheamă să rămânem cu El, să învăţăm de la El, să lucrăm pentru El şi apoi să fim glorificaţi cu El. Dacă vom fi sau nu ucenicii Lui, rămâne în final să decidem noi înşine.

Ştiu că mulţi din cei prezenţi sunteţi simpatizanţi ai Domnului Isus. Aţi fost în preajma Lui în ocazii diferite, aţi văzut lucrările Lui în viaţa altora sau poate chiar în viaţa voastră. Multorn, Domnul v-a făcut bine. Ştiu că în sufletul vostru nutriţi ceva pentru Mântuitorul. Vă întreb astăzi: Nu credeţi că a sosit timpul NU deveniţi ucenicii Lui pe faţă? Nu credeţi că a sosit timpul mărturisirii publice? Vrei ca bucuria de a fi cu Isus să se încheie odată <u sărbătoarea sau vrei să îl ai pe Isus şi în după aceea? Nu ar li mi nu unt să devii şi tu, de Florii, ucenicul lui Isus? Ce ai pierde? Te ni gândii, cu seriozitate ce ai câştiga?

Dragi creştini, iun rămas noi langa alegerea iniţială de a fi ucenicii lui Isus HIUI suntem acum ucenicii propriilor noastre planuri şi idealuri?

^ Toma - **Când alegi să asculţi poruncile Domnului Isus, te implici în lucrări măreţe.**

Scriptura spune că cei doi ucenici s-au dus şi au făcut aşa cum le poruncise Isus. Cu certitudine, şi cei care au rămas au făcut tot ce le poruncise Isus. Nu trebuie să credem că cerinţele Domnului erau ceva foarte normal şi simplu de împlinit. Dacă ucenicii ar fi gândit ca unii dintre noi, puteau să spună că este umilitor, este riscant, este neclar, deoarece nu li s-a explicat totul în detaliu şi este lipsit de promisiuni. Se pare că Domnul nu le promite nimic, dar, în ciuda acestor lucruri, ucenicii aleg să asculte de Domnul, iar rezultatul este deosebit. Dincolo de bucuria prezentă, mai târziu, află că au fost folosiţi la împlinirea unor lucrări deosebite.
Prieteni dragi, sunteţi gata să ascultaţi toate poruncile lui Dumnezeu sau numai unele?
Fraţi şi surori, ne sunt dragi toate poruncile sau numai cele la care am primit toate explicaţiile şi care sunt fără riscuri?
^ **Iacov, fiul lui Alfeu - Când participi la glorificarea Domnului Isus, întotdeauna împlineşti Scriptura.**
Ucenicii şi mulţimea adunată L-au aşezat pe Isus deasupra, **I-au** cântat şi L-au adorat. Astăzi când vorbim de relaţia cu Domnul Isus, suntem obişnuiţi să îl folosim pentru binele nos-liu, să îl luăm la întrebări pentru eşecurile sau neîmplinirile noastre, să îl criticăm pentru lipsa Lui de intervenţie sau liromptitudine. Viaţa normală a unui creştin trebuie să îl glori-**flce** pe Domnul Isus întotdeauna şi pentru toate lucrurile. Un i i-eştin trebuie să îi mulţumească pentru bucurii şi pentru **încercări.** Un mântuit trebuie să îi mulţumească pentru soare şi pentru nori.
Scriptura spune: „Mulţumiţi lui Dumnezeu pentru **toate** Inimile..." Cuvântul ne spune că slava şi gloria trebuie să **fie a** I ui ni vecii vecilor.

Fraţi, surori şi dragi prieteni, vă îndemn să contribuim la glorificarea Domnului prin prezenţă, bucurie, vorbe, cântări, atitudine, dărnicie. Spun să contribuim, deoarece nu suntem singurii. Sunt mulţi alţii care îl glorifică. Sunt mulţimi pe pământ şi mulţimi în cer. Fii şi tu unul din cei mulţi care îl glorifică pe Domnul. Ştiu că unora s-ar putea să

nu le placă faptul că tu şi copiii tăi îl glorificaţi pe Domnul. S-ar putea chiar să se supere tare. Nu are importanţă. Reţine că Domnul ştie ce faci şi Se bucură. Consideră că este un lucru absolut normal.

^ **Levi, zis Tadeu - Când cauţi cu credinţă ajutorul Domnului Isus, nu rămâi de ruşine.**

Evanghelistul spune că au venit nişte bolnavi şi El i-a vindecat. Interesant de remarcat este credinţa acestor oameni. Ei nu s-au uitat la faptul că Isus era supărat pe cei din Templu. Ei au ştiut că nu au merite personale. Ei ştiau că alţii le-ar fi spus că nu este momentul potrivit. Poate că unii erau chiar la prima întâlnire cu Domnul Isus. Biblia nu spune că ar fi făcut parte dintre ucenicii Lui. în ciuda tuturor acestor aparente inconveniente, bolnavii respectivi au crezut că Domnul îi poate vindeca şi au cerut ajutorul. Surpriza oamenilor a fost că Domnul Ic n împlinit cererea.

***Dragii** mei,* Isus nu este niciodată prea supărat sau prea obosit, cu wi nu rezolve cererea făcută cu credinţă. S-ar putea să nu îţi don răspunsul pe care îl doreşti, dar niciodată nu îţi va întoarce spatele.

Prieteni Hrăni, I)omnul Isus vrea să Se ocupe de voi într-un mod special. (Vreţi I mântuire şi Domnul nu vă va refuza.

^ **Simon ('umuinit ui - (nud nu foloseşti înţelept timpul de har, Domnul** Se **Niipftrri mult.**

El Se supam, deoarece ai li putut Hă îl foloseşti bine şi erai binecuvântat. El se Hiipnra, deoarece Iimpui acesta nu se mai întoarce, iar cel dezavantajat eşti tu.

^ **Iuda Iscarioteanul - Când predicile sunt lungi, oamenii se plictisesc.**

Nu vreau să fiu răutăcios, dar cunoscându-1 puţin pe Iuda, cred că el ar spune: Ajunge! Să facem colecta, o iau eu şi mergem fiecare pe drumul lui.

Concluzia:

Fraţilor, nu ştiu ce aţi făcut până astăzi, dar Domnul ştie. Dacă nu aţi făcut ceea ce trebuie, măcar în această zi, decideţi să fiţi ucenicii Lui, să îl ascultaţi permanent, să îl glorificaţi prin fiecare lucru şi să folosiţi corect timpul de har.

Prieteni dragi, decideţi astăzi să deveniţi ucenicii Lui. Apoi integraţi-vă în rândul celor care au decis să îl asculte permanent, să îl glorifice prin fiecare lucru şi să folosească înţelept timpul de har.

LJumneTeul descoperit în LJuminica j—lorii or

Aşa cum ştim, în Duminica Floriilor, mulţimea ridică întrebarea: Cine este Acesta? Răspunsul îl cunoaştem din Scriptură. El, Domnul Isus, este Cel care a venit să ni-L descopere pe Tatăl. însuşi Mântuitorul spunea:

„Dacă M-aţi k cunoscut pe Mine, aţi ii cunoscut §i pe
Tatăl Meu." (Ioan 14:7)

Astfel, privind la Domnul Isus, aş vrea să vedem câteva aspecte care îl caracterizează pe Tatăl. Prin urmare, în Duminica Floriilor descoperim:

*t&\>i*mAn\\i»* •§

^ Un Dumnezeu **plin de iubire faţă de oameni.**

Iniţial, am vrut să spun că în Duminica Floriilor observăm un Dumnezeu dependent, un Dumnezeu nevoiaş. Ideea aceasta, cum vă puteţi imagina, mi-a venit din expresia: „Domnul are trebuinţă de el". Apoi, m-am gândit la următorul aspect: Scriptura afirmă că Domnul nu are trebuinţă de nimic. El nu are nevoie de bani, de sănătate, de prieteni, de relaţii, de putere, de popularitate, de hrană, de casă, de sfătuitori, de mijloc de transport etc. El nu depinde de timp, de lucruri sau de persoane. ÎB acelaşi timp, Dumnezeul care nu are nevoie de nimeni şi de nimic, deoarece este

atotsuficient, afirmă că are nevoie de anumiţi oameni şi de anumite lucruri ale oamenilor. El ne-a arătat că are nevoie de familii, de profeţi, de conducători în naţiune, de bucăţi de lemn, de un blid cu sare, de măgăruşul de la marginea drumului. Ce să înţeleg de aici? Sunt acesta motive să cred că Domnul este dependent sau ar trebui să înţeleg altceva?
Privind la evenimentele descrise în Scriptură, inclusiv la ocazia Floriilor, înţeleg iubirea Sa faţă de oameni? El, Dumnezeu, S-ar fi descurcat foarte bine singur, dar a decis să ne implice şi pe noi pentru ca să ne ofere bucurie şi răsplată. Cu alte cuvinte, nu cslc greşit să spunem că Dumnezeu este dependent, dacă înţelegem corect dependenţa Lui de noi. Dependenţa aceasta nu este impuşii, *c,* aleasă. El a ales să depindă de noi în anumite lucruri ca să **ne** facă fericiţi şi binecuvântaţi. Cu toate că putea să procedeze nlliel, *FA* a ales să depindă de mărturia noastră, de misiunea noiislni, de dărnicia noastră, de disponibilitatea noastră, de săiiiitnlen nonsl.ni, de viaţa noastră. Alegerea aceasta trebuie să ne muiscn mulţumirea, siguranţa ocrotirii Lui, dar şi simţul responsabilităţii
0 **Un împărat cu totul diferit.**
Indiferent ce popoare avem în minte, istoria spune că, de obicei, împăraţii se comportau altfel. împăratul avea autoritate,
duritate, mândrie şi îşi urmărea propriul interes. Privind la venirea Domnului Isus, trimisul Tatălui, profetul Zaharia are mnri motive de bucurie datorită faptului că împăratul divin vine **Altfel.**
„El este neprihănit şi biruitor, smerit şi călare pe un măgar, pe un mânz, pe mânzul unei măgăriţe. (Zanaria 9:9)
Evanghelistul Matei reia ideea accentuând blândeţea Lui. *„Spuneţi liicei Sionului: «Iată, împăratul tău vine la tine, mânaşi călare pe un măgar, pe un măgăruş, mânzul unei măgăriţe.»"* (Matei 21:5).
Să nu ne lăsăm duşi în eroare. împăratul acesta smerit şi blând este un biruitor, nu un înfrânt. El este împăratul celei mai mari împărăţii. El are o împărăţie veşnică. împărăţia Lui depăşeşte sfera materialului. Ea este de natură spirituală. El este împărat peste toţi împăraţii şi Domn peste toţi domnitorii. Iu ciuda acestui fapt, în ciuda faptului că ar avea voie să Se poarte cu aroganţă, împăratul nostru este blând şi smerit. Mântuitorul spunea:
„Veniţi Li Mine, toţi cei trudiţi şi împovăraţi, şi Eu vă voi da odihnă. Luaţi jugul Meu asupra voastră, şi învăţaţi ***de*** *In Mine, căci Eu sunt blând şi smerit cu inima; şi veţi găsi odihnă pentru sunetele voastre."* (Matei 11:28)
Blândeţea Lui a fost văzută în relaţia cu apropiaţii şi în rolnţia cu duşmanii. Ea s-a văzut în viaţa cotidiană şi în momen-**U»lo** unice de pe cruce.
^ **Un Dumnezeu care Se bucură de laudele sincere.**
Evangheliştii ne spun că în Duminica Floriilor au fost mulţi
ne MU lăudat Numele lui Dumnezeu. Cu toate că religioşii au
I- i deranjaţi de iicest aspect, Mântuitorul Se bucură. El este
II.....**l.at** de laudele primite, mărturisindu-ne prin aceasln e;i le

primeşte şi pe ale noastre:
- Indiferent de vârstă. în numărul celor care L-au lăudat, au fost vârstnici şi copii. Domnul S-a bucurat de toţi.
- Indiferent de locul în care sunt aduse. Ele pot fi aduse în templu sau pe drum. Ele pot fi aduse în casele noastre sau în adunarea sfinţilor. Ele pot fi aduse pe câmp sau în călătorie.
- Indiferent de felul în care sunt aduse. Unii L-au lăudat prin cântare, alţii prin strigăte

şi alţii prin dăruirea unor lucruri.
Astăzi, laudele pot fi aduse atât prin cuvinte, cât şi prin acţiuni. Da, Duminica Floriilor ne spune că Domnul aşteaptă şi laudele noastre. Ele trebuie aduse pentru toate lucrurile şi cu multă sinceritate.

♦ **Un Dumnezeu interesat de Templul Său.**

Ştim că procesiunea din Duminica Floriilor se sfârşeşte la Templul din Ierusalim. Acolo, Domnul procedează la curăţarea lui de tot ceea ce nu ajuta la o închinare autentică.
Şi noi am construit case de rugăciune şi i le-am închinat Domnului. Dacă tot I le-am dăruit Lui şi dacă le asociem cu Numele Său, atunci este vital ca în ele să aibă loc servicii de închinare. Fiecare loc de acest gen trebuie să fie bun atât pentru **Domnul, Oflt şi** pentru oameni. Oamenii care frecventează aceste locuri trebuie ajutaţi să se închine. Să facem în aşa fel încât aici închin.ir.ji s,i fie uşoară şi la îndemână pentru toţi.

♦ **Ull Dumnezeu de partea celor în suferinţă.**

Când cineva se supără, este greu să se gândească la lucruri frumoiiHc şi un *i'nvli* lucruri frumoase. în această zi, Domnul Isus Se supimi Inro şi totuşi face lucruri deosebite. în ciuda nemulţumirii provonite de unii religioşi, Domnul Se va mai ocupa de bolnavi. ACCIIHIH ne aminteşte faptul că El are timp de ei, de cei sinceri şi ii vindeca. Domnul vede dorinţa şi credinţa lor şi nu îi dezamăgeşle. A.şn cum spuneam în repetate rânduri, El a venit pentru cei nevoiaşi şi Se ocupă de ei şi în .sărbătoare, şi in durere. Să îndrăznim, deci, la El întotdeauna.

Concluzia:

Duminica Floriilor ne descoperă un Dumnezeu interesat în binele nostru. Evenimentele decise de El, implicarea ucenicilor, curăţarea Templului, vindecarea bolnavilor au de-a face cu noi. Sii ne apropiem de acest Dumnezeu, să îl iubim şi să îl urmăm cu toată inima.

C__opiiî *cave*
lauati pe _J
omnu

Floriile au multe caracteristici. Trebuie să recunoaştem Insă că:

♦ **Floriile sunt cu adevărat Florii, atunci când şi copiii \\ laudă pe Domnul.**

Lauda copiilor le aduce bine lor şi îi face bucurie Domnului IHUS. Ei au fost apreciaţi şi răsplătiţi de Domnul Isus, chiar dacă mi se spune direct. Indirect, Domnul spune: Aud şi mă bucur. Ei «unt cei care fac bine, şi nu voi. Ei îşi aduc lauda cu sinceritate, cu bucurie, cu grupa şi în mod public. Lor nu le este ruşine până mi ii învăţăm noi să le fie ruşine ...

♦ **Copiii îl laudă pe Domnul, atunci când sunt pregătiţi.**

în ocazia aceasta, vedem că cei prezenţi acolo au avut vârste diferite. începând de la cei care sugeau. Să fi avut doi sau trei **Mii?** Deci nu vârsta a decis, ci altceva. Ei au fost ajutaţi să II lunile pe Domnul. Cei care s-au implicat au fost ajutaţi:
- la timp. învaţă-i de mici să îl laude pe Domnul, nu NU

J

înjure. învaţă-i de mici binele, nu răul. Investeşte în copii de timpuriu.
- cu sacrificiu. Şi aceia erau ca ai noştri, neastâmpăraţi şi cu mintea la joacă.
- cu seriozitate. Au investit mult în ei.
- cu ceea ce trebuie. Au fost aduşi la Templu. Locul copiilor la praznic este în templu. Chiar dacă sunt micuţi, chiar dacă nu înţeleg totul, chiar dacă este frig, chiar dacă este

aglomeraţie, chiar dacă există riscuri, ei trebuie să fie în Casa Domnului. Ei au venit acolo nu pentru joacă, nici pentru excursii. Au venit acolo pentru închinare. Nu pentru mâncare şi nici pentru re-creere. Ei au fost coordonaţi în lauda lor. Ei au fost educaţi în sensul acesta. Nu s-au născut aşa. Să ne ocupăm cu înţelepciune şi cu perseverenţă de copiii noştri.

^ **Pregătirea copiilor trebuie să vină din partea oamenilor competenţi.**

Aici pot fi folositori:

- părinţii. Ei sunt competenţi, dacă au înţelepciunea de **sus.**
- bunicii. Sunt foarte buni, dacă nu exagerează cu dragostea şi **cu** libertăţile.
- educatorii cu teamă de Dumnezeu. Aceştia ajută, dacă se ţin do Senplură.

Suntem echipaţi pentru a ne educa copiii? Cât ştim noi despre lauda pe care o doreşte Dumnezeu de la copii? Cunoaştem cum îi putem IIIVM|,H? Suntem dispuşi să plătim preţul educării lor? Este adevărul en au fost şi criticaţi. Ştiţi de cine? De religioşii fanatici pentru cure religia este mai importantă decât Isus. Da, şi copiii care îl Intuiri pe Domnul sunt criticaţi. Ei pot fi criticaţi de profesori, de ceilal|,i copii, de familiştii care nu au copii sau chiar de părinţii pro» pretenţioşi. Important nu este faptul că au fost criticaţi de unii oameni, ci că au fost apreciaţi de Isus.

Concluzia:

Pentru adulţi. Suntem aici să îl lăudăm pe Dumnezeu! Nu vn lăsaţi mai jos decât copiii. Mulţumiţi Domnului pentru copiii voştri. Ei sunt o mare valoare. Ei nu vă încurcă planurile vieţii, chiar dacă pare aşa. Primiţi-i de la Domnul cu bucurie. învăţaţi-vn copii să îl laude pe Domnul pentru toate lucrurile şi în toate ocaziile. Nu numai la sărbători. Felul în care îl lăudaţi voi, vă va ajuta să vă educaţi copiii.

Pentru copii. Lăudaţi-L pe Domnul Isus. Şi atunci când Mtmteţi singuri şi când sunteţi împreună. Indiferent ce fac cei mulţi, indiferent ce fac adulţii, indiferent ce fac religioşii, voi să îl lăudaţi pe Domnul din inimi curate şi cu voci bune. Domnul aşteaptă lauda voastră şi Se bucură de ea.

Pentru prieteni. Lăudaţi-L pe Domnul şi voi, măcar acum, în această zi!

on*staiăr'*\le -j—loriilor

Dacă încercăm să privim evenimentul cu ochii deschişi, putem constata că:

0 **Domnul dorea salvarea Ierusalimului.**

De unde deduc aceasta? înţeleg foarte clar din relatarea «vnngheliştilor că Domnul a decis să meargă la Ierusalim. El

■ II îndreptat faţă cu determinare, cu hotărâre. Cred că este normal să ne întrebăm de ce a mers Domnul spre Ierusalim.

■ i im că El nu era obligat. El îşi făcea programul, nu altul. Lui nu la spus cineva unde trebuie să fie şi ce trebuie să facă ... I».....**nul** nu merge la Ierusalim pentru bunătatea şi pentru

atitudinea lor. Ei nu L-au iubit şi nu L-au preţuit niciodată. El nu merge acolo din naivitate. Domnul nu a mers acolo crezând că acum se vor schimba. Domnul a căutat Ierusalimul din dragoste. El a venit să îi vorbească din nou şi să îi mai ofere o şansă pentru pocăinţă şi întoarcere spre Tatăl ceresc.

Ştii de ce te caută Domnul şi astăzi? Nu pentru că meriţi. Nu pentru că ai fost aşa de bun cu El sau că ar fi obligat. Nu pentru că nu S-ar putea descurca fără ce ai tu. El vine şi te caută, deoarece este interesat de fericirea ta. Vrea să îţi dea şansa salvării. O vei primi sau o vei respinge?

♦ **Domnul îşi iubea şi îşi preţuia ucenicii.**

Scriptura spune că El i-a luat cu El şi i-a trimis în lucrare. De ce? Domnul nu îi trimite

ca să îi umilească, deoarece lucrările Lui nu erau umilitoare. El nu îi implică pentru a-i pedepsi. El le spunea ce face cu ei, nu lucra pe ascuns. Domnul nu dorea să scape de ei. El îi vroia lângă Sine, inclusiv în glorie. Domnul nu le cere implicare, pentru că nu S-ar fi descurcat altfel. Domnul Se putea descurca fără ajutorul oricui. Domnul a ştiut că este o lucrare importantă şi că, atunci când vor realiza, se vor bucura mult.
Fraţii mei, noi suntem preţuiţi de Domnul. Ceea ce ne cere să facem nu are în primul rând binele altora sau binele Lui, ci binele MOHITU. Să credem că El ne trimite doar la lucrări bune. Să le facem cu bucurie şi cu competenţă.
^ **Să** ai **încredere în Domnul este mare lucru.**
Ce i-a determinat pe ucenici să asculte? Au priceput ei totul? Nu! Ei nu iiHcultat, deoarece îşi cunoşteau statutul şi ştiau că El nu ne trimite NU facem lucruri rele. Unde ne trimite El este întotdeauna bine (!aml ni încredere în Domnul şi în cuvintele Lui, nu rămâi de ruşine. Inva(a sa ai încredere în Domnul pentru: serviciu, sănătate, mijloace de existenţă, căsătorie şi veşnicie.
^ **Să îl lauzi pe Dumnezeu este un lucru măreţ.**
Mulţimea a cântat şi a dăruit. Domnul S-a bucurat. Este ceva ce nu vom regreta niciodată. Domnul nostru merită lauda **pentru** ce înţelegem şi pentru ce nu înţelegem. Indiferent cine i|i spune să lauzi pe Domnul, are dreptate.
^ **Să fii legat de o religie mai mult decât de Dumnezeu Bute dezastruos.**
Ce i-a determinat pe preoţi şi pe cărturari să se mânie şi Hn critice? Le-a făcut Domnul vreun rău? I-a deranjat cu ceva? Este adevărat că Domnul a vorbit împotriva anumitor stări, împotriva încrederii în Templu şi nu în Dumnezeu. Domnul nu a făcut altceva decât să spună adevărul. Ei nu au putut să vadă **hicrul** acesta. Religia lor îi ţinea legaţi de ce le plăcea. Religia lor îi făcea mari şi populari. Religia lor le aducea anumite avantaje. S-au temut că, dacă ascultă de Domnul, le vor pierde. Religia te poate face ucigaş, dacă nu îi iubeşti pe semeni şi dacă nu îl Hsculţi pe Dumnezeu în tot ceea ce îţi cere.
^ **Grupa căruia i te alături depinde de tine.**
La Florii au fost mai multe grupe. Dumnezeu nu a forţat **pe** nimeni să se încadreze în careva. El nu te forţează nici pe tine. Poţi fi cu cei care se miră, poţi fi cu ucenicii, poţi fi cu cei cure cer milă şi îndurare sau poţi fi cu cei care critică. Cu care alegi să fii?
Concluzia:
Te rog, nu uita că unii au trecut împreună cu ziua, alţii au **(bst** mustraţi, iar alţii au rămas în continuare cu Domnul Isus. **Ffl** în aşa fel, ca să te bucuri mereu de prezenţa şi de bine-Mi vântările Lui.

I

cu o *mamă* îirf:e *eapiă*
Unul dintre evanghelişti vorbeşte de o măgăriţă şi de un măgăruş. Amândoi trebuiau dezlegaţi şi aduşi la Isus. Aş vrea să privim puţin la această mamă. Sunt câteva ipostaze în care o putem vedea. Pentru început o vedem:
^ O **mamă** cu **o viaţă obişnuită.**
Când spun lucrul acesta, mă gândesc la greutăţile perioadei când a fost gestantă, la naştere, la creştere, la multe alte greutăţi inevitabile. Cred că ei i-a fost mai greu ca de obicei, deoarece tata era măgar.
0 O **mamă fericită.**
Oare a realizat ea cinstea pe care o are mânzul ei? Oare a putut să se gândească la

faptul că acest măgăruş împlinea profeţiile, purtându-L pe Domnul Isus spre Ierusalim?
♦ O **mamă îngrijorată.**
Ea putea să fie îngrijorată de:
- posibila mândrie a fiului ei. Oare cine va crede când va realiza ce important a fost?
răutatea oamenilor. Cei care îl urau pe Domnul Isus urau tot ceea <•<• atingea Domnul Isus. Oare nu îl vor urî şi pe al ei?
- fanat imn ui oamenilor. Unii puteau să facă din măgăruş un obiect de cult.
Oricare din acestea l-ar fi dezavantajat pe fiul ei. Personal, îmi place să cred *m* măgăriţa „s-a ocupat" de mânz să îl ţină cu picioarele pe pumnul, şi NU facă ceea ce trebuie.
Acum, lăsniid puţin măgarii în lumea lor, vreau să vă întreb: Oare nu ace.sUi osto drumul parcurs de mulţi părinţi? Mulţi încep o viaţă obişnuită, cu greutăţi, durere şi frământări. Vina
itpoi bucuria naşterii copiilor şi a creşterii loc. Când copiii sunt in.ui, poate să apară fie durerea răzvrătirii, fie bucuria că sunt folosiţi de Domnul Isus.
Indiferent cum ar fi viaţa trebuie să recunoaştem că vin şi necazurile şi îngrijorările. Dacă măgăriţa nu a avut mari şanse in ajutarea măgăruşului, noi trebuie să fim mulţumitori. Dum-**Rezeu** ne-a dat înţelepciunea şi puterea să ne creştem copiii. Să facem în aşa fel ca ei să îi fie folositori întotdeauna Domnului IHUS. Doar atunci, copiii noştri îşi trăiesc viaţa cu semnificaţie.
lotive *ae* bucurie *a* \— lorii
Ştiu că aveţi destule necazuri şi responsabilităţi. Am decis pentru astăzi să am un mesaj care să vă umple viaţa de bucurie.
Iată câteva motive foarte serioase:
0 **Astăzi, Domnul Isus nu** Se **mai ocupă de Ierusalim, <-i de noi.**
în general, se vorbeşte astăzi de dragostea şi interesul I ><imnului Isus pentru Ierusalim. Se spune cum 1-a căutat şi cum II vrut să-i ofere tot ce era mai bun. Ei bine, astăzi Domnul nu **fcre** în atenţie Ierusalimul. El este interesat de tine şi de mine. Bl vine la noi. El vrea să ne aducă binecuvântări. El ne caută. Nu este un motiv de bucurie?
♦ Astăzi, **Domnul** nu **ne mai trimite** după **măgăruş, ci** «lupă suflete.
Atunci ucenicii au făcut anumite lucrări pentru Isus. As-I.I i. lucrările sunt mult mai frumoase. Să ne bucurăm şi să Ii mulţumim. Este adevărat că poate că unii va trebui să umblam

pe jos. Alţii umblă prin noroaie. Unii intră în anumite sate pentru prima dată, dar căutând suflete.
0 Astăzi, Isus nu ne trimite singuri nicăieri.
El ne-a promis că va fi cu noi în orice loc, atunci când suntem în lucrarea Lui.
0 Astăzi, Domnul Isus vine cu oferta mântuirii.
Nu ştiu de ce s-ar fi putut bucura Ierusalimul atunci. Domnul vorbeşte de lucrurile care dădeau pacea. Dacă nu ştim exact la ce S-a referit Domnul atunci, un lucru este sigur: astăzi, El vine cu pacea eternă. El ne aduce mântuire pentru veci.
^ Astăzi, Isus nu este împărat pentru o zi, ci pentru totdeauna.
El este Domnul domnilor şi împăratul împăraţilor. El este pe tron. Cel cu care suntem în relaţii bune prin credinţa în jertfa Lui domneşte deja. Să ne bucurăm şi să ne veselim.
^ Astăzi, nu inaugurăm intrarea în săptămâna patimilor.

După această zi, nu mai urmează săptămâna durerilor. El nu mai merge la batjocură. El nu mai merge la cruce. El nu va mai fi biciuit şi încoronat cu cununa de spini. El nu va mai fi scuipat. El este viu şi biruitor. El ţine în mână totul. El decide. El conduce. El nu mai suferă din pricina unor păcătoşi înverşunaţi. Auzind acesta, cu siguranţă, dacă îl iubeşti, te bucuri.
♦ AHI,U/J, Domnul nu a venit ca seara să plece.
Atunci, a plecat spre Betania. Acum, El a venit ca să rămână. El vrea Hă locuiască în noi şi cu noi. Aceasta ne garantează enorm de multe. Aceasta ne ajută mai mult decât ne putem imagina.
^ Astă/.i, Domnul nu mai este limitat.
El nu este legat <le timp, de spaţiu sau alte limitări, pe care Şi le-a impus atunci. El poate lucra cu toată puterea şi gloria cu care doreşte.
Concluzia:
Biserica trebuie să ştie că împăratul ei vine în persoană, (ui rând, cu slavă mare şi cu răsplată. Vine să ne ducă în glorie şi nimeni nu îl poate opri. Vine să ne curme durerile şi vine definitiv. El nu mai pleacă. Rămâne cu noi. Este acesta un motiv de bucurie? Pentru mine, da. Ar trebui să fie şi pentru tine!
\— 'oriilor
în ziua intrării triumfale a Domnul Isus Cristos în lemnul im, s-a cântat. Au cântat copiii şi au cântat cei mari. Au cântat
0 cântare nouă şi Domnul S-a bucurat de ea. Haideţi să analizăm l»uţ,in Cântarea Floriilor.
^ Cântăreţi.
Aceştia au fost cei prezenţi la sărbătoare. Erau oameni prezenţi în jurul Domnului Isus. Ei erau de vârste diferite, din localităţi diferite, din categorii sociale diferite şi, probabil, din Knipari religioase diferite.
Indiferent care este locul de unde vii şi care sunt convin-■ i ile tale religioase, tu trebuie să te adaugi mulţimii şi să îl
[1] luzi pe Domnul Isus. El este împăratul. El vine la noi. Avem multe motive să îl lăudăm.
0 Caracteristicile cântării.
Cântarea Floriilor este cântată cu bucurie şi în public. Ea
tlt<> motivată de lucrurile făcute de Dumnezeu şi de apariţia
împăratului. Mai important însă este faptul că ea este aprobată
' usţinută de Domnul Isus. Susţine El cântările noastre? Le
Hriineşte? Se bucură de ele?

^ Motivaţia cântării.
Nu putem afirma că ar fi fost una de ordin material sau de ordin economic. Ea s-a centrat în jurul Domnului Isus. Cântarea venea din convingerea lor că este o zi deosebită şi că Domnul Isus Se va instala ca împărat. Aşa au crezut, dar s-au înşelat. Fraţilor şi prieteni, noi trebuie să cântăm. Domnul Isus este împărat deja. El este împăratul inimilor, împăratul împărăţiei veşnice. El este Prietenul nostru. Să cântăm bunătatea şi îndurările Lui. Să le cântăm în particular, în public şi în biserici.
0 Mesajul cântării.
Mesajul este unul al binecuvântării. Este binecuvântat Domnul Isus Cristos şi este binecuvântată împărăţia. Ce mesaj este în cântările pe care le intonează inima şi buzele tale? Pe cine lauzi? Oamenii, natura, lumea, poftele, pe tine însuţi sau pe Domnul Isus Cristos? Apostolul spune că „orice limbă trebuie să mărturisească ... că

Domnul Isus Cristos este Domnul". Să nu uităm că am fost chemaţi să binecuvântăm şi pe Domnul şi pe semeni.

♦ Rezultatele cântării.

1. Este molipsitoare şi motivatoare. Unii s-au bucurat de cei C.IIC cântau şi s-au alăturat grupului de închinători.

2. Stârneşte invidia şi răutatea altora. Alţii au critica1>o şi au încercat să o oprească. Tu cânţi sau te împotriveşti?

3. Nu poate împiedica lacrimile Domnului Isus. El va plânge, deoarece situaţia Ierusalimului era jalnică, chiar şi după această nouă demonstraţie a divinităţii Lui şi a oferirii harului ceresc.

0 Efemcritatea cântării.

Din nefericire, cântarea aceasta, deşi a fost cântată de mulţi şi cu multă bucurie şi satisfacţie, deşi a prins la public, a ieşit foarte repede din repertoriu. Au cântai>o pentru câteva ore şi apoi a fost abandonată. Aceasta:

1. Nu pentru că şi-ar fi dat seama că ar fi făcut o greşeală,

El a meritat şi merită cântarea, lauda şi închinarea noas-11 i *FA* a fost adorat şi lăudat de sfinţii Vechiului Testament. El a fost lăudat de profeţi şi proroci. El a fost lăudat de creştini. El nule lăudat de fiinţele din cer. El merită toată lauda şi gloria.

2. Nu pentru că Domnul Isus S-ar fi schimbat.

El a rămas Acelaşi. A vindecat bolnavii. I-a învăţat în Tem-I >111 şi în locuri private. A fost alături de ei.

3. Nu pentru că ar fi fost prigoniţi pentru aceasta. Nimeni nu le-a răpit averile. Nimeni nu i-a condamnat la
închisoare sau la moarte. Este adevărat că, mai devreme, au fost unii care ameninţau cu excluderea din sinagogă. Şi ce dacă? Să Ini dat afară din sinagoga unde nu merge Isus este o cinste, nu «> ruşine. Şi, chiar dacă ar fi fost prigoniţi, să nu uităm că Domnul tius Cristos a fost prigonit pentru noi şi nu a renunţat.

4. Nu pentru că nu ar mai fi putut să îl laude.

Nimeni nu poate opri un om să îl laude pe Dumnezeu. Hunt oameni sau guverne care ne pot cere să nu facem acest lucru în mod public. Sunt situaţii care ne cer să nu îl lăudăm pe I •umnul împreună. Sunt circumstanţe în care ni se cere să evităm un loc anume. Creştinul adevărat, însă, îl va lăuda pe Dumnezeu ml otdeauna şi în orice loc. Cu voce tare sau în sufletul lui, acasă ■nu în biserică, în piaţă sau la locul de muncă, în libertate sau în temniţă, creştinul îl laudă pe Dumnezeu. Dacă încearcă cineva ' 11 oprească, el are un răspuns politicos, dar categoric: Nu pot! Dacă ni se iau lucruri, îl lăudăm pe Dumnezeu. Dacă ni se ia
i 'ia, îl lăudăm şi mai mult. Ceata mântuiţilor din cer îl laudă I ontinuu pe Dumnezeu. Aleluia!

Concluzia:

Ce păcat că această cântare a încetat aşa de repede şi mi Intrat altele în top! Foarte curând au murmurat şi au «Incul al/ii moarte cu El!". L-au acuzat şi L-au batjocorit.

18

Doamne, nu lăsa să se stingă cântarea de laudă de pe buzelele noastre! Nu lăsa să ne întoarcem împotriva Ta! Tu, singur Tu, meriţi laudele noastre. Ajută-ne să nu ne supărăm pe Tine şi să nu încetăm a Te lăuda!

LJuminicci -j—lorii

or

Se vorbeşte despre această ocazie ca despre una deosebită. Lucrul acesta mi se pare

normal, deoarece ziua aceasta a fost deosebită. Am însă o întrebare: a fost deosebită doar atunci sau poate fi deosebită şi acum? Trebuie să ne reamintim doar că a fost deosebită sau putem să o trăim deosebit? Trăirile deosebite se pot întâmpla şi spontan, dar este mai bine dacă suntem pregătiţi. Atunci, nu a fost pregătită de ucenici, dar a fost pregătită de Domnul Isus. Chiar dacă nu le-a spus ucenicilor decât cui puţin timp înainte, El a pregătit-o bine.
Cu ce am putea participa noi la pregătirea ei? Ce a fost atunoi şi ce am vrea să fie duminică, dacă vom fi în viaţă?
^ **O zi, în care în jurul Domnului Isus s-au adunat mari umil inii.**
Şi iiouii ne plac mulţimile. De ce s-au adunat atunci? Care a fost rolul fiecăruia? Ce au făcut ucenicii şi ce a făcut Domnul? Am vrea ca duminică să fio arhiplin? Aceasta înseamnă să invităm pe mulţi la Casa Domnului. Să îi asigurăm că Isus va fi aici şi va fi tratat ca împărat.
^ **Ziua în care Domnul Isus este în centrul atenţiei.**
Fie că vorbim de ucenici, critici sau de mulţimi, toţi şi-au

nmcontrat atenţia asupra lui Isus. Aşa am vrea **să** fie şi la noi. Aceasta înseamnă să cântăm despre El, să predicăm despre El, ■A recităm despre El şi să mărturisim despre El.
^ **Ziua în care cei suferinzi capătă alinare.**
Aceasta nu înseamnă că cei necăjiţi trebuie să aştepte pâ-**iiâ** duminică, dar dacă vor fi şi duminică aici, ne rugăm ca Domnul să pregătească pentru ei alinare. Să-i invităm la Casa Domnului şi să ne aşezăm la dispoziţia Lui, ca să ne folosească la II li narea altora.
^ **Ziua în care El continuă să vină cu Harul.**
Deşi evreii L-au respins de atâtea ori şi cu toate că a ştiut *vii* îl vor refuza, Domnul nu vine cu pedeapsa, ci cu îndurarea.
Şi noi am merita pedeapsa, dar ne rugăm ca duminică să fio o zi de har.
^ **Ziua când tot poporul izbucneşte într-o frumoasă dăruire.**
Este adevărat că darurile sunt diferite, valorile sunt diferite şi metodele sunt diferite. Putem fi diferiţi, dar important **Mte** să dăruim. Să ne pregătim în mod deosebit pentru Duminica Floriilor. Să fie şi din partea noastră un act al dăruirii pentru Domnul Isus. Prin ce ne putem exprima această dăruire? Prin cântare, Haruri pentru El şi daruri pentru cei ce sunt ai Lui. Putem da **cova** săracilor sau putem face ceva ca Domnul Isus să fie prezentat frumos şi altora. Să facem din ziua de Duminică o zi specială de dftrnicie. Să avem ceva deosebit pentru Domnul Isus. Să avem cova deosebit pentru cei săraci sau nevoiaşi.
^ **Ziua când cercetează din nou Templul.**
Ce mult S-ar fi bucurat dacă ar fi găsit acolo ceea ce trebuia să fie. Ce mângâiere ar fi fost pentru sufletul Lui tulburat do ceilalţi ce L-au respins. Ce frumos ar fi dacă, atunci când ne-**nr** cerceta, nu ar avea de înlăturat nimic rău! Da, poate că ar

putea fi înlăturate păcatele celor nemântuiţi sau slăbiciunile noastre, dar să nu fie lucruri rele cu care să ne mândrim. Să ne găsească aşa cum doreşte El să fie adevăraţii închinători. Este interesant că, deşi ei făceau comerţ, se pare că Domnul nu condamna atât de mult comerţul, cât modul necinstit de a lucra. Nu spune că au făcut din Templu un loc de târg, ci o peşteră de hoţi, de tâlhari. Probabil că acolo erau case de schimb

ca să le ofere moneda Templului şi vânzători, care ofereau animale pentru jertfă. Lucrul acesta însă s-a făcut nu pentru a uşura închinarea, ci pentru a le creşte lor profitul.

Concluzia:

Pregăteşte-te ca să trăieşti duminică o experienţă deosebită. Ajută şi pe alţii să petreacă în jurul împăratului Isus.

oriilor

^ Ce aduce Ziua Floriilor?

1. încredinţări nobile pentru ucenici,
2. Ocazii de bucurie pentru simpatizanţi,
3. Ofertă de pocăinţă pentru Ierusalim,
4. Şansă de curăţire pentru Templu,
5. Har vindecător pentru bolnavi,
6. Ocazie de convingere pentru preoţi,
7. Oportunităţi de slujire pentru cei care îl iubesc. ^ Ce pretinde Ziua Floriilor?

Indiferent ce pretinde ea, nu trebuie ascultată. Şi în această zi, trebuie ascultat Dumnezeu.

Ca întotdeauna, şi astăzi, Creatorul ne cere:

1. Prezenţă în jurul lui Isus,
2. Credinţă în Isus,
3. Interes pentru învăţătura lui Isus,
4. Respect faţă de cei care sunt ai lui Isus,
5. Deschidere faţă de harul lui Isus,
6. Milă faţă de cei suferinzi,
7. Păstrarea nealterată a închinării.

4—

ia ce participa *a* bucuria \— lorii lor

în istoria Floriilor apare şi o familie anonimă. Aceştia au un rol anume la desfăşurarea sărbătorii aşa cum trebuie. Fără ■ă îşi dea seama ei au un rol la împlinirea Scripturii. Ce ştim despre această familie? Ce fel de familii ar trebui să fim ca să contribuim la împlinirea planului lui Dumnezeu? ^ Caracteristicile familiei respective. Nu ni se spun multe lucruri. Nu ştim cât de bogaţi sau de ■araci erau. Nu ştim ce vârstă aveau. Nu ştim cu ce se ocupau şi multe alte lucruri. Nu ştim cât de apreciaţi sau de batjocoriţi ■ i .m de alţii. Ştim ceva mult mai important. Familia aceasta: *1. îl cunoştea bine pe Domnul Isus.* De unde ştim aceasta? Domnul le spune: „Dacă vă va zice cineva ceva să spuneţi că Domnul are trebuinţă de el. Apoi îl va trimite înapoi aici." înţeleg de aici că, pentru ei, Domnul nu era un străin HIIII Un necunoscut. îmi place să cred că ei îl cunoşteau pe Domnul: - ca Mesia. Domnul are trebuinţă de el...

- ca Unul care nu face rău. Ei nu s-au gândit că vor primi înapoi un măgăruş epuizat sau maltratat etc.
- ca pe Unul care nu face lucruri inutile. Dacă Se descurca fără măgăruşul lor, nu îl cerea.
- ca pe Unul care nu te face de ruşine. Ei nu vor pierde prin asocierea lor cu lucrările făcute de Domnul Isus.
- ca pe Unul pentru care merită să dăruieşti.

De unde îl cunoşteau pe Domnul aşa de bine? Mulţi vorbeau rău despre Isus Cristos.

De ce credeau ei lucruri bune? Putem presupune că îl cunoşteau din Scriptură, din propriile Lui cuvinte şi de la cei care spuneau adevărul despre Isus. Ei nu erau religioşi împătimiţi şi orbiţi de religie.
Cum îl cunoşti tu pe Domnul Isus? De unde ai această cunoştinţă? Este ea cea reală? Ceea ce vei face pentru Isus depinde de felul în care îl cunoşti pe Mântuitorul.
2. Sunt gata să îl asculte pe Domnul Isus.
Când Domnul le cere ceva, sunt gata să dăruiască:
- imediat. Nu se scuză că nu sunt pregătiţi, deoarece nu au fost anunţaţi.
- cu bucurie. Nu supun Domnului că le-a încurcat planurile
- ceea ce le cere El. Nu ceea ce este în plus în casa sau viaţa lor. Nu ceea ce cred ei că este bine.
- cu credinţa că nu vor pierde nimic. Nu îşi fac probleme să semneze un contract. Nu cer asigurări sau alte lucruri. Ei se bazează pe Cuvântul Domnului exprimat prin ucenicii Săi.
- fără sn întrebe de ce tocmai ei şi nu alţii. Erau mulţi care aveau măgăruşi ...
- prin cmc vrea şi cui vrea El. Nu pun problema de ce au venit cei doi şi nu alţii. Nu se răzvrătesc pe motiv că nu a venit Domnul personal ...
Care sunt caracteristicile familiei noastre? îl cunoaştem
pn Domnul Isus? Suntem gata să dăruim Domnului ceea ce ne Cere? Numai lucruri sau şi inima noastră? Nu cumva suntem Kiil.n să dăruim ce avem, dar nu pe noi înşine?
^ **Atitudinea Domnului** faţă de **familia** respectivă.
Domnul apreciază ceea ce fac şi le răsplăteşte dărnicia. Dărnicia lor este răsplătită de Domnul, deoarece aşa promite, •şa este normal, aşa îi place şi deoarece El poate răsplăti. El întotdeauna a răsplătit pe cei ascultători şi răsplata este mare. Ea nu este pe măsura meritelor, nu pe măsura aşteptărilor, nu după hotărârile oamenilor, ci după caracterul şi bogăţia bunătăţii Hale. El ne răsplăteşte cu participarea la lucrare şi cu prezenţa in florie. El îi scrie pe aceştia în Cartea Lui. Aceasta îi face să poată fi un exemplu şi să primească aprecierea oamenilor sfinţi.
Concluzia:
Să fim familii care să îi producem Domnului bucurie de Florii, dar şi după aceea. Să participăm prin ceea ce suntem şi CU ceea ce avem la proclamarea împăratului şi la ajutarea multora ni a-L glorifica pe El.

n v

uri din Ljuminica j—loriilor

Scopul predicii:
Provocarea ascultătorilor să răspundă chemării lui Dum-izeu indiferent când, pe ce cale şi în ce domeniu o face.
Cu această ocazie de sărbătoare, putem face mai multe uniri. Putem vorbi despre sărbătoare şi putem să explicăm cu

lux de amănunte arătând cum a fost atunci. Aceasta ne-ar aduce o oarecare bucurie prin asociere. Pe de altă parte, putem încerca să retrăim anumite lucruri din sărbătoarea respectivă şi aceasta ne-ar aduce şi mai mare bucurie, atât nouă cât şi lui Dumnezeu, j Sunt lucruri care au rămas şi vor rămâne realizări pentru zilele de atunci şi deci sunt istorie. Trimiterea ucenicilor în sat, intrarea Domnului călare pe măgăruş, ramurile de măslini etc. sunt istoric \ şi nu se mai repetă. în acelaşi timp, sunt lucruri care pot fi trăite i astăzi, precum slăvirea lui Dumnezeu, glorificarea Domnului Isus, curăţarea locaşului de închinare, prezentarea Mântuitorului altor persoane etc.
în mijlocul evenimentelor, ucenicii nu au realizat pe deplin ce au făcut şi care au fost

evenimentele la care au participat. Seara, au putut să mediteze mai mult. Dacă au fost obosiţi, aul avut timp mai târziu să reînvie în mintea lor evenimentele şi să le caute înţelesul. Ce au putut reţine şi aprecia? Iată câteva adevăruri:
^ **în împlinirea planului Său măreţ, Domnul** are nevoie **de participarea noastră.**
în Ziua Floriilor, cum de altfel şi în alte ocazii, Domnul Isus a avut nevoie de colaborarea cu semenii. Au fost ucenici trimişi după măgăruş, au fost săteni care au dat măgăruşul, **aul** fost ucenici care şi-au oferit hainele, participanţi la sărbătoare care au adus crengi de copaci sau au cântat. Mici şi mari **aul** contribuit la realizarea evenimentului. Domnul a avut nevoie de mulţi oameni **deosebiţi** în fiecare generaţie şi în diferite domenii. I
Vreau sn spun că avem dreptul să preluăm acest mesaj şi să îl aplicăm vieţilor noastre. Domnul Isus are nevoie de noi. I Aceasta nu înseamnă că El este nevoiaş. A decis să ne facă cinstea aceasta şi acum trebuie să ne împlinim această responsabilitate. Domnul are nevoie de proprietatea ta, de dragostea ta, de banii tăi, de capacitatea ta, de relaţiile tale. Această nevoie nu trebuie
văzută ca slăbiciune sau limitare a lui Dumnezeu, ci ca o alegere *pv* care a făcut>o, având în vedere binele şi răsplătirea noastră.
Ce simţăminte trăieşti când auzi acest lucru? Te bucuri? Biritfi- „Aleluia"? Te îngrijorezi? Pavel spune: Când Domnul m-a chemat, nu am mai întrebat pe niciun om ... Interesant este **glodul** în care Domnul transmite un mesaj familiei cu măgăruşul. Aici vedem folosit cel mai puternic argument. Noi folosim Argumente de genul: Şi aşa nu ai ce face cu el, este spre binele **tflu,** este spre binele familiei tale, aşa fac cei mai mulţi. Nimeni nu face aşa, deci vei fi un om deosebit, veţi câştiga mult din ■coasta, este o datorie pe care trebuie să o împliniţi etc.
Dincolo de aceste argumente, există unul pe care îl folo-**leşte** Domnul Isus şi acesta este: „Domnul are nevoie de el". Apropo: cum te-ai fi comportat tu dacă ţi se spunea că Domnul **ire** trebuinţă de el? L-ai fi dat imediat? Te-ai fi dus cu ei?Ai fi **tvut** scuze? Ai fi pus o sumedenie de întrebări? Ai fi oferit alt-**Oeva** în schimb, dar nu ceea ce cerea El? Ai fi spus că al vecinului **Mte** mai bun decât al tău? Ai fi spus că se poate altă dată, dar că iicum nu este disponibil, deoarece ai alte planuri cu el? Ştii că I Intimul are nevoie de tine pentru binele tău? Ştii că El vrea să (e folosească pentru împlinirea planului Său şi pentru binele ■omenilor? Ştii că este gata să te răsplătească pentru toată implicarea?
^ Când **Domnul** ne cere să **participăm, răspunsul trebuie să** fie pozitiv şi **prompt.**
Lucrul acesta trebuie să se întâmple chiar dacă:
- nu ne-a anunţat special dinainte. Există un anunţ gene-rnl al Stăpânului. Noi trebuie să fim permanent la dispoziţia Stăpânului.
- ne cere ceva la care nu ne-am aşteptat. El ştie ce putem **Ftmliza** bine şi ce nu. Să ascultăm de El (lui Avraam i-;i fost cehii fiul, bogatului bogăţia.)

- nu înţelegem la ce este bună participarea noastră. Mulţi au spus: „Doamne, cine sunt eu şi cine este casa tatălui meu ... Cu ce să izbăvesc eu pe Israel?"
- slujitorii şi mesagerii nu sunt capabili să ne explice în întregime. Poate că nici lor nu li s-a explicat mai mult...
Eşti gata să răspunzi chemării lui Dumnezeu? Vrei să împlineşti cerinţele Lui? Poate nu sunt chiar acolo unde te-ai aşteptat. Poate nu chiar atunci când doreşti. Eşti gata să asculţi chiar dacă nu înţelegi totul?
0 **Răspunsul nostru pozitiv aduce întotdeauna un câştig deosebit.**
Participarea noastră aduce beneficii:

- celui în cauză. El participă la lucrări măreţe, uneori unice.
- societăţii. Isus este prezentat cum trebuie.
- împărăţiei lui Dumnezeu. Planul lui Dumnezeu se desfăşoară normal.

Poate că, de multe ori, am pierdut datorită neascultării. Nu pentru că nu am fi dorit sau pentru că am fi fost în ne-cunoştinţă. Am avut raţiunea noastră şi am decis să nu ascultăm. Am pierdut noi şi au pierdut alţii. Doamne, iartă-ne!

Concluzia:

l'entru prima dată sau pentru a nu ştiu câta oară, Domnul îţi spune că are nevoie de tine. El îţi spune unde şi pentru ce. Domeniile în care ne cheamă sunt diferite. Unele sunt de mai mare popularitate şi altele sunt mai în umbră. Ce vei spune? Dacă ai spus nu, mai gândeşte încă o dată această decizie şi poate că o vei schimba. Domnul să te ajute la aceasta şi astfel să îţi faci şi să ne facem partea în glorificarea Domnului Isus şi în antrenarea altora în glorificarea Lui.

d

omnul

sus

Scopul predicii:

Să învăţăm să ne bucurăm de Domnul Isus, în aşa fol ca şi Kl să Se poată bucura de noi.

în Ziua Floriilor, faţă de proclamarea împăratului au pu-1111 fi văzute două feluri de manifestări. A fost prezentă mani-fi'Htarea bucuriei şi manifestarea mâniei. Aş vrea să vedem ce le-a determinat atât pe una cât şi pe cealaltă, şi să vedem care a fost câştigul sau pierderea în cazul fiecăreia.

Să vedem pentru început deci:

^ **Ce a determinat mulţimea la bucurie?**

1. Sentimentul de mulţumire.

Cu siguranţă că unii din cei prezenţi şi-au amintit ceea ce n făcut Domnul pentru ei, familia lor, neamurile lor, oraşul lor, naţiunea lor. Oameni vindecaţi, mângâiaţi încurajaţi şi iertaţi au izbucnit în mulţumire. Au fost acolo părinţi pentru copiii **Cărora** Domnul a făcut ceva. Au fost femei şi bărbaţi, care au primit ceva din partea Mântuitorului. Probabil, au fost oameni **oe** au fost săturaţi, când au fost flămânzi. Posibil să fi fost oameni **Wre** au fost apăraţi, când au fost acuzaţi sau oameni cărora li ■•a reaprins speranţa, când au fost deprimaţi şi descurajaţi. Aceştia toţi au crezut că este bine şi normal să îl laude pe Domnul Isus Cristos.

Poţi fi unul dintre cei care să mulţumeşti Domnului pentru ceea ce a făcut pentru tine sau pentru alţii? Este prea greu MA îţi aminteşti darurile Lui concretizate în: viaţă, sănătate, Capacitate intelectuală, un loc de muncă, familie bună, copii

sănătoşi, prieteni buni, părinţi credincioşi, soţie iubitoare, gospodină şi cinstită? Nu cumva eşti unul dintre aceia care ai tot ce îţi trebuie din punct de vedere material? Atunci, de ce nu te bucuri şi de ce nu îl glorifici? Dacă nu ai nimic în domeniul material, lasă-mă să îţi reamintesc de dragostea Domnului Isus pentru tine. Adu-ţi aminte că a stat pe Golgota pentru iertarea ta, că a scris Scriptura pentru tine că ţi-a vorbit şi îţi vorbeşte mereu. Acestea sunt motive de bucurie! Mulţi oameni L-au glorificat pe Dumnezeu dintr-un sentiment al mulţumirii şi recunoştinţei. Citeşte despre jertfele de mulţumire aduse. Citeşte psalmii şi vei vedea câţi sunt izvorâţi dintr-o inimă mul-1 ţumitoare. Fii un om mulţumitor!

2. Speranţa.

Aceştia nu trebuie să fie neapărat oameni diferiţi de cei menţionaţi în prima categorie.

Important este însă că ei îl lăudau pe Dumnezeu pentru ceea ce credeau că va face. Probabil că I unii se gândeau la instalarea Lui ca rege pe pământ. Probabil că alţii nădăjduiau ca Domnul să Se implice mai mult în problemele sociale sau economice. Poate au fost din aceia care au sperat ca Domnul să continue a fi ceea ce a fost şi până acum. Indiferent la ce s-au gândit, au fost oameni care privind spre viitor şi spre ceea ce credeau că va face Domnul, îl lăudau cu | bucurie.

Crezi că Domnul va face lucruri mari în viitor? Eu nu ştiu I la ce te gândeşti tu şi nici nu ştiu ce te-ar putea îndemna prin credinţă să II lauzi. Totuşi, trebuie să afirm din nou că bucuria speranţei este reală. El va purta de grijă celor care-I aparţin. Oh, cât de mult vom avea nevoie în zilele care vin. El va mântui pe toţi cei care se vor |><>rni. Kl va răspunde rugăciunilor făcute după voia Lui. El va reveni cu mântuirea. El va face o judecată dreaptă. El va răsplăti cu veşnicia fericită pe toţi cei credincioşi | până la capăt. Fii sigur de aceasta şi laudă-L!

3. Exemplul altora.

Cu siguranţă că au fost oameni care L-au lăudat pe Dom-lul doar din spiritul de gloată. Au făcut şi ei ce au făcut cei mai uilţi. în situaţia de faţă a fost bine, dar, în general, motivul Hta nu ţine mult. Dacă eşti mânat de alţii, poate că mâine te mâna şi la rău. Aici, este foarte important să te laşi motivat le exemplul celor care au o viaţă deosebită cu Domnul. Chiar ^iică exemplul altora este bun, dă-mi voie să te întreb de ce nu rei să sărbătoreşti ceva personal? Sunt atâtea lucruri care pot averea ta în relaţia cu Domnul. Dacă nimic altceva nu s-ar butea, poţi experimenta mântuirea chiar astăzi. Aceasta îţi va juluce bucurie, mulţumire şi speranţă. Poţi experimenta inii rvenţia şi ajutorul Lui chiar acum. De ce să nu ai mulţumirile *i* speranţele tale?

Dacă am privit la motivele de bucurie şi laudă, să privim |tcum şi la al doilea aspect.

0 **Ce** a **determinat mânia unora?** Mulţi s-au mâniat, deoarece Domnul Isus:

1. A condamnat afacerile lor de la Templu.

Ceea ce făceau ei la Templu era meschin. Nu sufereau doar i, ci fiecare închinător care venea să îl caute cu sinceritate pe)omnul. Aceştia nu găseau lucrurile pe care le căutau.

2. Domnul Isus condamna faptele lor.

Cum să nu îi condamne dacă lucrau de ochii lumii, cău-nd doar interesul personal şi interpretând Cuvântul Domnului funcţie de situaţie şi de persoana care cerea sfatul?

3. Domnul Isus îi scotea din centrul atenţiei.

Nu mai erau ei RABI şi nici Dascălul şi nici Părinţii. Domnul Isus îl aducea pe Dumnezeu în centrul atenţiei tuturor.

4. Domnul Isus Şi-a dovedit din nou divinitatea. Aceasta îi deranja grozav, de frică să nu îl creadă şi să îl
rmeze oamenii.

5. Domnul Isus le ameninţa poziţia religioasă dacă nu se pocăiau.

Ei erau obişnuiţi cu hainele, scaunele şi poziţiile respective. Probabil că dacă s-ar fi pocăit sincer, Domnul i-ar fi ajutat să rămână lideri.

Eşti unul dintre cei mânioşi? De ce? Ce ţi-a făcut rău Domnul Isus? Ce a făcut rău religiei tale? Te superi, deoarece spune adevărul? Acum ţi-1 spune doar ţie în particular. Dacă nu te pocăieşti şi nu îl asculţi, mâine va trebui să îl spună public în faţa întregului univers. Domnul nu te condamnă cu ură. Expresia „vai de voi" era spusă cu compătimire şi durere. Să ştii că Domnul te mustră din dragoste. Ascultă-L şi pocăieşte-te!

Concluzia:

Chiar dacă au ieşit în evidenţă bucuroşii şi mânioşii, este foarte adevărat că unii, şi nu

puţini, au fost indiferenţi. Poate, eşti unul care nici nu se bucură şi nici nu se manifestă în mânie. Situaţia ta nu este bună. Indiferenţii fac parte întotdeauna din grupa celor ce participă la rău. Este adevărat că nu promovează răul, dar îl lasă să se manifeste. Eşti ca şi acela care nu aprinde focul, dar nici nu participă să îl stingă. Ca unul care nu spui cuiva să facă răul, dar nici nu îl înveţi că este greşit. Acestea sunt păcatele spectatorilor. Norodul stătea acolo şi privea.

Fii unul dintre cei care se bucură de Domnul Isus şi nu vei regreta! Fii unul dintre cei care îndeamnă şi aprinde şi pe alţii la laudă, la mulţumire şi la ascultare. Fii unul din aceia care participă din plin la sărbătorirea şi binecuvântarea celui care vine în Numele Domnului.

Ziua Floriilor prezintă tabloul unei mulţimi care îl nc.lamă ie Domnul Isus. Ei credeau că Se va instala ca împărat şi de n 11 m le va da gratis pâine şi apă şi tot ce au nevoie. Ce înţelegem le nici?

♦ Când omul crede că Domnul este pentru el, atunci *irvce* de partea Lui.

Aceasta se explică foarte simplu prin aceea că toţi ne vrem binele. Eu vreau să vă amintesc astăzi că Domnul Isus este pen-l ni noi. Acest lucru 1-a dovedit din momentul în care a decis să coboare pentru salvarea noastră şi până astăzi. Ce L-ar fi putut determina pe El să părăsească cerul şi gloria, dacă nu dragostea pentru noi? Ce L-a determinat să trăiască în mizeria lumii noastre dacă nu grija pentru sufletele noastre? Ce L-a determinat: să Se roage aşa în Gheţimani, să urce crucea pe Via Dolorosa, || accepte răstignirea pe cruce, să primească batjocurile, să Se lise îngropat în mormântul rece, dacă nu conştienta faptului că doar aşa ne poate ajuta să dobândim iertarea şi viaţa veşnică?

Crezi că Domnul îţi vrea binele? întotdeauna? în orice domeniu? Şi atunci când nu înţelegi anumite lucruri? Când crezi cft este pentru tine şi tu vei fi pentru El.

0 Când omul este pentru Isus, întotdeauna găseşte ••ova de dăruit.

Oamenii respectivi au dăruit Domnului câte ceva. Când vom fi pentru Isus, vom găsi ceva de dăruit. Valoarea va fi diferiţii, lucrul va fi diferit, dar darul va exista. Ce ai să dăruieşti Domnului Isus? Chiar nimic? Poţi să îi dăruieşti timp. Poţi să Ii dăruieşti dragoste. Poţi să îi dăruieşti valori materiale. Poţi sa I i

dăruieşti inima. Caută oameni care au dăruit ceva Domnului. Vezi dacă nu poţi face şi tu ca ei.

^ Adevărata dăruire poate stârni opoziţie.

Lucrul acesta s-a văzut şi la Florii, dar nu trebuie să *m*< sperie. Aşa a fost şi în cazul Măriei. Opoziţia şi critica vine de la cei ce nu îl iubesc pe Domnul, dar ea nu te va dezavantaja cu nimic. Domnul Isus o va anihila. El te va scoate cu faţa curată.

Concluzia:

Isus este de partea noastră. Lucrul acesta este susţinut do Golgota, de Scripturi şi de întreaga istorie. Ziua aceasta şi harul lui Dumnezeu arată că Domnul este de partea noastră. Să fim şi noi de partea Lui şi să apreciem ceea ce face pentru noi. Să trăim în aşa fel ca El să rămână de partea noastră. Mai mult, să devenim fiii Lui ascultători, ca El să fie permanent de partea noastră.

/\scu
ae _)
omnu
sus

In I tuinmica Floriilor, ucenicii au ascultat de Domnul Isus Atitudinea lor ne conduce la două întrebări:

^ Esk[1] important să ascultăm de Domnul Isus?

1. *Da, deoarece astfel participăm la lucrări măreţe,*
2. *Da, deoarece El cunoaşte lucrarea în ansamblu,*
3. *Da, deoarece astfel Ii aducem bucurie,*
4. *Da, deoarece aceasta nu ne distruge personalitatea sau iniţiativa personală.*
5. *Da, deoarece aşa suntem folositori semenilor,*

6. Da, deoarece aşa ne pregătim corect pentru veşnicie. § Dacă da, de ce nu îl ascultăm întotdeauna?

Uneori suntem tentaţi să ascultăm de propriile simţăminte, (Ir prieteni, de alţi oameni, dar nu de Dumnezeu. Probabil că
.....livaţia noastră ar putea fi frica de consecinţe, neînţelegerea
muimitor lucruri, faptul că cei mai mulţi sunt mai neascultători decât noi. Oare toate acestea ne absolvă cu ceva înaintea Domnului? Să ne reamintim că Dumnezeu ne cheamă la pocăinţă, H lin tenie, creştere în viaţa spirituală, mărturisire permanentă *mc.* Suntem noi ascultători?

Concluzia:

Şi de Florii şi după aceea, ascultarea face mai mult decât Jertfele.

i în LJ
uminica
j— I
oriilor

Toţi suntem interesaţi în realizări. Din nefericire, astăzi mint dorite şi apreciate mai mult realizările materiale. Sunt neglijate realizările care aduc bine altora sau realizările morale i pirituale. Să privim la Duminica Floriilor ca la o zi a realizărilor şi să urmărim aceste realizări.

^ Realizările Domnului Isus.

Domnul Isus a făcut multe lucruri. Eu vreau să evidenţiez următoarele:

1. Foloseşte ucenicii.

Le oferă posibilitatea să participe la o lucrare deosebită, nu ne foloseşte la lucrări lipsite de importanţă HHU ca

umplutură. Probabil că ei nu au realizat importanţa şi măreţin evenimentului, dar mai târziu s-au bucurat mult. Nici noi nu putem pricepe totul acum, dar, în viitor, vom realiza că fiecare domeniu în care am fost chemaţi să ne implicăm, a fost unul deosebit. Putem oare pricepe care este cinstea ce ni se oferă când participăm la mântuirea sufletelor, la zidirea sfinţilor în Biserica lui Cristos sau la mângâierea celor întristaţi?

2. A împlinit profeţiile spuse cu privire la El.

Mântuitorul a împlinit Scriptura. Astfel, a demonstrat oamenilor încă o dată că Scriptura este adevărată.

c. Ia apărarea celor ce I se închină.

Adevăraţii închinători sunt deseori persecutaţi. Uneori, persecuţia poate veni chiar din

partea celor la care nu te aştepţi. Indiferent din ce parte vine, putem fi siguri că Domnul Isus nu ne lasă singuri. El a apărat păcătoşii criticaţi, orbul criticat şi scos afară din Templu, femeia criticată şi acuzată. El a apăratro pe Măria, când a fost criticată că a făcut risipă ...

d. Curăţarea Templului.

Dacă aici sunt unele comentarii care vorbesc despre curăţarea Templului lunea, eu m-am gândit la o variantă simplă: Domnul face curăţarea Templului şi duminică seara şi lunea. Cred că nu a fost prea mult, deoarece ei s-au întors repede In ceea ce făceau de obicei. Lucrurile spuse sau făcute de două ori întăreau şi mai mult seriozitatea acelei hotărâri.

Oare ce Şi-a propus Domnul Isus în noi şi pentru noi astăzi? Dacă nu pot să le menţionez pe toate pe nume, trebuie să amintesc măcar câteva. El Se bucură să ne implicăm în mântuirea celor păcătoşi. Isus vrea să te salveze şi să te ierte astăzi. El vren să continue lucrarea de sfinţire începută în tine şi în mine. El este interesat de întărirea celor slabi şi de îmbărbătarea celor descurajaţi. El este gata să facă toate aceste lucruri şi multe al tele, dacă Ii dăm concursul, dacă ne facem şi noi partea.

^ Realizările ucenicilor.

1. Participă la împlinirea Scripturii.

Activitatea lor este diferită. Unii se duc după măgăruş, ni (-ii oferă măgăruşul, alţii îşi aruncă hainele peste el, alţii îl **Ityază** pe Domnul deasupra, alţii cântă şi II proclamă ca împă-inI, alţii îl vor însoţi seara acolo unde Se va retrage El. Indiferent, ce fac ei, lucrurile făcute sunt la fel de importante. Lucrarea «<• face în echipă, nu individual. Nu a fost important ce a făcut unul, ci ce au făcut toţi împreună. Să învăţăm să lucrăm împreuna, fiecare unde este chemat şi cu ce este dotat şi binecuvântat. **Dacă** trebuie să zidim în faţa casei, este bine, deoarece vom zidi **kftre** ca să nu se surpe zidul acolo şi să pătrundă vrăjmaşul. Da-Hcă trebuie să zidim în altă parte, este la fel de bine, deoarece o facem tot pentru noi şi fraţii noştri.

2. îl glorifică pe Domnul Isus.

Prim metode diferite şi cu daruri diferite, ei participă la înălţarea împăratului.

3. Ajută şi conduc mulţimea în proslăvirea ce I-o aduc Mântuitorului.

Ucenicii trebuie să fie în frunte. Ei trebuie să dea tonul la frumos.

^ Realizările participanţilor la sărbătoare.

Aceştia se împart în mai multe categorii. Unii împodobesc lărbătoarea prin participarea lor. Aceştia îl prezintă ca fiind Cel Oe vine în Numele Domnului. Alţii găsesc motive pentru care să II critice pe Domnul Isus şi pe cei care I se închină. Aceştia sunt **Oamenii** religioşi, pentru care regulile religiei lor sunt mai importante decât ascultarea de Dumnezeu.

Este important să avem o religie bună, să aparţinem unei lumilii şi chiar să respectăm rânduielile ei. Este nepermis să lă-**aflm** ca o religie sau nişte conducători religioşi să ia locul lui Ihimnezeu şi să ne conducă viaţa. Ce a lipsit în sărbătoarea res-

pectivă? Toate cele menţionate sunt realizări deosebite. Ce ar ii putut realiza respectivii mai mult? Era deosebit de frumos să îl proclame pe Domnul Isus împărat şi Domn al vieţilor lor. Era extraordinar să II recunoască ca Dumnezeu şi să II asculte ca pe Dumnezeu.

Concluzia:

Să facem din această Duminică şi din zilele care urmează, zile cu realizări măreţe pentru Domnul Isus şi pentru împărăţia care vine.

i îi j-aci bucurie în aceste -zile; Marcu 14:1
în fiecare zi din viaţă putem să facem ceva bun sau ceva mu. Putem să facem bine pentru noi sau pentru alţii. Şi în Săptămâna Mare, ca în oricare altă zi, putem să facem cuiva bucurie. Cui alegem să îi facem bucurie? Aş vrea să privim puţin la acest capitol să vedem cine şi cui i-a făcut bucurie.
^ **Domnul Isus** a făcut bucurie:
1. *Tatălui.* El împlineşte planul Său. El discută deschis cu Tiilăl despre paharul suferinţei. El Se lasă la îndemâna Tatălui. I tiică nu este cu putinţă să dai mântuirea altfel, rămân la această cule. El doreşte cu orice preţ să Se împlinească Scriptura. Putea lă cheme legiuni de îngeri, dar nu a făcutro.
2. *Gazdei* unde a mers să serbeze Pastele. Chiar dacă ar fi fost riscant, trebuie să recunoaştem că era mare privilegiu să **•tea** Domnul să vină în casa respectivă.
3. *Ucenicilor.* Mântuitorul le spune că doreşte să serbeze I'a.ştele cu ei. Acesta era un lucru deosebit. Pastele se serba cu fnmilia. Serbând Pastele împreună, Mântuitorul le spune de fapt: Voi sunteţi familia mea şi vreau să fiu cu voi. Apoi, tot cu ei Inaugurează Noul Legământ, ceea ce este deosebit de frumos. **Tot.** ceea ce le spune în seara respectivă avea un scop clar:
„ V-am *spus aceste lucruri pentru ca bucuria voastră să tie deplină."*

în seara aceea, Domnul le-a vorbit despre locul din cer, despre rugăciuni ascultate, despre venirea Duhului, a Mângâie torului, despre posibilitatea rodirii etc. Toate acestea nu puteau aduce decât bucurie.
^ Măria I-a făcut bucurie Domnului, când a decis să toarne parfumul pe trupul Lui.
^ **Petru** I-a făcut mare bucurie Domnului când şi-a plâns păcatul cu amar şi s-a întors cu toată inima spre Domnul. (Marcu 14:72)
§ **Iuda a făcut mare bucurie preoţilor.** Ei căutau un prilej ca să îl prindă şi să îl condamne la moarte. Erau foarte preocupaţi de aspectul acesta, dar nu doreau riscuri, nu vroiau **o** răscoală. Iuda le vine în ajutor şi le promite că îl va da atunci când va fi departe de norod, în această zi, se produce şi supărare:
1. *Isus îi supără pe ucenici şi pe ceilalţi, deoarece le spune adevărul.* „Voi Mă veţi părăsi. Unul dintre voi Mă va vinde."
2. *Preoţii îl supără pe Tatăl.* Ei doreau moartea lui Isus şi pentru că nu aveau motive, apelau la orice metode. Aduceau martori mincinoşi.
3. *Cei care îl batjocoresc pe Isus fac mare durere Tatălui.* Ar trebui să înţelegem că o astfel de atitudine nu ne avantajează. Să nu îi împletim cununi de spini. Să nu îl batjocorim, deoarece nu merită şi este în dezavantajul nostru.
4. *Ucenicii îl supără pe Isus deoarece:*
- nu veghează la rugăciune. Ei dorm în grădină şi nu pricep importanţa ceasului respectiv.
- nu îl cred pe Domnul. Oare I-au făcut bucurie că au fost decişi să meargă cu El la moarte, sau I-au făcut supărare că nu L-au crezut când le-a spus că se vor lepăda? Nu mai bine îl credeau?
- se leapădă de Domnul. Toţi au fugit.
Atenţie! Trebuie să fim grijulii la un anume aspect. Când îi supărare lui Isus, sigur facem o bucurie altcuiva. Cine se hi ic ură când nu se înţeleg părinţii cu copiii? Cine se bucură când **fiu** ne înţelege soţul cu soţia sau fraţii între ei? Cine se bucură **fii** ud nu

se înţeleg membrii familiei între ei? Duşmanii familiei.
Când îi facem supărare lui Isus, îi facem bucurie Satanei Şi celor care doresc să împlinească planurile lui.

hinu ui uscat
smochinii

Probabil că mulţi ne întrebăm de ce a oferit Domnul această **lecţie?** Ce a avut în vedere Domnul cu ea? Să ne demonstreze umanitatea Lui? Cu certitudine, nu! Este adevărat că ea se poate deduce de aici, deoarece I-a fost foame, dar umanitatea Lui a **fost** dovedită în atâtea alte rânduri: la naştere, în copilărie, prin mâncare, nevoia de odihnă şi de somn etc. Să ne înveţe că orice **nevoie** trupească trebuie împlinită? Cu siguranţă, nu! La prima vedere aşa s-ar putea înţelege.
Domnul a avut o nevoie şi, pentru că nu I-a satisfăcut-o, Hinochinul a fost blestemat. Dar oare aceasta este învăţătura Hibliei? Nu vorbeşte Pavel de înfrânarea poftelor ca roadă a Duhului Sfânt? Oare Domnul Şi-a împlinit toate dorinţele fizi-ce? Cu siguranţă nu, deoarece, spune Pavel, că El a fost ispitit ca *i noi, dar fără păcat. El a renunţat chiar şi la dorinţele bune şi **logice** de dragul altora. Nu S-a odihnit la fântână de dragul de **a 'prezenta** Evanghelia femeii din Samaria? Nu S-a odihnit de **dra gul** noroadelor? Nu a fost bătut pe cruce de dragul nostru? A-lunci, dorea El să ne înveţe ea cei fără rod vor fi blestemaţi? Nu!

Este adevărat, El doreşte să fim roditori, dar în final, rodirea este în mâna Domnului. Dacă am avea posibilitatea să mutăm munţii, cine şi unde i-ar pune? Cât timp ar sta un anume munto acolo până ar fi mutat de un alt credincios? Oare am cădea toţi la o înţelegere unde să-1 punem? Cei ce iubesc muntele l-ar puno în Arad, iar cei cărora le place câmpia l-ar muta de la ei, ca să poată face mai multă agricultură.
^ **Posedarea credinţei este** vitală.
Cu toate că la prima vedere motivele pot fi multe, adevărul este că Domnul ne-a dat lecţia aceasta ca să ne arate importanţa credinţei. Este interesant că, atunci când citim despre aceasta lucrare, noi ne întrebăm de ce a făcut Domnul lucrul acesta. Ucenicii au învăţat că nu se pun astfel de întrebări, deoarece Domnul este suveran şi are dreptul să facă ce doreşte. întrebarea lor este cum a reuşit să se usuce aşa de repede? Cu alte cuvinte se poate şi aşa ceva?
Cred că Domnul a avut în vedere o lecţie deosebit de importantă pentru ucenici şi anume: „Dacă veţi avea credinţă ..." Afirmaţia aceasta le vorbea ucenicilor despre cât de important este să ai credinţă. Aceasta deoarece fără credinţă nu îl putem înţelege pe Dumnezeu, nu îl vom asculta pe Dumnezeu, nu vom accepta mesajul Cuvântului, nu vom putea fi pe placul Lui, nu vom trece cu bine vremurile de încercare.
Lucrul acesta este valabil, atât când este vorba de dobân direa mântuirii, cât şi când este vorba de păstrarea ei.
<£ **Folosirea credinţei este posibilă.**
„... iţi J,K â nu vă veţi îndoi." în ciuda momentelor de slăbiciune şi de ispită, noi putem beneficia de credinţa în ajutorul lui Dumnezeu. Acoasta, deoarece El ne dă acest drept, deoarece ea nu depinde de circumstanţe şi deoarece constatăm că înaintaşii noştri au folositro. Aşii vedem în cazul celor din Vechiul Testament, în cazul cananencii şi în cazul sutaşului.
^ Realizările **credinţei sunt nelimitate.**
Lucrul acesta se vede în lucrările făcute în Vechiului TcHlument, în lucrările sfinţilor apostoli şi în lucrările tuturor **Crlor** ce cred. Indiferent cine este cel credincios, indiferent de domeniul în care o folosim, indiferent de secolul în care trăim şi

Indiferent de confesiunea căreia îi aparţinem, credinţa în Dumnezeu face minuni.

lucru j-rumos pentru [_Jomnu sus

Trăim într-o lume în care mulţi caută frumosul. Suntem învăţaţi să facem ceva frumos pentru alţii. Apropierea sărbătorilor **ne** face să avem inima mai bună şi să facem ceva frumos. Printre lucrurile frumoase pe care le facem pentru noi şi pentru familie, •â facem ceva frumos şi pentru Domnul Isus. îmi place să cred Ol dorim acest lucru. Dacă nu îl dorim, vă voi aminti că este Important. Atunci când facem ceva frumos pentru Domnul Isus, **ivem** numai de câştigat. Domnul apreciază şi răsplăteşte ceea ce **ficem** ca nimeni altul. Dacă pentru alţii poţi face lucruri frumoase i să nu fii apreciat cum se cuvine, cu Isus niciodată nu avem «ceasta surpriză. Aprecierile Lui sunt generoase şi publice. **Ce** putea să îi ofere mai mult acestei femei, decât să fie dată ca •xemplu în Evanghelie? Ce putea să le ofere mai mult celor de OH re pomeneşte în Matei 25, decât să le ofere viaţa veşnică? Ce piii (>a să îi ofere mai mult lui Zacheu sau lui Matei decât ceea ce N făcut? Ce i-ar fi putut dărui mai mult tâlharului? Să nu uil.im **fă,** atunci când facem ceva frumos pentru Domnul Isus, **suntem** Un Imn exemplu pentru alţii. ()iimenii din jur au nevoie de modele

frumoase, iar noi, creştinii născuţi din nou, ucenicii lui Cristos, suntem chemaţi să le oferim un asemenea model. Ca să facem ceva frumos pentru Domnul Isus, trebuie să cunoaştem ce apreciază El. Dacă ne uităm la cazul de faţă, cu siguranţă cil femeia nu ar fi făcut acest lucru dacă i-ar fi întrebat pe ucenici, Ucenicii au considerat risipă. Dacă i-ar fi întrebat pe preoţi, aceştia spuneau că păcătuieşte aruncând banii pe cineva care nici măcar nu vine de la Domnul. Dacă şi-ar fi întrebat părinţii, aceştia i-ar fi adus aminte că a câştigat vasul respectiv cu multA trudă sau că 1-a primit de la cineva şi nu îl poate da. Vecinii i-ar | fi spus că Domnul nu primeşte daruri de la una ca ea. Oficialităţii!) i-ar fi spus că sunt nişte acţiuni caritabile la care ar putea sA dăruiască şi ar fi mult mai bine. Prietenii i-ar fi spus ce credeau ei că este bine.

Femeia nu s-a dus să întrebe dacă va aprecia sau nu. Femeia j aceasta a făcut ceea ce a crezut că este bine şi Domnul a apreciat, Aşa trebuie să facem şi noi. Să facem ceea ce credem că esto bine şi El va aprecia. Deoarece avem alte exemple, să încercăm | să vedem de ce a apreciat Domnul ceea ce a făcut femeia.

Sunt câteva lucruri care ies în evidenţă în cazul acestei I femei şi a gestului ei.

/. Lucrul frumos nu este cel făcut de dragul răsplătirii, vi este determinat de gândul mulţumirii.

l'cincin a făcut gestul acesta fără a aştepta o răsplată. Nu a venit să cenră nimic. A fost un gest al dăruirii ei şi al mulţumirii ei. Pentru ceen ce a făcut Isus pentru ea şi chiar pentru alţii, Dumnezeu promite răsplată, dar lucrurile frumoase sunt făcu In de dragul Lui, nu de dragul răsplătirii. Nouă ne place când eo piii, prietenii, soţii etc, fac ceva de dragul nostru, nu de dragul a ceea ce vor căpăta.

2. Lucrul frumos nu este dictat de o sărbătoare, ci de inimi

Femeia nu ;i uşi cptat pentru o sărbătoare deosebită. A făcui atunci când i-a dictat inima. Sunt îndemnuri ale inimii IIv nu trebuie neglijate. Unii fac că aşa cere sărbătoarea. Alţii II < â aşa cere inima. Femeia a lucrat aşa datorită inimii noi nmsformate de Isus.

Ceea ce facem pentru Domnul Isus depinde de inima mustră. Aici noi putem gândi că femeia a făcut aşa pentru că a >\ ni mirul, a prins ocazia, a găsit înţelegere. Nu este adevărat. *u* fost mulţi care au avut mir. Au fost mulţi care au avut alte vnlori, dar nu le-au adus. De ce? Nu au dorit cu adevărat. Au fost nilli care au avut ocazii speciale. Au fost oameni care L-au avut Domnul în casele lor şi nu au făcut nimic. De ce? Nu au vrut! lud vrei să faci ceva pentru Domnul, vei afla ocazia. Nu ştim ică a fost în casă la ea sau în casa altcuiva. Nu ştim dacă şi-a jt permisiunea sau nu. Un lucru este sigur. Ea a dorit şi a at ceea ce a dorit.

Ştii ce am înţeles eu? Când vrei să faci ceva pentru Domnul, afla resursele financiare, vei afla curajul necesar şi timpul |1 mai potrivit. Când vrei să faci ceva pentru Domnul, vei afla 'I ceea ce este necesar. Vrei să faci ceva pentru El? Ce? Când? i ce nu astăzi şi de ce nu ceva foarte frumos? De unde izvorăşte stă dorinţă? Din înţelegerea a ceea ce este El şi a ceea ce a El pentru sufletul, viaţa şi veşnicia noastră.

3. *Lucrul frumos nu evidenţiază pe cel ce dăruieşte, ci pe cel Iruia i se dăruieşte.*

Femeia nu a vrut să iasă ea în evidenţă, ci Isus. Nu a mers Bolo ca să fie băgată ea în seamă, ci Isus. Isus trebuia să fie în intrul atenţiei şi nu ea. Gesturile care îl înalţă pe Isus sunt ireciate. Fariseii şi cărturarii făceau şi din actele religioase un II llej de etalare şi de evidenţiere personală.

4. *Lucrul frumos nu alege extrema minimă, ci cât mai mult* ***Mbil.***

Domnul spune că femeia a făcut ce a putut. Ucenicii **spun**

că femeia a dăruit ceva scump. Ucenicii au considerat că a dat prea mult. Femeia s-a bucurat că a putut să dăruiască atâta. Mentalitatea ei a fost că nimic nu este prea scump pentru Isu.s, Din posibilităţile pe care le avem, noi putem alege orice. Esto important să alegem extrema dreaptă, nu cea stângă. Lucrul frumos cere sacrificiu, dar unul pe care ni-1 putem permite.

5. Lucrul frumos este din suflet, pentru suflet.

Femeia a dăruit ce a îndemnat-o inima. Femeia a dăruit ceva care pentru alţii părea în plus. Isus nu ar fi avut nevoie de el. Aceasta este mentalitatea masculină. Ucenicii credeau că trupul lui Isus nu are nevoie de acest mir. Parfumul acesta a atins sufletul lui Isus. Aici nu a fost doar ceva din vas pentru trup, ci a fost ceva din suflet pentru suflet.

Cum să procedezi practic?

1. *Decide în sufletul tău să faci ceva frumos pentru Domnul Isus.*

în baza a ceea ce a făcut El pentru tine. A venit şi S-a jertfit. Te-a iertat şi îţi pregăteşte cerul. Te ajută prin Duhul şi te aşteaptă acolo.

2. *Curăţeşte-ţi sufletul şi inima de orice rău.*

Un lucru frumos pentru Domnul trebuie să fie curat. Nu poate fi curat dacă nu vine dintr-o inimă curată. Spălarea o faci prin sângele Mântuitorului. Lucrul frumos nu îl poate face oricine. Lucrul **frumos** izvorăşte dintr-o inimă iertată şi eliberată. Numai o astfel de inimă iubeşte, nu socoteşte preţul, nu pierde ocazia, nu se lasă împiedicată. Lucrul frumos vine dintr-o inimă nouă.

3. *Urmează sfatul pe care ţi-l va da sufletul tău curat, călăuzit de Duhul.*

Duhul Sfânt îţi poate spune ce I-ar face plăcere Domnului Isus în aceste zile. Cere Duhului să te călăuzească. Să îţi spună ce poţi face frumos.

4. *Dacă nu ai o călăuzire specială, alege ceva din Matei 25.*

Aici sunt lucruri frumoase pentru Domnul Isus. Avem: In niirea unui flămând, potolirea unui însetat, adăpostirea unui dl rain, îmbrăcarea unui nevoiaş, vizitarea şi ajutarea unui bolnav, încurajarea unuia închis pentru Evanghelie. Atenţie, toţi aceştia Ninit, mântuiţi! Sigur că ne putem ocupa şi de cei din afară, dar Intui trebuie să ne ocupăm de cei dinăuntru. O zi deosebită ar fi Vinerea Mare. Atunci, să facem o vizită acasă, la spital, la puşcărie, la un azil de bătrâni, la o casă de copii etc. Motivul: IMIS Şi-a dăruit viaţa pentru mine şi eu am vrut să fac aceasta pmitru tine.

Sunt şi alte lucruri frumoase pentru Isus. Să duci Evanghelia la un păcătos. Domnul a vrut aceasta şi o vrea. Să ajuţi un frate mai slab, să dăruieşti unui nevoiaş, să mângâi un apăsat de ■oartă. Este adevărat că lucrul frumos nu trebuie legat de «Arbătoare. Poate chiar ai făcut ceva şi este bine.

Atenţie, să dăm ceva frumos! Nimic pentru Isus nu este risipă. Cine ne vede şi vede

cât de frumos este lucrul poate să I icadă că este risipă. Nu trebuie să investeşti neapărat chash. Uită-te la ceva din casa ta. Ceva frumos. Ceva valoros pentru tine. Oferă-1 altuia. Indiferent ce faci, fă ceva frumos pentru IMUS.

ncurajăv pentru cei *cave* doresc *jacă* un lucru frumos pentru *_)*
omnul
sus

Nu putem să trecem prin evenimentele menţionate Săptămâna Mare şi să nu ne oprim şi la gestul femeii. Câm vedem ce a realizat în urma acestui gest, sunt convins că n gândim şi noi la ceva frumos. Dacă nu altceva, felul în care simte Domnul Isus şi răsplata pentru femeie sunt lucruri c ne impresionează.

Ştim că, în această săptămână, Domnul era oarecum necăjii Necăjit datorită a ceea ce va veni asupra oamenilor în urma a tudinii de respingerea a Fiului. Femeia aceasta îi aduce bucuri Răsplata pentru ea este deosebită. Mă gândesc că aici putem două categorii de oameni. Unii aţi vrea să faceţi ceva frumos pentru Mântuitorul.

Ştiţi care este vestea bună. încă mai putem face lucruri frumoase pentru Domnul Isus. De ce?

^ **Domnul Isus încă primeşte acţiunile şi gesturile noastre.**

Este adevărat că va veni o zi în care la întrebarea: „Ce vroi să fac, Isuse, pentru Tine?", răspunsul va fi: „Nimic!" Pentru unii, răspunsul va fi nimic, deoarece Domnul nu are nevoie do slujirea celor din iad. La alţii, răspunsul va fi nimic, deoareco Domnul ne va sluji pe noi.

Astăzi, însă, Domnul Se bucură să mai facem ceva pentru El. El primeşte şi răsplăteşte lucrurile. El recunoaşte că aro nevoie de ele. El le apreciază. Nu te bucuri că mai poţi face încrt ceva pentru Domnul?

Cunoaştem lucrurile pe care le putem face pentru)«»mnul.

El nu ţine secret ceea ce Ii place. El ne-a spus ce putem ˈ|i<<' pentru El. El doreşte să îi purtăm Evanghelia până la marin ile pământului. El ne-a spus ce putem face pentru fraţi. Să îi julăm şi să îi întărim. El ne-a spus ce putem face pentru mpărăţie. Să trăim cu demnitate, să ajutăm la întărirea şi la spansiunea ei. Fiul aşteaptă să credem în El, să-L cinstim, să-L iczentăm şi altora.

^ **Putem deveni tipul de om care să facă lucruri** II **moaşe pentru Domnul.**

Nu oricine poate face ceva frumos pentru Mântuitorul. Nu
■■ice om. Inclusiv ucenicii au crezut că este risipă. Femeia a-
' ista a avut ceva special. A avut o inimă cu o dragoste deose-
ilâ. De unde a venit iubirea aceasta? A pornit din înţelegerea
rtării dăruită de Domnul Isus. Apoi, a crescut în relaţia cu
omnul Isus. A stat aproape de El. L-a slujit şi L-a văzut ma-
nifestându-Şi bunătatea. Nu s-a mai încurcat cu treburile vieţii
acesteia, ci a ales să fie lângă Domnul permanent. Şi noi ne
putem bucura de iertarea Lui.

Şi noi putem umbla zilnic cu El. Şi noi putem să fim folosiţi de El. Şi noi avem Cuvântul Lui. Nu ştiu dacă nu cumva din luvintele Mântuitorului putem înţelege că ea a crezut când a >rbit Mântuitorul de moartea Lui. Să fi crezut Măria aceasta şi fi făcut gestul acesta în vederea împlinirii Cuvântului res-? Oare nu este clar pentru noi planul lui Dumnezeu descris tn Cuvânt? Nu ştim noi că Domnul va reveni? Nu ştim că dorinţa Lui este să ne găsească pe noi şi pe mulţi alţii gata? Ce facem **ptmtru** aceasta? Ce frumos ar suna să se spună despre noi: el a **llcut** lucrul acesta în vederea revenirii

Mele ...
^ **Domnul Se mulţumeşte cu ce putem face.**
El nu aşteaptă imposibilul, El nu cere ce nu avem. Ml nu

pretinde ceva ce ne-ar dărâma. El nu aşteaptă să facem ceva frumos cu lucrurile altora. Domnul este mulţumit să îi dăm ceva din ceea ce avem. Să lucrăm cu puterea noastră, cu darurile noastre, cu capacitatea noastră, cu valorile noastre fizice şi morale, cu finanţele noastre.
Este adevărat că a face ceva pentru Domnul Isus s-ar putea să ne coste. în locul Domnului, noi putem avea proiecte. Aşa fl fost cu ucenicii. Dacă ai un proiect, este normal să aştepţi să fii ajutat la proiect. La fel de adevărat este că Domnul va primi şj ne va răsplăti renunţarea la proiecte de dragul Lui. Dragii mei, este frumos să îl recunoaştem, să îl prezentăm şi să îl ascultăm pe Salvatorul nostru. Este frumos, inspirându-ne din El şi ascultându-L să fim diferiţi de cei păcătoşi.
Oare sunt şi din aceia care nu sunt interesaţi să facă cevn frumos pentru Domnul? Dacă da, atunci aflaţi că aveţi o problemă de inimă. Voi nu îl cunoaşteţi bine pe Domnul. Voi nu aţi realizat şi nu realizaţi ce a făcut El pentru voi. Voi nu ştiţi ce pregăteşte El pentru voi. Voi ştiţi prea puţine din dorinţele Lui. Prin urmare nu vă gândiţi ce veţi face frumos pentru El, ci gândiţi-vă să îi dăruiţi inima în întregime. El merită aceasta. Nu te lua după cei care spun că nu merită. Isus merită mai mult decât putem noi dărui şi exprima. Un astfel de Isus primeşte gesturile noastre.
Nu este aceasta o cinste? Fă ceva frumos pentru Isus! Cu-răţă-ţi inima de rău! Iubeşte-L! Întreabă-L! Dacă nu îţi spune nimic concret, fă ce crezi că este bine. Dacă ai făcut ceva frumos, nu te lăsa amărât de nimeni. Bucură-te de bucuria lui Isua. Domnul ştie întristarea ta şi te va ajuta.

■j^ven i mente e d
oi *seava*

Voi încerca să aduc înaintea dumneavoastră o privire de nnsamblu, luând în considerare ceea ce spun toţi evangheliştii. In această seară, activitatea Domnului Isus şi a ucenicilor se desfăşoară în trei locuri. Să urmărim aceste locuri, ce s-a petrecut în ele şi care a putut fi trăirea ucenicilor în momentele respective. Trebuie menţionat că tot ce a făcut în seara aceasta pentru ucenici, Domnul Isus a făcut în dragoste. (Ioan 13:1) De Memenea, a fost convins că totul este după planul lui Dumnezeu.
^ Camera de sus. (Ioan 23-17)
Este vorba de casa unui om bogat. De ce nu a fost în casa unuia dintre ucenici? Nu aveau loc? Doreau să nu fie deranjaţi de familiile lor? Ca să nu se supere niciunul dintre ei? Ca să nu le pună viaţa în pericol?
- pregătită pentru festiv şi oficial (de Petru şi Ioan) - au nvut un sentiment de bucurie, probabil că s-au îmbrăcat şi ei festiv.
- numai cu cei doisprezece - a crescut sentimentul bucuriei.
- spălarea picioarelor. „Dacă nu te spăl Eu nu vei avea parte deloc cu Mine." „Doamne, dacă este nevoie accept spălarea în întregime." Scopul acestei lecţii a fost probabil să le dea un răspuns la cearta pe care o avuseseră (vezi Luca) întrebând cine VII fi cel mai mare. Interesant este că ei au crezut în moartea I ui, dar nu şi în învierea Lui. Pe de altă parte, Domnul poate să Iaca un lucru care era necesar, prin aceasta arătându-le că cei mântuiţi trebuie să fie gata să îşi slujească fraţii, indiferent de «meniul în care au nevoie.
Astăzi, ar fi uşor să speli picioarele cuiva. Condiţiile iun!

mult mai bune. Dar dacă există o altă nevoie? Dacă ar trebui sa faci pantofii, să tai lemne, să bage lemnele în beci, să speli haine, să stai lângă căpătâiul unui bolnav, să intervii pentru cineva cu să îl ajuţi, să duci un bătrân la biserică etc? Ai fi gata să faci aceasta? L-ai trimite pe Isus?
- mâncarea mielului pascal. în acest timp, este o atmosferă lejeră, iar Ioan stătea pe pieptul Domnului Isus.
- descoperirea vânzătorului. Nu I-a fost uşor să facă lucrul acesta. S-a tulburat... Probabil din două motive. Gândindu-Se In ceea ce urmează pe drumul Calvarului, dar şi gândindu-Se la soarta lui Iuda. Isus a ţinut la Iuda şi nu i-a dorit pierzarea. A încercat să îl reabiliteze, dar în zadar.
Multă vreme am trăit cu impresia că Domnul 1-a demascat public pe Iuda. Am remarcat că Ioan ne spune altceva. Domnul mărturiseşte public că unul îl va vinde. Ucenicii încep să întrebn cine este respectivul. Probabil, primul a întrebat Petru. CânJ cercul întrebărilor continua, Petru nerăbdător îi face semn lin Ioan să întrebe. Pe când întreabă, deja rândul a ajuns la Iuda. Ml întreabă, Domnul îi dă bucăţica, îi răspunde afirmativ, dar nu cu sâ .iuda ceilalţi şi Iuda pleacă afară.
- inaugurează Noul Legământ. Ca să stai la masă cu Isus y| să iei cina cu El trebuie:
- *m* fii acolo. Să laşi familia şi alte treburi. Noi suntem aici.
- să Iii spălat de El. Numai acolo unde trebuie. Dacă ea curat de tot, nici nu ai nevoie să fii spălat. Sunt şi din aceştia?
- oferii învăţătură specială. Porunca dragostei frăţeşti J mijloc de evanghelizare, „înştiinţarea lui Petru", „îmbărbăta n n ucenicilor că ne pregăteşte locul şi Se va întoarce", „Veni mi
Mângâietorului", „Rodirea în Cristos", „Posibilitatea trăirii i.....i
vieţi abundente pentru cei care rămân în Cristos", „Avertizam» prigonirilor care vor veni şi siguranţa revenirii Lui".

- rugăciunea de Mare Preot în care cere proslăvirea Lui, ocrotirea, unitatea şi răsplătirea noastră.
- cântările de laudă. în astfel de momente, este greu să Clinti şi să încurajezi la cântări de laudă. Isus nu ne-a îndemnat doar la astfel de lucru, ci ne-a dat exemplu personal. Să învăţăm, deci, să trăim prin credinţă, nu prin sentimente şi prin vedere.
♦ Muntele Măslinilor. (Ioan 18:1; Matei 26:17)
După aceasta, scena se mută pe Muntele Măslinilor în grădina Gheţimani. Acolo, Domnul îi avertizează de momentele jfrele ce vor veni pentru ei, le vorbeşte de înviere şi ce va fi după ni i-asta. Se pare că ei nu aud, nu îl înţeleg sau nu îl iau în Bl IOS. Apoi, El Se roagă pentru El însuşi, cerând ajutorul celor in i ucenici, îşi exprimă propria dorinţă, dar rămâne la decizia Imală a lui Dumnezeu. Aici se poate vedea grozăvia plăţii pentru păcat, neputinţa ucenicilor şi dragostea Lui care este gata să micrifice totul pentru salvarea noastră. Tot aici este vândut, prins i legat.
în această scenă se vede foarte clar felul în care îşi limitează propria putere de dragul de a împlini planul lui Dumnezeu. De «««cmenea, se vede şi grija Lui faţă de ucenici prin faptul că cere li ei să fie lăsaţi în pace.
0 Isus înaintea sinedriului.
Acum este acuzat şi judecat înaintea diferitelor oficialităţi. ;te vândut, prins, dus la Ana şi Caiafa, şi de aici urmează: Ittpjidarea lui Petru şi procesul batjocoritor.
Am reluat o istorie cunoscută. Oare prea cunoscută ca să 11 mai impresioneze? Vreau să ne amintim că toate acestea s-au |n i recut atunci şi acolo, dar nu doar pentru cei de atunci şi doar i" nl.ru cei de acolo. Ele s-au petrecut pentru noi, deoarece nu a Iniţiat nicio altă cale pentru mântuirea noastră. Aceasta trebuie mi ni' Iacă să strigăm de

bucurie şi de mulţumire către Dumnezeu.

~)ăpiltmâr\a
85

Aceasta trebuie să ne determine la ascultare. Aceasta trebuie sil ne determine la mărturisirea Evangheliei şi astăzi.
Ne vom apropria de Masa Domnului. Eşti spălat de El? Eşti curat prin sângele Mielului? Faptul că stai la masă cu Kl înseamnă că nu eşti cel care L-a vândut, ci acela care II preţuieşte şi îl urmează cu loialitate şi devotament. Să ne apropriem cu | respect şi cu bucurie de jertfa Lui.

şi *avaiă * l dragostea, în *seava* d

i?

Ioan 13:1
Evanghelistul Ioan spune că Domnul a decis să îi iubeasoA pe ucenici până la capăt. Domnul are mântuiţi care sunt în cer Se îngrijeşte de aceştia. Aceasta este mai puţin important acu in pentru noi. Are şi pe pământ. Ce face pentru cei care sunt ai Lui | pe pământ?

- loan 13:1 - îi iubeşte, Ionii l.'i:4 - îi învaţă, Ionii IU: 19 - îi previne,
- Ioan 13:21 - le descoperă inima Sa şi a Tatălui Ioan 15.lţ
- Ioan 13:34 - le destăinuie secretul - iubirea,
- Ioan 14:27 - le dă pacea,
- Ioan 15:7 - îi încurajează,
- Ioan 17:1 - Se roagă pentru ei.

Şi apoi le promite că le va trimite Mângâietorul.
Concluzia:
Domnul Isus este interesat de ai Săi. Nu pentru o vreme, Ci pentru totdeauna. Când vom pleca de aici, Se va îngriji de noi ţi dincolo.
Fraţilor să ne bucurăm şi să fim mulţumitori. Suntem în nlciiţia Lui.
Prieteni dragi, nu vreţi ca Domnul să Se îngrijească şi de Voi? Nu vreţi să fiţi şi voi ai Lui? Cum se poate? Iată calea: ...

omnului
sus

Prin harul lui Dumnezeu am ajuns din nou în săptămâna in care ne amintim în mod deosebit de suferinţele Domnului IKUS. Pentru aceste seri, mi-am propus două lucruri: pe de o parte aş dori să petrecem aceste seri în prezenţa lui Dumnezeu. Aceasta ne va aduce lucruri deosebite. Pe de altă parte, aş vrea ■• în această săptămână să cunoaştem mai mult despre suferinţele Lui. Sunt convins sau cel puţin nădăjduiesc că aceasta ne Vn ajuta să preţuim mai mult ceea ce a făcut, să fim mai mulţumitori şi să vorbim corect despre suferinţele Lui. Studiul acesta a aduce în acel ideal al apostolului Pavel: *„nu am axmt de :âi nil să ştiu între voi altceva decât pe Cristos cel răstignit".* (Filipeni H.'IO) *„Şi să-L cunosc pe El si puterea învierii Lui si părtăşiâ tlih'rinţelor Lui, si să mă mc asemenea cu moartea Lui ...*"
Sunt câteva greşeli care se fac atunci când este vorba de liil'erinţele Mântuitorului. Prima are de a face cu **limitarea iu** Cerinţelor la aspectul fizic. Este adevărat că a suferii fizic mult li Ki'oaznic. Nu a fost doar suferinţă fizică, ci şi spirituală, şi

aceasta a fost foarte mare. Al doilea aspect se referă la timp. Domnul nu a suferit doar Joi şi Vineri. El a suferit toată viaţa. A suferit înainte de a veni pe pământ şi pentru unii mai suferă şi acum. în această zi, ne vom referi la suferinţele din Săptămâna Mare. Aici vreau să urmărim două aspecte:

^ **Care sunt lucrurile care au generat suferinţele Mântuitorului?**

Suntem tentaţi să răspundem repede cu: spinii, palmele, biciul, batjocurile, cuiele etc. Sunt multe suferinţe neglijate de noi, dar care au străpuns inima lui. Iată câteva:

1. Suferinţa provocată de Ierusalim:

Nu a realizat clipa de har şi a pierdut şansa iertării. Când cineva pierde timpul de har, produce întristare Domnului, deoarece îl aşteaptă un viitor groaznic.

2. Suferinţa provocată de conducătorii religioşi:

- Au schimbat destinaţia locului de închinare, a Templului,
- II acuză cu minciuni,
- Influenţează poporul să îl respingă şi să aleagă un criminal. (Luca 23:23)
- îl tratează ca pe un tâlhar. (Luca 22:52)
- îl batjocoresc pe Golgota,

Sunt mai răi decât păgânii. Irod şi Pilat au fost mai buni ca ei.

- Cred că îl pot înşela pe Isus. (Marcu 12:3; Luca 12:18)
- Cred în El, dar nu-L mărturisesc. Au iubit mai mult slava oamenilor. (loan 12:42-43)

3. Suferinţa provocată de ucenici:

- Iuda Jl vinde. (Luca 22:3) Apoi în loc să se pocăiască, se spânzură,
- ucenicii se ceartă pentru întâietate (Luca 22:24)
- adorm la rugăciune. (Luca 22:45)
- înţeleg mesajul greşit. Lovesc cu sabia, folosesc metodo

lumeşti. (Luca 22:51)
- Petru se leapădă. (Luca 22:57)
- Toţi îl părăsesc şi fug.

4. Suferinţa provocată de tâlhari. îl batjocoresc la prima întâlnire?

Sunt bucuros să vă spun că Săptămâna Patimilor a fost arcată şi de lucruri care I-au alinat suferinţele. Iată câteva din crurile care au turnat undelemn pe rănile lui Isus:

- Alinarea adusă de pocăinţa lui Petru. (Luca 22:62)
- Alinarea adusă de Pilat. Recunoaşte nevinovăţia lui Isus. Nu găsesc nicio vină." (Luca 23:4, 14)
- Alinarea adusă de femei. Ele merg după Isus. Rămân statornice lângă El.
- Alinarea adusă de văduva ce dăruieşte. Ea crede că Dumnezeu merită toată sărăcia ei. (Marcu 12:41)
- Alinarea adusă de femeia cu vasul de alabastru. Isus merită ce ai mai bun. (Marcu 14:3)
- Alinarea adusă de greci. Ei vor să îl cunoască pe Isus. (loan 12:20)

Alinarea adusă de Iosif din Arimateea. El nu ia parte la «latul celor răi.

Alinarea adusă de loan. Revine la Cruce, chiar dacă iniţial II fugit.
Da, noi vorbim de suferinţele Lui de atunci. Dar astăzi, ni,II suferă Domnul şi astăzi? Dacă da, ce îi produce astăzi su-fcrinţă?
în relaţia cu Dumnezeu cred că există două stadii. Primul, ni începătorului, este să nu facă ceea ce îl supără. Al doilea pan, nun matur, este acela de a face ceea ce îi place celuilalt. Dam nu «in ajuns la al doilea, atunci, deşi mulţi nu ne mai con i<l< mm liurpători, să facem măcar primul pas. Deci, daca vrei i in n<
*t»ţi*tt\it\l*
îi produce astăzi suferinţă Domnului, atunci fii sigur că păcatul nostru, indiferenţa noastră, alegerile noastre greşite, necredinţa noastră, atitudinea noastră greşită faţă de Scriptură, atitudinea greşită faţă de fratele nostru îl îndurerează. Trăirea cu inima împărţită, trăirea duplicitară, lăcomia noastră şi îngrijorările noastre negative îl îndurerează.
De fapt, trebuie să ştim că aceleaşi lucruri şi stări care L-au supărat altădată îl supără şi acum. Să vedem ce L-a îndurerat atunci şi vom cunoaşte ce îl îndurerează astăzi. Să ne întrebăm dar cu seriozitate: îi producem durere sau îi alinăm durerea? Noi trebuie să ştim că El nu S-a schimbat este Acelaşi. Dorinţele Lui pentru noi sunt aceleaşi. Plata pentru păcat nu s-a schimbat, este aceeaşi. Iadul nu s-a schimbat, este acelaşi. Şansa iertării nu a trecut, este actuală. Sunt mulţi care îi produc durere.
Aş vrea ca noi să îi aducem puţină alinare. Putem, deoarece depinde de noi. Ce aşteaptă El să fac? Să mă tânguiesc? Să mă plâng? Nu, deoarece oricât de mult m-aş tângui nu mai pot întoarce timpul îndărăt. Noi nu putem alina suferinţele de atunci, nici nu le putem schimba. Noi nu putem schimba atitudinea celor de atunci. Noi nu putem să împiedicăm suferinţele Lui. Chiar dacă am vrea să o facem, Domnul nu ar primi ajutorul nostru. Petru a vrut să le împiedice şi Domnul l-a mustrat. Suferinţele trebuiau să aibă loc. Au fost dureroase.
Evenimentele au trecut. Ce facem noi astăzi? Iată ce trebuie să facem şi sigur îi va aduce plăcere:
- Să recunoaştem că am avut nevoie de suferinţe Lui,
- Să recunoaştem să nu I-a fost uşor,
- Să preţuim suferinţele Lui,
- Să îi mulţumim pentru ele,
- Să le folosim cu scopul care au fost depuse. Să pun sângele Lui peste păcatele mele,
- Să le vestim şi altora.

Opi°e

LJ

* *să* ne îndrept

ce *vrea* LJomnul e privipea în ^Joici

^ **Spre** El **însuşi.**

Domnul dorea să le arate dragostea Lui faţă de ei. Dorinţa lui Isus de Paşte a fost să mănânce Pastele la un loc cu ucenicii. Acolo urma să le destăinuie adevărul şi să îi slujească pe toţi. Prima dată este curăţirea şi apoi împărţirea pâinii şi a vinului.
îl cunoaştem noi bine pe Domnul Isus? Ştim cât de mult ie iubeşte? Preţuim dragostea Sa? Apoi vrea să le atragă privirea spre învierea Lui. Ea este certă. Se vor putea întâlni din nou.

♦ **Spre ei înşişi.**

Domnul vorbeşte de vulnerabilitatea noastră. „Unul dintre voi Mă va vinde ... Toţi Mă veţi părăsi." Petru se va lepăda CU jurământ. Ne cunoaştem slăbiciunile şi vulnerabilitatea? Ne icredem în noi sau în El?

^ **Spre** lume.
Lumea este rea. Ea îi va urî, îi va ucide şi îi va vinde.
^ **Spre Biserică.**
Domnul le vorbeşte despre dragostea frăţească. îi avertizează că vin vremuri grele. Le cere să se iubească unul pe Celălalt. „Aşa cum v-am iuţit Eu. Aşa cum aţi văzut că Mă iuţeşte Tatăl."
0 **Spre un nou început.**
Acum este o nouă cale de mântuire. Am inaugurat un nou legământ. Umblarea în el nu va fi fără greutăţi, dar ne asigur A floria viitoare.
^ **Spre rugăciune.**

El le vorbeşte despre importanţa şi puterea rugăciunii. Domnul Se roagă şi le cere să se roage.
0 **Spre Tatăl.** Aici Mântuitorul vorbeşte mult. El le vorbeşte despre:
- planul lui Dumnezeu. Totul se va desfăşura aşa cum a fost scris. Totul trebuie să se întâmple aşa cum este scris.
- Cuvântul lui Dumnezeu. El se va împlini. Trebuie. Unii împlinesc Scriptura în detrimentul lor, precum Iuda. Alţii împlinesc Scriptura spre folosul lor.
- Calea Tatălui. Doar ea duce la cer.
- cunoaşterea Tatălui. „Cine Mă cunoaşte pe Mine ..."
- Casa Tatălui. Reală şi deosebit de frumoasă.
- darurile Tatălui. Va veni Duhul Sfânt.
- lucrarea Tatălui. El este vierul, grădinarul care se ocupă de vie. El ne poate ajuta să îl glorificăm (Ioan 17:1). Tatăl oferă puterea (Ioan 17:2). El este singurul Dumnezeu adevărat (Ioan 17:3). El ascultă rugăciunile (17:1). El este sfânt şi neprihănit şi numai El poate oferi loc în veşnicie (Ioan 17:24).

Alegeri e din *\J'mevea *
are

în cele mai multe ocazii sunt mai multe variante şi mulţi suntem puşi în situaţia de a alege. Vă invit să vedem care sunt, alegerile care ne pot provoca şi pe noi şi ce ar fi bine să alegem.
^ **Alegerea religioşilor - Adevărul sau dorinţele noastre?**
Ei ştiau despre Isus. Ei ştiau că nu este altul ca El. Aveau evidenţe că este Fiul lui Dumnezeu. Aveau şi dorinţele lor. Dorinţa

după întâietate. Dorinţa de a rămâne în funcţie. Dorinţa de a se bucura de privilegii. Dorinţa de a-L ucide pe Domnul Isus. Au ales împlinirea dorinţelor lor şi au călcat în picioare adevărul. S-au folosit de minciună ca să ucidă adevărul. Au făcut bine? Ce alegi tu? Şi noi avem dorinţe. Uneori, ele pot fi în contradicţie cu adevărul. Ce vom alege?
0 **Alegerea lui Pilat - Dreptate sau diplomaţie politică?**
El ştia că Isus este nevinovat. El ştia că iudeii îl dăduseră în mâinile lui din invidie. El afirmă lucrul acesta. Acum el are o problemă. Dacă Isus era prezentat doar ca Mesia, era o problemă evreiască. Prezentându-L ca Rege era o problemă imperială. Ei spun că sunt prietenii Cezarului. între dreptate şi diplomaţie politică Pilat o alege pe a doua. Tu ce ai fi făcut? Ce faci astăzi?
0 **Alegerea norodului - Scriptura sau sfaturile preoţilor?**
Scriptura îl prezenta pe Isus ca Mesia, ca Fiul iubit. Tatăl L-a prezentat aşa. Tatăl cerea ca Fiul să fie onorat. Preoţii cereau să fie răstignit. Ei îl doreau huiduit şi marginalizat. Norodul alege sfatul preoţilor, nu Scriptura. Tu ce ai fi făcut? Ce **faci**

astăzi? De ce?
^ **Alegerea femeilor -Dezertare sau fidelitate?**
Mulţi au dezertat. Isus nu mai avea nicio şansă. Femeile aveau motive şi mai multe scuze. Au ales să rămână fidele până In capăt. Tu ce ai fi făcut? Ce faci astăzi?
^ **Alegerea lui Iosif - Spectator sau implicare?**
Erau mulţi care se uitau. Erau mulţi care aşteptau fără să •e pronunţe. Iosif iese la lumină, decide să se implice. A făcut bine? Tu ce ai fi făcut? Ce faci astăzi?
Concluzia:
Alegerile trebuie făcute cu înţelepciune şi cu miiluriliili< ■A avem grijă ce alegem şi cum alegem.

1

iă,<

(-^reocupări în Vinerea | \are Matei 21:23

^ **Iuda.**
Să îşi repare greşeala. Iuda vrea să mărturisească nevinovăţia Domnului Isus. El vrea să scape de propria vinovăţie. Este o intenţie bună, dar nu o finalizează cum trebuie.
^ **Preoţii.**
1. Să îl condamne pe Domnul Isus, să scape de El.
Ei doreau să demonstreze că este vinovat. De ce? Ce le-a făcut Domnul de nu îl puteau suporta? De ce nu avea şi El un loc printre ei? Să îl condamne pe orice cale? Faci cumva şi tu parte din acest grup?
2. Să rezolve bine banii murdari.
Schimbarea lui Iuda îi pune în dilemă: ce să facă cu banii murdari, mânjiţi? Să nu îi arunce, dar nici să nu se păteze ... Ei încercau un fel de echilibristică printre poruncile Legii.
3. Să convingă mulţimile să fie de partea lor, nu a Domnului. Oare nu ar fi trebuit să le convingă să îl respecte pe Fiul
lui Dumnezeu? Oare mai este aşa ceva astăzi?
4. Să îl batjocorească pe Cel de pe cruce.
Să demonstreze că au avut dreptate ei, nu Isus. ^ **Pilat.**
1. Să afle adevărul despre Domnul Isus.
De ce? Care era motivaţia? L-a aflat în final? La ce i-a folosit?
2. Să împace şi adevărul şi mulţimile însetate di< **nedreptate.**

Lucrul acesta nu se poate. Nu poţi sluji la doi stăpâni... *3. Să se eschiveze de la consecinţele lepădării de Isus.* Nu se poate. Oricât te-ai spăla pe mâini, tot pătat rămâi. Tăbliţa de pe cruce era tot o încercare de spălare a conştiinţei. 0 **Ostaşii.**
1. Să se distreze pe seama lui Isus.
Ei vor spectacol. Vor să dovedească tăria lor şi slăbiciunea ui.
2. Să profite de hainele Lui.
3. Să aline suferinţele Lui.
4. Să îşi facă bine datoria. îl păzeau. ^ **Femeile.**
Să găsească un mijloc de a-L sluji pe Domnul Isus. Ele doreau ca relaţia să continue. Ele nu plecau abandonându-L pentru totdeauna. Ele îşi planificau să revină.
^ **Ucenicii.**
Să se ascundă cât mai bine? Să nu fie descoperiţi până nu se va vedea cum se vor finaliza lucrurile?

♦ **Iosif.**
Să se ocupe de trupul lui Isus.
0 **Cei mulţi.**
Mulţimea era aglomerată cu pregătirea pentru sărbători. Ei nu au vrut să se spurce ca să poată mânca Pastele. Oare au **făcut** aceasta din dragoste pentru Domnul sau din dragoste pentru **ei?**
♦ **Domnul Isus.**
El era preocupat: Să facă ce trebuie, să îi aducă bucurio Tatălui, să spună adevărul, să se împlinească Scriptura *i Nfl realizeze mântuirea noastră.
^ **Tatăl.**
El era preocupat să-L primească pe Fiul acasă.

sus cel răstignit

Matei 26:17
Imaginea centrală în această zi este Domnul Isus pe cruce. Există mai multe explicaţii pentru ajungerea Lui acolo. ^ **Explicaţia acuzatorilor.** Noi am cerut să fie pus pe cruce deoarece:
- S-a făcut împărat,
- S-a făcut pe Sine Fiul lui Dumnezeu,
- A vorbit împotriva Templului,
- A cerut să nu plătim bir Cezarului,
- Nu respectă Legea. Vorbeşte împotriva ei şi o calcă. (Vezi Marcu 14:58; Luca 23:2, 10, 35)

^ **Explicaţia lui Pilat.**
Pilat a spus că nu găseşte nicio vină în El. Totuşi aprobă să fie răstignit. Explicaţiile?
- M-au înspăimântat strigătele acuzatorilor. Au spus ceva de Cezarul ...
- Am vrut să respect o tradiţie şi le-am ascultat dorinţa. L-am dat pe Baraba.
- Nu am putut să îi conving să îşi schimbe dorinţa.
- Am crezut că mă pot spăla pe mâini de responsabilitate.
- în final, era o treabă evreiască ... ♦ **Explicaţia ucenicilor.**

Ei nu aveau nicio explicaţie. Au uitat ce le-a spus Domnul. Erau derutaţi.
^ **Explicaţia tâlharului.**
El nu trebuie să fie aici. L-a adus aici răutatea noastră. El

este aici pentru noi şi în locul nostru. (Luca 23:40)
^ **Explicaţia sutaşului.**
Nu trebuia să fie aici. El este Dumnezeu. (Luca 23:47)
^ **Explicaţia Mântuitorului.**
Sunt aici ca să fiu Mielul de jertfă. Sunt aici ca să fac voia Tatălui. Sunt aici ca să dăruiesc viaţa veşnică. (Ioan 14:30-31, Ioan 18:11, Ioan 18, 36, Marcu 14:49)
^ Explicaţia **ta.**
Nu aştept o explicaţie pentru atunci, ci pentru astăzi. Unde este Isus acum în viaţa ta? Pe tron ca Domn? Slugă? Dispreţuit? Niciunde? Care este explicaţia? Nu te-a mulţumit? Te-au influenţat alţii? Te-a deranjat tăcerea Lui? Te-au înfricoşat unii ca pe Pilat? Nu te interesează, este o chestiune evreiască?

I_ecj:ii din descoperirea *vânzătorului*

Domnul Isus ne comunică atunci când suntem gre-
şiţi.

- fără ură sau duşmănie. El o face din dragoste.
- fără să renunţe la îndreptarea noastră. El o face cu scopul de a ne ajuta să ne

îndreptăm.
- fără a uita să ţină cont de metodele care ne ajută **mai** mult: citirea Cuvântului, circumstanţe, anumiţi fraţi, mesaje ni biserică. La unii, prind mai bine unele decât altele.
- fără a ne apăsa.
- fără a ascunde gravitatea situaţiei în care sun tuni i *n* **pri** care ne îndreptăm.
Eşti interesat de ceea ce spune Domnul despic Iiiir ' \i
dna iapt«mJnilw 97
curajul să întrebi: „nu cumva sunt eu?"
^ **Comunicarea Domnului are în vedere îndreptarea noastră.**
- chiar dacă nu ne forţează,
- chiar dacă uneori nu ne-o spune direct,
- chiar dacă ştie că nu ne vom îndrepta,
- chiar dacă nu merităm şansa respectivă. Poate suntem din nou în domenii în care am mai fost mustraţi şi iertaţi.
^ **îndreptarea noastră depinde numai de noi.**
- de atitudinea care o luăm faţă de ceea ce ne spune Domnul,
- de seriozitatea cu care privim ceea ce ne spune El,
- de seriozitatea cu care privim sufletul nostru.
Concluzia:
Dragilor, noi putem să ne găsim scuze sau argumente, putem să ne ambiţionăm şi să continuăm sau putem să ne pocăim **şi** să ne îndreptăm. închei cu două cazuri. Lui David i se spune: „tu eşti" şi David s-a pocăit. El a fost iertat şi reabilitat. Lui Iuda i se spune: „tu eşti". Din nefericire, el a continuat şi a fost pedepsit şi condamnat pe veci. **în** ziua aceasta, Duhul lui Dumnezeu ne vorbeşte. în funcţie de situaţia noastră reală, El ne spune „tu eşti": acela care bârfeşte, acela care nu iartă, acela care nu iubeşte, acela care nu ascultă, acela care nu se bucură, acela care nu mărturiseşte, acela care nu dăruieşte cât sau cum trebuie, acela care nu creşte în viaţa de credinţă, acela care pătează numele de creştin, acela care face lucrarea cu superficialitate, acela care compromite biserica locală etc. Ce vom face noi acuma? Ieşim afară continuând planurile noastre sau rămânem aici, ne pocăim şi plecăm de aici după ce am luat Cina împărţită de El, fiind una cu El şi cu fra ţii? Mă rog să fim înţelepţi şi să alegem ce trebuie.

I_ec{:ii din *v\a\.a* ui *uda*

0 **Când fraţii erau cu Domnul, Iuda a ales să fie cu duşmanii Lui:**
- deşi ştia unde sunt fraţii,
- deşi era convins că Isus este cu ei,
- deşi ştia că Isus îl vrea acolo,
- deşi ştia că Isus îl poate ierta,
- deşi ştia că nu se simte bine cu ei,
- deşi ştia că fraţii îl aşteaptă şi se întreabă unde este. A fost orbit de Satana şi nu mai ştia ce face, deşi el credea că lucrează foarte înţelept.
^ **Când te întovărăşeşti cu duşmanii lui Isus, ajungi cel puţin ca ei.**
Eu ştiu că Iuda nu şi-a propus aceasta şi nici nu a crezut că o să ajungă acolo. Vă rog însă, să observaţi că a ajuns mai rău ca ei. El crede că acum îl poate zdrobi pe Domnul. El îl vinde pe un preţ de nimic. El crede că îl poate lua prin surprindere. El crede că va câştiga în afacerea cu preoţii. Domnul îl avertizase că cel cu casa curată poate deveni posedat de şapte duhuri necurate.
Când te întovărăşeşti cu cei răi, ajungi ca ei, deoarece ei te influenţează, iar Isus nu te mai protejează pentru că L-ai abandonat pe Domnul.

<£ **Când ajungi ca ei, ajungi în iad.**
Dacă nu te pocăieşti şi te întorci urgent, dacă nu crezi şi ceri iertarea Domnului Isus.

Concluzia:
Satana îi poate înşela şi pe ucenici. Dacă aceştia îi negii jează puterea, neglijează caracterul, istoricul lucrărilor lui şi experienţele negative şi triste ale sfinţilor, vor avea de suferit.
suferinţelor Marcu 14:1
uri din \i\a\a lui *uaa*
Q Dacă Domnul îţi oferă har, primeşte-1! 0 Dacă îţi dă târcoale diavolul, împotriveşte-te! 0 Dacă Domnul îţi spune că ai greşit, pocăieşte-te! 0 Dacă vine gândul sinuciderii, respinge-1! 0 Dacă crezi că meriţi iadul, este adevărat! Dacă doreşti să nu mori ca vinovat, crede în iertare, ocupate de sufletul tău şi nu te exclude singur de la harul Domnului
O<3h°utul trădătorului
0 Exprimă decăderea omului sub puterea lui Satana. 0 Arată dragostea Mântuitorului pentru sufletele pierdute. 0 Evidenţiază biruinţa lui Dumnezeu asupra planurilor celui rău.
♦ Dat de Tatăl:
- din dragoste,
- cu scop bine definit.
0 Urât de oameni, chiar dacă:
- văd că altora le-a făcut bine,
- chiar dacă cunoşteau dinainte ceea ce le spusese Isus despre suferinţă.
0 **Primit de Fiul:**
- conştient,
- benevol,
- complet,
- fără a-i aduce modificări.
0 **Oferit urmaşilor lui Isus:**
- oricât de ascultători ar fi,
- oricât de smeriţi ar fi,
- oricât de răbdători ar fi,
- oricât de iubiţi ar fi,
- oricât de cunoscuţi sau necunoscuţi ar fi.
♦ **Răsplătit de Tatăl**
- cu binecuvântări pământeşti,
- cu viaţă şi cu răsplătiri veşnice.

\jisev\ca din
imani
^ **Centrată în jurul Domnului Isus.**
El este Cel ce:
- ne conduce la închinare,
- ne întâmpină, face pe uşierul,
- ni Se descoperă dacă îl căutăm pe El,
- îi protejează pe ucenici,
- avertizează asupra viitorului nostru,

- îi vindecă pe cei răniţi, chiar dacă au fost răniţi de ucenicii cu râvnă fără pricepere. îl căutăm noi pe Domnul Isus?

^ **Frecventată de cei interesaţi în Domnul.**

- unii vin să I se închine,
- alţii vin să îl vândă,
- alţii vin să îl prindă,

Unii vin că vor ei sau că au fost invitaţi. Tu de ce ai venit?

^ **Profanată de cei ce nu ascultă de Domnul.**

Iuda a profanat-o nu pentru că a venit păcătos la biserică şi nici prin faptul că a venit cu alţii fără să-L anunţe pe Domnul. Aş spune că nici prin faptul că a întârziat. El a profanat-o prin ceea ce a făcut acolo. El a venit să îl vândă pe Domnul Isus, sfi îşi împlinească scopurile personale, prin vânzarea Domnului, într-un anume fel, toţi avem scopuri personale când venim In închinare. Fiecare; nvem de rezolvat câte ceva, dar să nu îl vindem pe Domnul pentru aceasta.

Aş spune cu şi Petru a profanat acest loc. De ce? Deoaren' a făcut ca Domnul *m* repare după el. Cred că biserica este locul unde se leagă răni şi nu unde se fac răni. Chiar dacă trebuie HM

Ii luăm apărarea lui Isus, nu avem voie să-i rănim pe ceilalţi, acă Domnul vrea, poate să Se apere singur, nu sacrificând noi e alţii. Cred că Petru nu a vrut să-i taie urechea, ci a greşit. El **a** vrut să-1 ucidă, dar nu i-a reuşit.

Probabil că uneori vrem să apărăm obiceiurile noastre, doctrina noastră, păstorul nostru sau alte lucruri. Nu este rău şi este datoria noastră să apărăm ce este sfânt şi curat, dar nu cu preţul sângelui sau călcând peste vieţile altora. Atenţie, şi în biserică ucenicii pot avea râvnă, dar fără pricepere. ♦ **Iubită de Domnul.**

El nu schimbă locul de închinare când vine pericolul. El nu schimbă Biserica atunci când vin vremuri mai grele. El ontinuă să meargă, chiar dacă aceasta înseamnă sacrificiu.

ndemnun pentru cei *cave* doresc *să* *a* \J*na* bine

Matei 23:1

Aceasta înseamnă spre slavă şi bucurie, nu spre osândă. Astăzi, vom vedea câteva lucruri din viaţa cărturarilor şi a fariseilor. Ne privesc, deoarece şi noi suntem religioşi. Credem ,.i afirmăm că facem parte dintr-o grupare bună de creştini. Ce iltservăm în viaţa lor? Sunt pericole şi sunt lucruri pe **care**)omnul nu le aprobă, ci le condamnă.

^ **Nu falā, ci fapte.**

Poţi să cunoşti Cuvântul corect, să îl predici l>inc, dur sa

nu îl împlineşti. Este tragic, dar adevărat. Aşa erau ei. Ei cunoşteau Cuvântul, îl vorbeau bine, dar nu îl împlineau. Pe al cui scaun stai? Pe al lui Moise sau pe al Domnului? Ori pe care ai sta, dă-te jos. Dacă stai pe a lui Moise, este expirat. Dacă stai pe al lui Isus, I-ai luat locul şi nu este bine. Poţi avea învăţătură bună, dar fapte rele? Ei zic, dar nu fac bine ... Ei nu vor să facă nu că nu ar putea să facă. (v. 4) Noi cum stăm aici? Cunoaştem? Vestim? împlinim? Măcar dorim? încercăm?

^ Nu aprecieri, ci AMIN.

Lucrurile bune pe care le faci pot pierde răsplata datorită motivaţiei greşite. Ei făceau lucruri bune fără discuţie. Ei îşi făceau haine frumoase şi care atrăgeau atenţia spre sfinţenie, nu spre sex. Ei mergeau la ospeţe şi erau chiar în faţă, dar fără a fi model. Ei mergeau acolo pentru voturi. Ei frecventau sinagoga. Ocupau locurile din faţă, dar nu ca să audă bine, ci ca să fie văzuţi de oameni. Ei primeau plecăciuni de la oameni. Le place. Le poţi primi şi să te simţi stingherit. Le poţi primi şi să dai slavă Domnului. Să

fii smerit sau să îţi placă şi să le aştepţi. Noi cum stăm aici? Facem? De ochii cui? Ne interesează ce zice lumea sau Domnul?
^ Nu acuzare, ci adevăr.
Trebuie să fim corecţi cu toţi, inclusiv cu duşmanii noştri. Avem duşmani, colegi, profesori, păstori, părinţi, copii, soţie, soţ, politicieni, vecini etc. Să recunoaştem valorile lor, lucrurile lor bune. Cei de faţă erau duşmanii Domnului. Domnul cunoştea şi recunoştea ce era bun la ei. Să facem la fel. Noi cum stăm aici? Recunoaştem? Spunem adevărul?
♦ Nu eu, ci El.
Voi, ucenicii, să căutaţi înălţarea învăţătorului, nu a voastră. El este Rabi, Tată, Dascăl, iar voi sunteţi fraţi. (v. 8) Căutaţi sa vă menţineţi starea smerită, slujind. Cu cât vom sluji mai mult,

cu atât vom rămâne mai smeriţi.
^ Nu închidere, ci împingere.
Putem închide altora împărăţia, (v. 13) Voi nu intraţi şi nu lăsaţi nici pe alţii să intre. Cum nu-i lăsaţi? Cu ameninţări? Cu şmecherii? Cu ponegrirea împărăţiei? Cu învăţături false?
^ Nu făţărnicie, ci făţiş.
Făţărnicia este un păcat cu consecinţe mari. (v. 13) Să nu fie diferenţă între rugăciunile noastre şi faptele noastre. Să nu fie dezacord. Să nu fim făţarnici în rugăciuni, sentimente, atitudini, fapte, vorbe. Să fim sinceri şi deschişi.
^ Nu mai rău, ci mai reverenţios. (v. 15)
Nu rău, ci reînnoit. Putem face eforturi mari ca să facem u nu bine. înconjurăm marea şi pământul. Apoi îi facem mai i de două ori decât noi...
0 Nu joc, ci jurământ, (v. 16)
în faţa oamenilor ne putem juca cu cuvintele, dar în faţa Domnului Nu. Jurăm pe templu sau pe aur? Jurăm pe altar sau pe dar? Jurăm pe cer sau pe scaunul de domnie? Jurăm pe scaun sau pe Domnul? Să nu ne jucăm cu aceasta?
^ Nu compensare, ci completare, (v. 23)
Cerinţele lui Dumnezeu nu pot fi înlocuite cu nimic. Uneori, te întrebi: să le împlinesc pe acestea sau pe celelalte. Răspunsul: acestea şi acelea. Toate trebuie împlinite, indiferent cum am vrea noi.
^ Nu „tăblăria", ci totul. (v. 25)
Nu doar exteriorul, ci şi interiorul. Noi suntem ispitiţi să facem doar ce se vede imediat. Să facem curăţenie pe unde „vede popa". Să fie curat pe unde intră musafirii. Domnul vrea să fim curaţi peste tot!
^ Nu morţi, ci martori, (v. 29)
Voi spuneţi că îi preţuiţi pe cei morţi, dar desconuirim ftţi e cei vii. Aveţi un mare respect pentru trecut, d»r IUI ptntl U

Isus. Moaştele sfinţilor, dar nu Cuvântul Domnului!
Aşa stând lucrurile, Mântuitorul trebuia să le spună:
- Sunteţi şerpi, pui de vipere,
- Vă aşteaptă pedeapsa gheenei,
- Veţi continua să auziţi mesajul Evangheliei chiar dacii veţi alege răzvrătirea şi lupta împotriva Mea,
- Nădăjduiesc să realizaţi ce sunteţi şi ce faceţi, şi să vfl pocăiţi,
- Sper că atunci când veţi mai avea o şansă, să o folosiţi bine.

Să ne cercetăm, să ne pocăim şi să luăm Cina curaţi!

i din evenimente e petrecute n vinerea I \

\ave

Matei 27:1

^ **Este dezastruos să fii legat de o religie şi nu** do **Isus.**

Preoţii îl condamnau pe Isus. îl acuzau prin minciuni. îl batjocoreau. Acestea nu îi deranjau cu nimic. în schimb, nu intrau în sala de judecată ca „să nu se spurce". Era o tradiţie din legen lor. Aşa a fost şi la Saul. El îl prigonea pe Isus ţinând datinilo strămoşeşti. Ce dezastru! Astăzi, sunt mulţi români care ţin datinile şi îl prigonesc pe Isus.

^ **Este dezastruos să te spovedeşti oamenilor şi** nu **lui Isus.**

Iuda a realizat greşeala. S-a dus la preoţi. Aceştia l-au lăsal

în voia sorţii şi în mâna diavolului. Priviţi cu câtă detaşare strâng [banii şi cumpără un ogor ... în timp ce Iuda se zbate în chinurile |, **iadului.**

0 **Este un dezastru să te iei după mulţime şi nu după r adevăr.**

Pilat ştia că Isus este nevinovat. Soţia lui îi confirmă acest lucru. în final, îl condamnă pe Isus, deoarece strigă mulţimea. Mulţimea poate să meargă pe calea cea largă. Tu şi eu trebuie să mergem pe calea îngustă. Să căutăm adevărul şi să îl urmăm chiar dacă suntem singuri pe cale.

^ **Este un adevărat dezastru să te iei după preoţi şi nu după adevăr.**

Mulţimea ştia cine este Isus. Cum au reuşit preoţii să îi convingă să strige împotriva lui Isus. Ce a realizat mulţimea? Şi-au salvat religia veche de 2000 de ani? Şi-au salvat naţiunea? Au oferit un viitor frumos copiilor? Dimpotrivă.

^ **Este catastrofal să îţi faci meseria ca un ritual, fără a ţine cont de persoana în cauză.**

Soldaţii s-au comportat inuman cu Isus. De ce? Poate că iiu aveau ceva personal cu El. Ei erau obişnuiţi cu criminali şi cu hoţi. Ei erau obişnuiţi cu rebeli. Puteau însă să vadă de la distanţă că Isus este altfel. Isus este nevinovat. Sunt mulţi profesori, avocaţi, medici, judecători, poliţişti, păstori, preoţi care lucrează după un ritual şi nu după realitate. în felul acesta, se pierd mulţi oameni şi ei vor fi traşi la răspundere.

0 **Este dezastruos să ajungi în faţa lui Dumnezeu fără u avea păcatele iertate.**

în pedeapsa care a căzut peste Isus, se vede cum Se comportă Dumnezeu cu cei care au păcate. Isus era încărcat cu nelegiuirile noastre. Ai păcatele iertate? Dacă ai ajunge azi în prezenţa lui Dumnezeu, cum ai fi? Vino, la Golgota! Kste momentul când Isus vrea să îţi dea iertarea. Vino acum!

^ **Este un lucru extraordinar să iubeşti cu adevărat.**

Isus a răbdat totul din dragoste. Putea să renunţe, putea să Se răzbune, dar a ales să rămână pe cruce şi să ne mântuiască. Toate acestea dintr-un singur motiv: ne-a iubit. Să învăţăm să iubim ca El.

suteişului

Printre oameni care au fost la Golgota se numără şi sutaşul roman. Acesta nu a ales să meargă acolo şi nu ar fi avut niciun interes să meargă. Nu ştim ce a ştiut el despre Domnul Isus. Probabil a auzit şi el ca ceilalţi romani care erau acolo pentru a păstra ordinea în imperiu. De data aceasta i-a venit rândul să însoţească cohorta şi vinovaţi ce urmau a fi răstigniţi. Şi aici rolul lor era acela de a păstra liniştea şi ordinea pentru a preveni vreo răscoală a norodului. Datorită situaţiei impuse, el participă la această

răstignire. Nu ştim a câta era, dar cu certitudine aceasta pentru el a fost unicat. Din mărturia lui înţelegem că:

0 **Atunci când asişti la suferinţele Domnului, te convingi de divinitatea Lui.**

E adevărat că nu toţi de acolo au constatat acest adevăr, dar sutaşul da. Aceasta deoarece ceilalţi nu au fost interesaţi să cunoască. Ei au venit acolo ca să strige, nu să îl audă pe El. Ei au venit acolo să se evidenţieze pe ei şi lucrarea lor, nu să vadă lucrarea Lui. Dacă ar fi fost atenţi la ceea ce a fost atent sutaşul, ar fi văzut modul în care Isus a vorbit când era biciuit pe drumul durerii, şi felul în care a primit suferinţa. Ei ar fi văzut cum i-a tratat Isus pe cei sinceri. El şi-a făcut timp să discute cu ucenicul ce L-a urmat îndeaproape. El a discutat cu mama Lui. El a discutat cu tâlharul care era interesat ie câştigarea mântuirii şi de asigurarea unui loc în cer. Cei atenţi fi văzut modul în care S-a rugat Isus pentru duşmanii Lui. Ei băteau, II huiduiau scuipau, împărţeau hainele între ei, iar El 5e ruga ca Domnul să nu le ţină în seamă acest păcat.

Cei atenţi nu ar fi ratat nici modul în care Isus a discutat **jcu** Dumnezeu. Deşi era în chinuri, se vede respect şi intimitate. j Câtă siguranţă avea Domnul că îşi poate încredinţa duhul în i mâinile Lui. Câtă siguranţă, când îl asigură pe tâlhar de raiul ceresc pentru ziua respectivă. Câtă bucurie când poate să-I spună „s-a sfârşit"! Oare unde au fost ceilalţi când s-a întristat şi îndoliat natura? Oare ce au înţeles cei ce au simţit cutremurul de pământ, au văzut că s-au despicat stâncile, s-au deschis mor-mintele? Unde era mintea şi raţiunea oamenilor de pe Golgota? Cred că toate minţile erau întunecate de puterea Satanei, care îi ţinea orbi ascultând de religie, de preoţi şi toţi se bucurau că au făcut o lucrare pe placul celor mari. Acolo, era însă şi o minte veghetoare. El îşi făcea datoria şi trebuia să fie atent la cei răstigniţi. Unul i-a atras atenţia sutaşului în mod deosebit. El a văzut ce s-a întâmplat, a văzut cum Şi-a dat duhul, deoarece stătea în faţa lui Isus. Cum de nu eşti convins tu că Isus este Fiul? Te uiţi în Biblie şi vezi viaţa Lui, vorbele Lui, atitudinea Lui faţă de toţi oamenii, învăţătura Lui ... Te uiţi în istorie şi vezi Biserica Lui, te uiţi şi vezi învierea Lui. Unii şi-au dat seama în câteva clipe şi tu nu îţi dai seama, deşi eşti aproape de El de **ani** de zile? De ce? Te uiţi cu atenţie de aproape sau doar de ieparte sau indiferent?

^ **Când eşti convins că El este Dumnezeu, începi să lărturiseşti.**

Este adevărat că în anumite momente acest lucru poate fi

riscant. Gândiţi-vă că cei de acolo, cei mai mulţi erau de al Ui părere. Domnul a ajuns pe cruce tocmai pentru că a afirmai acest adevăr. Sutaşul nu s-a gândit la nimic altceva decât la adevăr. La fel se întâmplă mai târziu cu Saul. El începe imediat sil mărturisească. Acest lucru era foarte riscant şi a avut mult do suferit, dar el nu a abandonat mărturia. Acelaşi lucru îl fac şi ceilalţi apostoli. Ei nu au fost acolo să vadă, dar îi convinge învierea. Odată convinşi nu mai pot fi opriţi în mărturia lor.

Legea este simplă: când eşti convins de divinitatea Lui, nu mai poţi tăcea, ci începi mărturia. Poate că în unele momento nu ai cele mai bune argumente. Aşa a fost şi în cazul sutaşului. Să nu uităm că Domnul este crucificat. Cei din jur spuneau cii doar dacă va coborî de pe cruce, vor crede. Domnul nu coboară, ci sfârşeşte acolo. Dacă pentru unii ar fi fost interesant să So coboare de pe cruce, pe sutaş 1-a impresionat faptul că a rămas pe cruce. Probabil la fel ca şi colegul său, el avea următoarea logică. Eu am superiori şi supuşi. Dacă îl supăr pe comandant cel mai uşor lucru este să mă pedepsească. El are putere şi posibilitatea şi nimeni nu îl va condamna. La fel pot face şi eu pentru subalternul care m-a supărat. Dacă vrea să îl ierte, acesta este un lucru deosebit de greu, pe care nu îl poate face oricine, Pentru aceasta trebuie multă tărie.

Iertarea pe care a văzuto sutaşul la Isus nu a văzut-o la nimeni. Aşa ceva el nu a mai văzul, la niciun om. Aceasta 1-a impresionat şi astfel a ajuns la concluzia că este Dumnezeu.
0 Când mărturiseşti, eşti auzit.
Chiar dacă tu nu îţi dai seama. Probabil, sutaşul nu a fost conştient că este auzit de cineva. Vei fi auzit chiar dacă unii ar vrea să nu se audă mărturia ta. Cu siguranţă, cei ce L-au răstitf nit acuzându-L de profanarea Numelui lui Dumnezeu, nu ar li vrut să audă această mărturie. Ştiţi de ce au fost în stare mni I-Arziu doar pentru a opri mărturia învierii care dovedea di
■Unitatea Lui.
Când mărturiseşti adevărul, eşti auzit de oameni şi eşti Bauzit de Dumnezeu. Oamenii pot să primească sau nu mărturia ■ta, dar Dumnezeu te va răsplăti pentru ea.
Concluzia:
Să ne apropiem şi să II cunoaştem pe Isus. Cunoaşterea ne ■va aduce la mărturisire. Mărturia noastră va fi răsplătită cu I multe binecuvântări.
_J
omnului
sus
Este evidenţiat că au fost două. Primul a fost cel religios, care s-a ţinut noaptea la Ana şi Caiafa, iar al doilea a fost cel de la Pilat care s-a ţinut dimineaţa. Din capul locului, se vede cât de orbiţi erau acuzatorii Lui. Considerau că a intra în odaia de judecată este un păcat, dar nu considerau că este păcat să ucidă pe Fiul lui Dumnezeu. Să analizăm următoarele lucruri: ^ Acuzatorii.
Este clar că au făcut coaliţie toţi cei ce nu s-ar fi unit niciodată până acum. Aceştia au adus martori mincinoşi, dar nu se potriveam mărturiile lor. Pilat spune că sunt cei din neamul Lui. Este aşa de greu să afli că eşti pârât de cei dragi ai tăi. La Btrăini te-ai aştepta, dar nu la cei de aproape. Domnul Isus aduce 0 altă explicaţie. El nu pomeneşte nume, ci categoria din care fac pate acuzatorii. Ei nu fac parte din împărăţia Lui. Toţi cei ce fflu sunt cu El, sunt împotriva Lui. Dacă nu faci parte din Hiserica [celor mântuiţi, eşti un acuzator la fel ca toţi ceilalţi.
MO VIOKELIUGA
săptămânilor 111

^ **învinuirile.**
Oamenii nu se dau înapoi de la nimic. Ei îl acuză pe ISUH că ar fi făcător de rele, S-a făcut Fiul lui Dumnezeu, este împo triva Cezarului şi a spus să nu plătim bir, aţâţă norodul la răscoală, este împotriva legii lui Moise, a spus că o să ne strice Templul,

dar şi că îl zideşte înapoi ... Ei nu se sfiiesc să spună că huleşte[1] Numele lui Dumnezeu (Marcu 2:7) sau că mănâncă şi bea cu vameşii şi cu păcătoşii (Marcu 2:16). Ei susţineau că îşi învaţn ucenicii să nu postească, să nu respecte Sabatul şi tradiţia. (Marcu 2 şi 7) Este acuzat că face lucrarea cu ajutorul demonilor. (Marcu 3:22)

Evangheliile spun că acuzatorii au avut multe alte acuzaţii, care nu sunt scrise nominal. Ce este interesant pentru mine este faptul că ei minţeau. Ei spuneau tocmai reversul a aceea c<> învăţa Domnul Isus. Să spunem că nu a fost atunci mojicie şi răutate?

^ **Metoda de lucru.**

- Isus este forţat să răspundă la întrebări pe care ei le vor respinge,
- Se folosesc de minciună şi de mărturii mincinoase care nu se legau între ele. Legea nu ne dă voie, apoi legea cere să fie omorât... Noi nu avem alt împărat decât Cezarul,
- Influenţează norodul care era în multă necunoştinţfl teologică,
- îl şantajează politic pe Irod, nu mai eşti prieten cu Cezarul,
- Lasă ca Domnul să fie batjocorit şi dispreţuit înainte de sentinţa procesului,
- îl acceptă cu multă uşurinţă la schimb pe Baraba,
- Acceptă ca sângele să cadă asupra lor. ♦ **Câştigul final.**
- Planul lui Dumnezeu nu a pierdut absolut nimic,
- Dacă nu s-au pocăit, ei şi-au adunat o osândă veşnică.

Concluzia:

Cel mai interesant lucru este că şi noi facem de multe ori la fel ca ei. Aceasta este o adevărată tragedie. Când liderii religioşi | II crucifică pe Domnul Isus, deoarece nu Se supune religiei lor şi I regulamentului lor, este grav şi strigător la cer.

Mă impresionează că Domnul Isus a acceptat toată mas-j carada aceasta fără a face nimic, deşi era nevinovat. De ce? Deoarece a ştiut că este singura cale prin care poate realiza salvarea noastră. Ce jertfă mare!

Dacă vrei să iei locul cuiva, trebuie să suporţi acuzaţiile Lui şi să porţi pedeapsa Lui. Domnul a venit să ia locul păcătosului. Aceasta L-a adus în situaţia de a fi învinuit de păcat şi **a** suportat consecinţele păcatului. Singurul care a ştiut adevărul **a** fost El şi Tatăl, care ştiau înţelegerea pentru salvarea omenirii.

s# |l ucrzi pe

Oristos

Luca 22:1

Liderii religioşi şi-au propus să scape de Domnul Isus. Singura modalitate pe care o vedeau funcţională era să îl ucidă. Pentru a-şi atinge scopul, l-au găsit pe Iuda. Sunt şi astăzi oameni din această categorie? Sunt unii care ar dori să îl scoată pe Domnul Isus din istorie şi din contemporaneitate? Aceştia trebuie să ştie că atunci când decizi să îl ucizi pe Cristos, vei con-Itata:

^ **în dreptul tău:**

1. Iniţial, am vrut să spun că vei avea un anume sentiment

de teamă. Mă gândeam însă: teamă de cine? De norodul care crede în Domnul Isus? De altcineva? Teama de a nu pierde imaginea bună în lumea creştină? Poate la nivel politic, da. Gândindu-mă însă la slăbiciunea creştinismului şi la alte lucruri contemporane, nu ştiu dacă pot afirma aceasta. Poate ar trebui să spun că nu vei mai avea un sentiment de teamă. Poate chiar ar trebui să spun că vei crede că faci ceva grozav. Şi eu credeam, spune Pavel, că trebuie să fac multe împotriva lui Cristos din

Nazaret. Mântuitorul avertiza vă vor veni vremuri când cei care îi vor ucide pe ucenicii lui Cristos, vor considera că fac o slujbă lui Dumnezeu.

2. *Vei constata că nu mai ai nici cel mai elementar bun simţ.* S-ar putea să auzi ca Iuda că „tu eşti", dar nu îţi va trece
prin minte să te pocăieşti. Nu îţi vei cere iertare. Nu vei încerca să negi, să dai o explicaţie. Pur şi simplu ieşi afară. Apoi, îl săruţi cu sărutul trădării. El îţi vorbeşte frumos, dar tu nu mai ai niciun pic de obraz. Eşti aşa de orbit că nu realizezi unde eşti.

3. *Vei constata că eşti în stare să negociezi şi să plăteşti preţul.*

Iuda îl vinde uşor şi ieftin. Nu contează cât investeşte în vinderea Lui, important este să fie vândut.

4. *Vei găsi „cruce" şi cine să o ducă la Golgota. Vei găsi do toate.*

Vei găsi versete biblice, fraţi mincinoşi, ocazii potrivite. Chiar în locul sfânt al intimităţii şi al închinării îl poţi vinde. Scriptura spune că era un loc în grădină unde mergeau de obicei. Acolo era locul lor. Locul liniştii lor, ascunzătoarea lor de ochii lumii. Dacă nu suntem atenţi, îl putem vinde chiar şi în cămăruţa noastră unde am obişnuit să fim cel mai aproape de Domnul.

^ **în dreptul oamenilor:**

1. *Vei constata că găseşti oameni cu care să faci echipă.*

Şi încă nu puţini. Vor fi mulţi chiar dintre cei care nu Ir
simpatizează, dar care se vor uni cu tine împotriva lui Cristos. Irodienii, saducheii, fariseii, cărturarii s-au unit toţi împotriva lui Cristos. Ei nu se puteau uni în jurul Scripturilor. Nu se puteau uni în unele proiecte. Nu se puteau uni nici pentru clarificări. îl întrebau pe Isus separat. Acum s-au unit. Inclusiv Pilat s-a împrietenit cu Irod.

2. *Vei constata că nu toţi ucenicii sunt gata să rămână cu El şi să îi ia apărarea.*

Este adevărat că toţi au rostit cuvinte mari. Este adevărat că Petru a făcut mari făgăduinţe. Poate că mai fidele sunt femeile, care rămân cu El până la capăt, şi ucenicul iubirii ... Unii erau interesaţi să rezolve problema întâietăţii. Au început negocierile pentru poziţia din frunte. Mare şi periculos poate fi păcatul mândriei. Dorinţa după funcţii te poate face să pierzi lucruri mari în viaţă.

3. *Vei constata că trebuie să te încarci cu sângele multora.* Cine i-a smintit de cap pe ostaşii care şi-au bătut joc de El?

Cine a prostit norodul ca să strige „răstigneşte-L?" Cine a făcut să fie acolo oameni nevinovaţi? Cine i-a mânjit conştiinţa şi 1-a forţat pe Pilat să ia decizia respectivă? De obicei, aici nu te poţi descurca singur şi trebuie să tragi după tine şi pe alţii. Va trebui să umbli cu mult vicleşug ca să îţi iasă şi, în final, tot nu îţi va ieşi ...

^ **în domeniul lumii spirituale:**

1. *Vei constata că Satana îţi va veni în ajutor.*

îţi va scoate în cale oameni să te ajute. O să te miri pe cine
Igăseşte. O să găsească un ucenic ca nu cumva să ai mustrări **dt** conştiinţă, să poţi spune că, dacă ai Lui L-au vândut, **înseamnl** că ceva nu este bine acolo, Se vor găsi creştini falşi, ucenici u<< veghetori, lacomi, care şi-au pierdut răbdarea etc. Chinr vroi «A **fii** ajutat de Satana? La ce crezi că te ajută? La bine HIIII In

2. *Vei constata că Domnul Isus ştie ce faci.*

III VII IUI I UJGA

' ,.i|.i .!,,,.■......i,i.....«...l... ll:.

El descoperă vânzătorul la cina iubirii. Cum s-a simţit Iudn când i-a spus, „Da, tu eşti"?

3. *Vei constata că Domnul Isus Cristos procedează diferit.*

Uneori mai procedează ca atunci. Atunci, nu a scos un cuvânt. Atunci, nu a cerut ajutorul îngerilor. Atunci, S-a lăsat legat, dus, batjocorit, hulit şi răstignit. Atunci, le-a dat voie altora să facă ce vor. Când Cristos din fraţii de pe pământ este vândut, Isus poate alege să tacă sau să intervină. La Saul o vreme a tăcut, apoi a intervenit. Vremurile pot fi diferite de cum te-ai aştepta.

4. Vei constata că atitudinea Tatălui este diferită.

Ea poate fi permisivă ca şi atunci. (Matei 26:39) El poate cere să fie purtat paharul în continuare. Ea poate să fie cea care îl declară pe Cristos Domn şi să te facă bucăţi într-o clipă. S-ar putea să îl mai dea în mâinile păcătoşilor sau să nu mai fie gata să facă acest lucru.

Dacă ai ajuns să-L vinzi pe Domnul Isus:

1. Vei constata că vei purta consecinţele de unul singur.

Şi sunt multe şi prea grele. Nu-ţi poţi ucide conştiinţa. Ea te va ucide, dar nu tu pe ea. Gândeşte-te la consecinţe înainte de a-L vinde. Ce a făcut Iuda? Unde a ajuns? Ce a câştigat şi ce a pierdut? A pierdut mântuirea, a pierdut ucenicia şi grupul sfânt. A pierdut lucrarea frumoasă ce o putea face. A pierdut răsplata. A pierdut numele bun. A pierdut bunul simţ şi a pierdut viaţa. Dintr-un punct de vedere era mai câştigat să se spânzure înainte decât după. Tot în iad ajungea, dar cred că la alt loc, nu unde a ajuns după vânzarea lui Isus. Aşa spune că ar fi fost mai bine să nu se fi născut. El, spune Petru, a mers la locul lui.

2. Că Domnul nu poate fi ucis.

El poate fi aşezat pe cruce şi în mormânt, dar nu ucis. El învie. Vine duminica şi va fi superb.

3. *încearcă pocăinţa.*

Niciodată nu vei şti dacă nu vei încerca. Experimentează pocăinţa sinceră şi autentică! Cere milă şi iar milă! Mai ai o ; şansă. Este şansa pocăinţei şi a întoarcerii spre Domnul Isus j Care a murit şi pentru vânzătorii Lui.

lui

\a\.*ă de* LJomnul

sus

Cercetare superficială,

De evitare,

De cercetare adevărată,

De sinceritate şi dreptate,

De spectator,

Atitudine confuză,

De lepădare şi despărţire totală.

\^*e* se îrrtâmpci *aacă* |sus cobora de pe cruce f

Cei ce I-au cerut aceasta n-ar fi crezut în El, ^ N-ar fi dus la capăt lucrarea de mântuire, 0 Am fi pierdut un model de a suferi,

menilor,

erea

Am fi pierdut tabloul cel mai expresiv al răutăţii oa,

Am fi fost fără cel mai mare eveniment al istoriei, învi Ar fi rămas închis drumul spre Sfânta Sfintelor, Sutaşul şi tâlharul rămâneau nemântuiţi,

creştinii adevtfru despre moartea LJ

omnului jsus?

?

1 Corinteni 15:1

date ucenicil

nvaţaturi *aaze* ucenicilor în Joia I |are

Ioan 13:1

1. Slujiţi-vă reciproc,
2. Mă doare că am fost vândut de unul dintre voi,
3. Iubiţi-vă reciproc,
4. Fiţi siguri de locul din cer,
5. Folosiţi puterea rugăciunii,
6. Este în folosul vostru să plec,
7. Dacă rămâneţi în Mine, veţi fi roditori,
8. Nu aşteptaţi ca lumea să vă iubească,
9. Satana vă va cerne,
10. Este important să mergi în planul Domnului până la capăt.

0 Moartea Domnului Isus nu trebuie separată de îngroparea şi **de învierea Lui.**

îngroparea ne spune că moartea a fost reală. Ea a fost la timpul decis de Tatăl, în felul decis de Tatăl şi a fost în trupul Lui de carne. Moartea Lui a venit în urma unei suferinţe crunte. Ea a fost îngrozitoare. Ea trebuie să ne uimească mult. învierea Lui ne spune că Dumnezeu a primit Jertfa Fiului.

0 **Moartea Domnului Isus a fost cu un scop bine definit.**

Ea trebuie înţeleasă corect. Ea trebuie folosită bine. Isus nu a murit pentru a ne arăta cum se moare. Putea să ne explice lucrul acesta prin cuvinte sau prin sfinţii Săi. El nu a murit, deoarece trupul Lui ar fi fost atins de păcat. Moartea Lui nu a fost urmarea tăriei vrăjmaşilor. El a murit pentru păcatele noastre. El a murit ca să plătească preţul vinovăţiilor noastre. Ele trebuiau plătite. Ele erau multe şi nu era cine să ne elibereze de ele. Ele ne duceau în iad. Dacă nu ai păcatele iertate, Isus a murit în zadar pentru tine.

^ **Moartea Domnului Isus trebuie vestită tuturor.**

Ea trebuie vestită păgânilor, deoarece Cristos a murit şi pentru ei. Evanghelia trebuie amintită şi fraţilor care au primit-: **o** şi şi-au fundamentat credinţa pe ea.

•

Mesaje pentru Duminica învierii

e | lariei în învierii (_Jomnului

sus

Evanghelistul Ioan pune un accent deosebit pe ceea ce s-a petrecut cu Măria. Eu vreau să privim la acestea urmărind şi analizând strigătele ei. în ziua învierii, Măria trece prin diferite stări. Ele sunt exprimate în următoarele strigăte:

^ **Strigătul disperării: „L-am pierdut pe Domnul."**

Cum ajunge ea la acest strigăt? Nu putem uita că ea a fost printre femeile care L-au iubit şi care au fost la cruce. Ele s-au uitat în ce mormânt a fost pus. Apoi, au planificat venirea cu miresme pentru duminică dimineaţa. La timpul potrivit, se ţin de cuvânt. Ele vin şi nu cred că de foarte aproape. Ele locuiau în Betania şi aveau un drum de făcut. Multe erau din Galileea. (Luca 23:49) Oare câţi km erau de parcurs până la Ierusalim? Când ajung acolo, văd piatra dată la o parte şi mormântul gol. Este

grav, înfricoşător şi pleacă imediat. Oare au lucrat pripit? Oare ce se întâmpla dacă mai stăteau? Oare ce am fi făcut noi dacă eram acolo? Cu toate că femeile şi apoi ucenicii vor pleca, Măria va rămâne lângă mormânt. Când este întrebată de ce plânge, răspunsul ei este: „pentru că L-au luat pe Domnul ..." Vorbele acestea nu fac altceva decât să verbalizeze durerea şi strigătul care era în interior, în sufletul ei.
Putem ajunge şi noi să strigăm aşa? Nu cumva putem să ajungem şi noi la concluzia că Domnul nu mai este unde L-am lăsat? Unde îl putem lăsa? Acasă, în biserică, într-un anume loc tradiţional? Este normal să strigi acum? Un strigăt de durere *şi* **ide** întristare? Cui să îi spui strigătul acesta? Ai unde să **mergi?**
c«pt«mdnilor 12.3

J

Evanghelistul spune că ea aleargă la Petru şi la Ioan? Ce căutau ei în Ierusalim? Nu locuiau de fapt în Galilea? De ce s-a dus doar le cei doi? Erau mai apropiaţi? Erau mai deschişi? Pe ei îi ştia unde stau? Dacă L-ai pierdut pe Domnul, aleargă şi strigă cu putere. Du-te unde poţi fi ajutată! Nu sta nepăsătoare! Este cea mai mare pierdere pe care o poţi avea. Ea nu se compară cu nicio altă pierdere. Ea nu se poate compara cu pierderea părinţilor, a fraţilor sau a surorilor. Când pierdem ceva, ne plângem, ne supărăm, ne necăjim. Dacă nu trebuie să spui aceasta, mulţumeşte lui Dumnezeu. El a fost credincios şi a rămas cu tine.

0 **Strigătul iubirii: „Spune-mi unde este!"**

Petru şi Ioan aleargă la mormânt. De ce numai ei, dacA acolo erau şi ceilalţi? Care este motivul pentru care merg la mormânt? O cred pe Măria? Vor să vadă care este realitatea? Ajung acolo şi constată că Măria a avut dreptate. Trupul lui ISUH nu mai este. Ce tragedie! Cercetează şi apoi necăjiţi, cei doi ucenici se întorc acasă. Unde era casa lor? în camera de sus unde au luat cina? De ce spune Măria că „noi" nu ştim unde L-au pus? Vrea să arate că au fost şi altele împreună cu ea? Chiar dacă ucenicii pleacă, Măria rămâne la mormânt şi plânge. l)d ce? Se uită din nou? Vede îngerii, discută cu ei. Ei îi spun HA meargă în Galielia ca să îl vadă pe Isus. Măria se întoarce **apo|** şi vede o persoană. Crede că este grădinarul. Acum scoate itl doilea strigăt: „Unde este Isus? Unde L-ai pus? Vreau să merg H« îl iau."

Trebuie să strigi şi tu unde este? Strigă şi strigă înţelc Ai la cine să strigi ca să îţi spună unde este Isus? Este **cinevl** care te poate ajuta? Apelezi la cei care nu ştiu? Dacă era dinarul, nu ştia. Dacă ar fi fost alţii, nu ştiau. Nu apela la 111 care nu ştiu. Nu apela la oricine. întreabă pe cei care ştiu urni* este Isus.
Nu trebuie să strigi? Dă slavă Domnului că ştii unde este. Este harul Lui.

0 **Strigătul bucuriei: „învăţătorule!"**

Domnul vede dragostea şi suferinţa ei. Domnul vede dorinţa ei arzătoare. Domnul vede nevoia ca să Se descopere şi i Se arată. La fel face şi cu femeile. La fel va face şi cu ucenicii. Cum trebuie văzut acest lucru? Obligaţie? Unde trebuiau să fie femeile şi ucenicii? în Galileea. Acolo le-a spus că îi va vizita. El putea să meargă acolo, dar nu a mers. Atunci, Domnul i-a căutat. Este prima lucrare pe care o face Cel viu. Nu merge la Tatăl. Nu la preoţi. Nu la ostaşi. Nu la Pilat. Nu la mulţimi. Nu la Marele Preot sau la sinedriu. El îi caută pe ai Lui chiar dacă nu sunt unde trebuie. Este har şi milă, nu obligaţie. Trebuia să li se descopere acum? Nu. îngerii au spus Galileea. (Matei 28:7) Mântuitorul a spus Galileea. (Matei 26:30-32; Marcu 14:27-28)

Când realizează că este Isus, Măria va scoate un strigăt al bucuriei: „învăţătorule." Cu ce ai putea compara acest strigăt? Cu cel al unei mame? Al unui părinte? Al unui prieten? Ai avut parte de strigătul acesta? Ai reuşit să înţelegi harul oferit şi să strigi de bucurie? Domnul ţi Se descoperă acum din nou, chiar dacă nu eşti chiar unde trebuie. Poate ar trebui să fim în altă parte. Mulţi ar trebui să fim mai sfinţi, mai iubitori, mai darnici, mai maturi, mai misionari, mai înţelepţi, mai evanghelis-tici, mai buni. Nu suntem acolo, şi totuşi, El ni Se descoperă. Este har. Doamne, fii slăvit! Tu eşti învăţătorul nostru.

0 Strigătul iubirii frăţeşti: „L-am văzut pe Domnul." După întâlnirea cu El, Măria merge la ucenici. Ea trebuie lă asculte. Domnul o trimite acolo. Măria aleargă, ascultă. La ■e dintre ei a mers? Doar la Petru şi la Ioan? La toţi? S-au unţat ei între timp? Au trimis SMS-uri? Oare ce scria în ele? i-au luat pe Domnul? Vino la biserică? Isus a dispărut? Au dat ilefoane? Ce repede se schimbau mesajul... Acum însă mesajul

era unul plin de bucurie şi de speranţă. „L-am văzut pe Domnul." L-am întâlnit personal... Isus este viu. Nu mai am nicio îndoială. Confuzia a dispărut. Ce strigăt minunat! Un strigăt personal şi de bucurie. Un strigăt ce merită împărtăşit. Un strigăt ce arc menirea nu să ne înalţe pe noi, ci pe El. Un strigăt menit sa aducă bucurie. Un strigăt al realizării şi al victoriei. Poţi să spui lucrul acesta? Te-ai întâlnit personal cu Domnul? Ai vorbit cu El? Te-a iertat şi eşti al Lui? Te-a chemat pe nume? Dacă nu poţi striga acesta, strigă-le pe cele anterioare. Unde este? Cine mă ajută? Vreau să îl găsesc. Domnul te va căuta şi te va ajuta.

^ **Strigătul încurajării: Domnul** vă **iubeşte.**

Interesant că El o trimite la fraţii Lui. Nu la trădătorii aceia. Nu la cei laşi. Nu la cei care nu s-au ţinut de cuvânt, Domnul nu o trimite nici măcar la ucenicii Lui. El nu îi cere să meargă nici la prietenii şi nici la păcătoşi. El spune: la fraţii Mei. Ce înseamnă ceasta? Că i-am iertat. Că îi iubesc. Că vreau că rămână ai Mei. Că nu M-am schimbat.

La fel ca Iosif odinioară, Domnul Isus vrea să spună: „Eu sunt Fratele vostru ..." Ce mare har! Du-te, Măria! Cu experienţa ta, cu bucuria ta şi cu îndemânarea ta. Du-te cât poţi de repede şi spune-le nu ce vrei tu, ci ceea ce îţi spun Eu. Spune-le că sunt fraţii Mei şi că îi iubesc! Vreau, doresc să ne întâlnim.

Concluzia:

Noi putem vorbi de căutarea Măriei, plânsul ei, confuzia ei, insistenţa ei, întrebările ei şi realizările ei. Noi putem vorlii de strigătele ei şi de efectul lor. La ce ne-ar ajuta însă dacă nu putem vorbi despre strigătele noastre? Ce bucurie am avea dacii nu am putea să spunem: L-am văzut pe Domnul? Caută în aceasta sărbătoare, în această dimineaţă chiar să pleci de aici spumiml L-am întâlnit, este viu şi iubitor.

nvierea
D
omnului
sus

Aţi venit aici. Aţi ales bine. Totuşi merită să ne întrebăm: Am venit aici de dragul lui Cristos? De dragul slujbei? Din curiozitate? De dragul fraţilor? Vreau să plecăm acasă transformaţi. Sărbătoarea cere un mesaj despre învierea Domnului Isus. Privind la

desfăşurarea evenimentului trecut putem constata că evenimentul învierii:
0 **Oferă prilejul de a se descoperi multe inimi şi atitudini.**
1. Inima femeilor.
Pentru început este tristă. Ele merg dis de dimineaţă la mormânt. De ce? Nu aveau somn? Nu aveau ce face? Le-a trimis cineva? Erau obligate? Au mers din dragoste? Ele îl iubeau pe Domnul şi îl căutau pe Domnul. Cine iubeşte caută. Ele au pregătit miresme, au fost gata să cheltuiască. Cine iubeşte cheltuieşte. Măria a insistat. Cine iubeşte insistă. Acolo află că Domnul este viu şi inima lor se bucură. Ele pleacă pline de bucurie.
2. Inima ucenicilor.
Pentru început este tristă. Ucenicii sunt împreună. Ei discutau despre Domnul Isus. Cine iubeşte se frământă. Caută răspunsuri. Nu *ne* ardea inima în noi? Apoi, află că Domnul a înviat şi se bucură. Ce bucurie, când află că învierea este reală. Te bucuri şi tu?
3. Inima preoţilor.
Pentru început este fericită, bucuroasă. Preoţii erau în sărbătoare. Ei şi-au împlinit scopul. Acum pot să sărbătorească, deoarece nu este nicio ameninţare. Şi totuşi vin soldaţii şi spun ce au trăit. Inima lor se tulbură imediat. Ei se sfătuiesc împotriva

lui Isus. Incredibil. Aici se vede inima lor şi ura. Egoismul lor şi dorinţa pentru poziţie şi mărire.
4. Inima lui Dumnezeu.
Din nou este plină de iertare şi de iubire. Cerul este interesat să ne transmită vestea bună. Evenimentul învierii, la fel ca cel al naşterii Domnului şi alte evenimente precum botezul, arată din nou interesul cerului pentru binele nostru. Cerul vrea să ştim că El este viu. Putea să ţină lucrul acesta ascuns şi doar să ne întâlnim cu El în ziua judecăţii? Putea să spună doar la ai Lui şi la ceilalţi nu?
Interesul Lui este ca toţi să cunoaştem adevărul şi să venim la pocăinţă. El a fost serios când S-a rugat: „Tată, iartă-i că nu ştiu ce fac." în ziua învierii, îi caută pe ai Lui şi le dă dovezi. Nu una, ci mai multe. Să fie suficiente. Avem mărturia lor pe rând. Mărturia lor împreună. Mărturia care se bazează pe auzite, pe Scriptură şi pe văzute şi pe pipăite. El nu vrea să îi lase fără dovezi. El are grijă şi de Toma. Nu cere prea mult. El a făcut toate aceste lucruri din două motive. Pentru ei, ca să le dea posibilitatea să creadă. Să le schimbe situaţia. Să le dea motiv să spună altora. Dar a făcut aceasta şi pentru noi. A ştiut că noi, acum, vom avea nevoie de multe din aceste lucruri. Este foarte bine aşa.
Pastele este un prilej de cercetare, de verificare a inimii. Ce te interesează mai mult în această sărbătoare? Familia? Neamurile? Biserica? Stomacul? Trupul? Imaginea ta cu haine noi şi coafură nouă? Domnul Isus şi relaţia ta cu El? Pastele descoperă multe inimi. Şi moartea Lui a descoperit inimile multora, dar şi învierea Lui.
0 **Oferă o dovadă în plus pentru credibilitatea Scripturii.**
Cât timp a fost cu ei, a încercat să îi înveţe Scriptura. Le-a arătat înţelesul ei şi importanţa ei. Aţi auzit. Eu am venit să

împlinesc. Curaţi din pricina Cuvântului. Este scris ... Acum, evangheliştii spun că

moartea şi învierea a fost aşa cum au zis Scripturile. Domnul le explică celor doi, spre Emaus, Scripturile şi le spune că aşa este scris şi aşa trebuia să se împlinească. Scripturile sunt adevărate. Ele trebuie cunoscute, crezute şi transmise mai departe. Când Domnul îţi spune ceva, trebuie crezut. Chiar şi atunci când spune că vei fi cernut şi te vei lepăda de El de trei ori. Mai bine să crezi şi să te pregăteşti, decât să te dai mare şi să falimentezi. Crede Scriptura, când este vorba de trupul tău şi de sănătatea ta. Crede Scriptura, când este vorba de mântuirea sufletului tău. Crede Scriptura, când este vorba de relaţiile tale. Crede Scriptura, când este vorba de prosperitatea ta. Crede Scriptura, când este vorba de veşnicia ta. Crede Scriptura, când este vorba de familia ta.

♦ **Arată cât de bun este Dumnezeu cu căutătorii sinceri.**

Femeile caută greşit, dar sincer. Ucenicii caută greşit, dar sincer. Domnul este bun şi le răspunde. Să căutăm cu sinceritate şi nu vom fi dezamăgiţi.

^ **Reaminteşte cu claritate mandatul ucenicilor lui Cristos.**

Aceste lucruri s-au întâmplat aşa. „Voi sunteţi martorii Mei." Voi **trebuie** să predicaţi pocăinţa şi iertarea la toate naţiunile. „Voi nunteţi cei care trebuie să faceţi ce am început Eu, dar îmbrăcaţi cu Duhul Sfânt. Să aveţi putere de sus. Depindeţi de Mine, dacă vreţi să faceţi lucrarea Mea."

ntrebâri, pe *cave* ni le ridioă exemp u | \ar\e\ şi *a*\ ucenicilor

Ioan 20:1

1. Pentru ce eşti gata să te trezeşti cu noaptea în cap? Pentru lucru? Pentru distracţii? Pentru închinare?

2. La cine alergi când ai nelămuriri?

La străini? La fraţi? La Domnul Isus? La Scriptură? Chiar şi căutătorii sinceri, o vreme, pot fi în confuzie. Să nu cedăm, dar să cerem ajutor cui trebuie. Ele spun că ei L-au luat de acolo şi L-au pus undeva. Apoi spun, noi nu ştim unde L-au pus, deci erau mai multe.

3. Eşti gata să verifici ce spun alţii despre Isus?

Cine ar trebui să îţi spună ca să fii dispus să faci cercetări cu de-amănuntul?

4. Te mulţumeşti cu ce se mulţumesc alţii sau doreşti mai mult?

Nu mă refer la materiale, ci în cunoaşterea ta despre Dumnezeu. Eşti mulţumit să ştii că nu mai este unde L-ai ştiut ultima dată sau vrei să cunoşti mai mult? Cine vrea mai mult în voia Domnului şi pentru slava Domnului va avea mai mult.

5. Eşti gata să fii sincer despre relaţia ta cu Domnul? Dacă te-ar întreba cineva de ce plângi, i-ai spune că pentru
Domnul? Măcar cu trimişii cerului? Măcar atunci când jalea este mare?

6. Ţi s-a întâmplat să nu îl recunoşti imediat pe Isus? Datorită necazurilor? Datorită faptului că era în alt loc de cum
te aşteptai? Datorită faptului că arăta altfel de cum doreai tu? Mai glorios? Ce ai făcut atunci? Ce ai făcut când L-ai recunoscut?

7. *Ai experimentat bucuria întâlnirii personale cu Domnul Isus?*

Fie doar tu cu El, fie împreună cu ceilalţi ucenici?

8. Ai vorbit cu cineva recent despre învierea Lui? Cu cine? Ce ai spus? Ce reacţie a avut?

9. Ai făcut măcar o dată o mărturisire aşa de sinceră şi de frumoasă ca a lui Toma?
L-ai numit Domnul şi Dumnezeul tău?

10. Cum îţi planifici viaţa în continuare?

în ascultare totală de Isus? Ca ucenic al Lui?

| jescijele primite de | |oiri

av\a
in -ziua învierii lui
Evanghelicii pun mare accent pe vizita femeilor la mormânt şi pe Măria. Ioan este cel care încearcă să surprindă stările prin care trece Măria în această zi. Stările acestea sunt determinate de **anumite** mesaje şi de atitudinea care a fost adoptată în urma lor. Aş VICII să privim la mesajele respective, deoarece sunt actuale. **Elfl** vin spre noi şi ne vor afecta viaţa. Să le vedem şi să ştim ce **atitudine** trebuie să luăm.
^ Mesajul inimii - Merită să îl cauţi.
Vreau să lac următoarea precizare. Mesajul acesta vine pe fondul unei stări provocată de alte mesaj. înainte de sărbători, a fost rostit mult mesajul duşmanilor. Acesta spunea răspicat: s-a

terminat cu Domnul Isus. A fost o vreme în care Isus ne-a înşelat pe mulţi. A fost o vreme în care ne-am luptat cu El şi părerile Lui contau mult în opinia oamenilor. Era o vreme, în care stăteam la îndoială şi nici noi nu ştiam ce să credem. Ne era teamă că poporul o să I se alăture şi că o să avem probleme şi o să vină romanii peste noi. Ne era teamă că Pilat nu o să ne asculte şi s-ar putea să-L elibereze. Acum însă totul s-a sfârşit. îl vedem neputincios pe Cruce. Strigăm să se dea jos şi nu o face. îl batjocorim şi nu reacţionează. Acum este înfrânt, mort, pus în mormânt. Mormântul este sigilat şi păzit puternic. Nu se mai poate întâmpla nimic. Acum am dovedit că am avut dreptate. Isus a fost un înşelător, iar noi am spus adevărul. Putem sărbători că nu mai avem de ce ne teme. Prin urmare, Măria, nu mai are rost să te amăgeşti, nu mai are rost să îl cauţi, nu mai are rost să speri. încheie capitolul acesta sentimental din viaţa ta. A fost, ai crezut, ai făcut sacrificii, dar totul s-a încheiat. Isus este în mormânt. Te-a decepţionat pe tine şi pe mulţi alţii. Tu să rămâi lângă adevărata religie şi să asculţi de noi. Isus este istorie. Acesta era mesajul duşmanilor şi nu se sfiau să îl rostească pretutindeni. Măria 1-a văzut pe feţele lor şi 1-a auzit din gura lor. Şi totuşi inima îi spunea că adevărul este altul. Mesajul inimii îi spunea. Continuă să speri. Continuă să îl cauţi. Este adevărat că lucrurile nu s-au derulat aşa cum ai crezut, dar tu continuă să crezi în Isus şi să cauţi răspunsul corect la cele întâmplate. Trebuie să fie mai mult decât atât. Isus nu poate fi înfrânt. Tu ai văzut ce a făcut Isus în viaţa altora. Tu ştii bine ce a făcut Isus în viaţa ta. Tu îi cunoşti învăţătura şi I-ai văzut lucrarea. Nu poate fi doar atât. Isus nu a înşelat pe nimeni. Isus nu a minţit. Isus nu a creat speranţe false. Isus nu a lăsat pe nimeni în stare de încurcătură. Continuă să îl cauţi. Ce face Măria? între mesajul duşmanilor lui Isus şi mesajul inimii ei curate, ea alege mesajul inimii. Dis-de-dimineaţă, se duce la mormânt ca să îl caute pe
Domnul Isus.
Care este mesajul pe care îl alegi tu? Ştiu că şi tu eşti bombardat cu mesajul duşmanilor lui Isus. Nu uita însă că există şi un mesaj al inimii. Inima îl caută pe Dumnezeu. Sufletul tău îl doreşte pe Cristos. Ceva din tine îţi spune că este mai mult decât materie şi prezent. Ceva din tine îţi spune că există mai mult decât această viaţă. Ceva din tine îţi spune că trebuie să continui să îl cauţi pe Cristos. Poate ai umblat cu El o vreme. Poate ai avut experienţe frumoase. Poate că Isus a început lucrări mari în viaţa ta. Poate că Isus te-a folosit la anumite lucrări. S-a întâmplat ceva şi lucrurile nu au ieşit cum ai sperat. Nu te-ai realizat aşa cum ai fi vrut. Nu ţi-au fost împlinite anumite năzuinţe. Ţi se pare că Isus este în mormânt. Duşmanii îţi spun că totul s-a U'rminat. Că nu mai are rost să speri. Că este o etapă care trebuie uitată. Inima îţi spune: continuă să îl cauţi. Continuă să crezi. Continuă să aştepţi. Continuă să ţii minte ceea ce ţi-a spus Domnul. Trebuie să fie ceva mai mult decât se vede.
Măria a ales mesajul inimii şi nu a greşit. A fost răsplătită dincolo de aşteptări. Alege

să îl cauţi pe Mântuitorul. Şi dacă nu ţi-o spune inima, ţi-o spune Scriptura, sfinţii şi Măria. Şi tu vei avea de câştigat.

0 **Mesajul mormântului - Nu este aici!**

Mulţi vorboHC despre mesajul mormântului. Oricum am vrea, mormântul nu a spus nimic mai mult decât: nu este aici. Mormântul nu n vorbit despre mutarea Lui. Mormântul nu a vorbit despre învierea Lui. Mormântul nu a vorbit despre furtul Lui. Mormântul prin tot ceea ce arăta spunea doar că nu mai este acolo. El nu spune unde a plecat şi nici cum a plecat. El spune: nu este aici. Acesta este mesajul mormântului şi pentru tine. Dacă îl vei vizita, vei vedea acelaşi lucru. Mormântul este gol. Isus nu este acolo. Nu ştiu dacă te ajută sau nu, dar acesta

este adevărul. Isus trebuie căutat în altă parte şi nu în mormânt. Vizita la mormânt este importantă ca act turistic, dar nu cu scopul închinării.

♦ **Mesajul îngerilor - Isus este viu!**

Pentru cei care L-au căutat cu sinceritate atunci la mormânt, Domnul trimite îngerii Săi care au un mesaj clar. Isus a înviat. Nu trebuie căutat între cei morţi, ci între cei vii. Aduceţi-vă aminte de promisiunea lui Isus. Aduceţi-vă aminte de caracterul lui Isus. Credeţi ce a spus şi duceţi-vă să îl întâlniţi acolo unde va merge. Acolo unde v-a dat întâlnire. Şi pentru tine au îngerii un mesaj. Este acelaşi şi sunt aceiaşi îngeri. Nu trebuie să vină alţii. Nu trebuie, deoarece nu au ce să ne spună nou. Noi ştim despre Isus. Ce au spus primii, vor spune toţi. Adevărul nu se schimbă odată cu generaţia.

^ **Mesajul lui Cristos - sunt aici.**

Isus o întâlneşte pe Măria şi pe femei. Mesajul prezenţei Lui spune: Sunt plin de iubire. Sunt plin de putere. Sunt plin de viaţă. Sunt interesat în voi. Sunt gata să fac ceea ce v-am promis. Sunt aici să vă învăţ. Sunt aici să vă spun că Mă voi duce la Tatăl. Sunt aici ca să vă aduc bucurie. Sunt aici ca să vă împuternicesc. Sunt aici şi Mă puteţi vedea şi Mă puteţi pipăi.

Cristos vine şi astăzi. El îţi spune că este prezent să mântuiască, să mângâie, să întărească şi să călăuzească. Este aici cu noi ca să ne însoţească în toate greutăţile vieţii. El este aici, slavă Domnului!

^ **Mesajul Scripturii - Isus este viu.**

Spre deosebire de Măria, eu şi tu suntem întâmpinaţi de mesajul Noului Testament. El ne spune că Isus a înviat. El ne dă dovezile necesare. El ne spune cum a fost şi ce s-a întâmplat. El ne spune că cel mai logic lucru este să credem.

^ **Mesajul istoriei - Isus este împăratul.**

Istoria confirmă învierea lui Cristos. Dacă nu prin altceva,
atunci prin viaţa Bisericii. Existenţa Bisericii, continuitatea ei, biruinţa Bisericii este dovada că Isus este viu şi că o conduce.

Concluzia:

Ce mesaje vei crede? Ce îţi vor aduce ele? Doar mesajul credinţei te ajută să trăieşti frumos şi plin de speranţă. Crede în Isus şi urmează-I învăţăturile.

[_)e ce luptă oamenii împotriva mesajului învierii LJomnului sus!*

Indiferent **unde** te uiţi, în istorie se constată că au fost oameni care au luptat împotriva ideii învierii şi, în mod special, împotriva învierii Domnului Isus Cristos. Cum orice acţiune are o motivaţie, încercăm şi noi să găsim care a fost motivaţia celor care au luptat pe acest câmp de bătălie. Cercetând istoria şi Scriptura, am ajuiin la următoarea concluzie. Oamenii se luptă împotriva învierii lui Cristos, mai precis împotriva transmiterii acestui adevăr datorită:

^ **Insuficienţei în informaţie.**

Oamenii cmc lupl.i nu cunosc adevărul. Aceasta nu pentru că nu ar avea de unde s;i ii cunoască, ci pentru că nu pun accent, pe ceea ce trebuie < 'im- ciută şi caută unde trebuie, va constata că dovezile sunt **uni**I(<• şi suficiente.

0 **Interemilui-**

Există interese diferite. Unii sunt interesaţi în ei înşi.şi. Ki fisunt interesaţi sn r,.i scuze sau apere poziţia lor. Alţii vor HU îşi

scuze viaţa lor şi conduita lor. Sunt oameni care vor să îşi scuze păcatele lor şi faptele lor. Alţii vor să inducă în eroare pe alţii. Ei fac aceasta în mod deliberat.

♦ **Influenţelor.**

Vorbim aici de influenţe pământeşti şi de influenţe satanice. Cele pământeşti mai pot fi cunoscute, deşi nu toate. Sunt oameni abili, care strecoară gândurile lor, şi ajungem să credem că o fac spre binele nostru. Mult mai subtile sunt influenţele satanice. Diavolul nu vrea să aflăm adevărul despre înviere. Aceasta ca nu cumva să ajungem la credinţa în Domnul Isus şi să fim salvaţi. El ştie că cel ce crede în învierea lui Isus crede originea Sa divină, crede în scopul Lui mântuitor, crede cuvintele Sale, crede acţiunile Sale, împlineşte poruncile Sale, crede în puterea Sa, crede în împărăţia Sa, crede în revenirea Sa, crede în jertfa Sa şi în suficienţa ei. Toate acestea îl ajută pe om să se împace cu Dumnezeu şi să umble în ascultare de El.

Concluzia:

Să ne verificăm informaţia, să ne analizăm interesele şi să ne aşezăm sub influenţa Duhului Sfânt. El ne va ajuta şi ne va îndemna să „lopătăm" pentru răspândirea adevărului învierii. Lucrarea aceasta trebuie făcut de dragul adevărului, al lui Cristos, al semenilor, al împărăţiei şi al nostru. Dumnezeu ne cheamă să ne oprim din împotrivire şi din trăire în minciună. Să ieşim de sub influenţa lui Satan şi să investim mai mult în răspândirea adevărului învierii.

'i pentru cei care vor să |l cunoască pe Oristos cel viu

Luca24:l

Scriitorii fac apel la experienţe din viaţa lor. Lucrul acesta este adevărat şi la scriitorii Scripturilor. Apostolul Pavel mărturiseşte din viaţa lui fără Dumnezeu, experienţa convertirii şi idealurile sale după împăcarea cu Tatăl. Unul din versetele care exprimă dorinţa sa este „să ajung cu orice ckip la învierea din morţi". (Filipeni 3:11) El avea în vedere învierea pentru răsplată. în senul acesta ştia că învierea este legată de cunoaşterea lui Cristos. (v. 10)
Evangheliile prezintă oameni care L-au cunoscut pe Domnul Cristos. Cunoaşterea Lui aduce linişte, mângâiere, mântuire, siguranţă etc. Cunoaşterea Lui este posibilă.
Astăzi doresc să adresez câteva întrebări pentru cei care vor să îl cunoască pe Cristos cel viu.

♦ **Există în tine o dorinţă reală după cunoaşterea lui Isus?**

De unde îţi dai seama? Cum o poţi dovedi? Când ştii ce vrei, vei reuşi. Femeile ştiau ce doresc. Ele doreau să meargă la mormânt şi să ducă miresme pentru trupul Domnului Isus. Dacă vrei cu adevărat, dacă te vei organiza, dacă vei cere ajutorul altora, dacă eşti dispus să cheltuieşti şi să rişti, vei reuşi.
Ce vrei cu viaţa ta? Ce vrei cu viaţa familiei tale? Ce vrei cu biserica ta? Vrei să fie cunoscut Isus?

♦ **Când vine Cristos cel viu, îl recunoşti?**

După ce? Cum îţi dai seama că este El. Alţii nu L-au

cunoscut. Erau împiedicaţi de necaz şi de necredinţă. Când eşti încurcat, apelează la Scriptură. Femeile au ajuns la încurcătură destul de tare. Nu trebuie să le condamnăm foarte mult sau chiar deloc. Au venit îngerii şi le-au dus, în final, la Scriptură. „Aduceţi-vă aminte de ce v-a spus ..." Ucenicii au fost tare încurcaţi. A trebuit să îi caute Domnul, şi în final, El îi duce la Scriptură. Când ai nelămuriri cu privire la

Cristos, apelează Cuvântul:
- cu umilinţă. Este Cuvântul Suveranului.
- cu încredere. Domnul vrea să te descurce. Nu există domeniu pe care să nu îl afli acolo.
- cu răbdare. Scripturile se interpretează prin Scripturi. Trebuie răbdare şi studiu.
- în mod direct. Citeşte Biblia tu singur.
- prin oamenii lui Dumnezeu. Ei sunt năruiţi să împartă drept Cuvântul.

0 **Dacă nu îl recunoşti imediat, îl laşi pe Domnul să te lămurească?**

El vrea să o facă. A făcut-o atunci şi o va face şi astăzi. Cum? Diferit, dar clar. Femeilor le vorbeşte cu multă claritate, în mod direct. Măriei îi vorbeşte în grădină pe nume. Ucenicilor le vorbeşte prin femei, prin alte metode şi mai ales prin explicaţii teologice. Celor doi ucenici le aduce explicaţii teologice temeinice **şi** de durată. Dacă eşti sincer, El Se va ocupa şi do tine.

<£ **Când inima îţi este încălzită, îl rogi să rămână cu tine?**

Chiar dacă nu înţelegi toate, dar să insişti ca să continuo să lucreze în viaţa ta. Când vrei să rămână Isus cu tine, roagă-I, stăruitor. Găseşte; argumente şi crede că îl poţi convinge. Uneş-te-te în cerere cu toţi cei din locul acela. El va rămâne cu bu curie şi îţi va aduce mari binecuvântări.

^ **Când îl recunoşti, eşti dispus să îţi împărtăşeşti descoperirile tale cu alţii?**

Când descoperi ceva frumos, împărtăşeşte cu fraţii tăi:
- chiar dacă nu cer,
- chiar dacă sunt mai mari ca tine,
- chiar dacă cunosc mai mult ca tine,
- chiar dacă nu ai şanse să fii crezut.

Tu pe cine vei influenţa? Pe doi, pe alţi doi? Cei doi de pe drumul Emausului au descoperit, s-au lămurit, au împărtăşit şi au ajutat. Aşa a făcut şi Simon care a împărtăşit cu ucenicii descoperirile lui. Să ajutăm şi noi pe mulţi vorbindu-le despre Cristos cel viu.

Ce
găsit fi
emeile in

D
uminiaa
nviern

Foarte multe lucruri în viaţă depind de ceea ce găsim sau nu găsim în anumite momente. Multe lucruri depind de găsirea timpului necesar, a cuvintelor potrivite, a atitudinii înţelepte, a fondurilor necesare etc. Despre femei se spune că au găsit anumite lucruri. Unele le-au schimbat complet ziua şi viaţa. Să vedem câteva din ele:

^ **Femeile au găsit timp pentru Domnul Isus.**

Noi avem o viaţă foarte aglomerată. Pentru unele lucruri găsim timp tot mai greu. Din nefericire, ne încurcăm tot mai mult cu lumea materială şi renunţăm la lucrurile spirituale. Femeile şi-au făcut timp pentru Domnul. Credeţi că a fost uşor? Cum? Dacă nu altceva, au venit acolo dis de dimineaţă. Să presupunem că programul zilei era foarte aglomerat. In cazul acesta, ele nu au renunţat la căutarea lui Isus, ci la câteva ore de somn. De ce au găsit timp? Deoarece au găsit în inimă dragoste pentru Domnul Isus. Fiindcă îl iubeau, El a devenit problema numărul unu a zilei respective. Oare nu ar trebui să fie Isus problema nr. 1 a acestei zile? Astăzi, sărbătorim învierea

Domnului. Vă felicit pentru cei caro v-aţi făcut timp pentru Isus. Să ne rugăm pentru cei care au o agendă prea încărcată pentru a se gândi şi la Isus.

^ **Femeile au găsit bani pentru Domnul Isus.**

Biblia spune că au cumpărat miresmele necesare. Au avut oare bani strânşi în casă? Şi dacă i-au strâns pentru altceva, cum de au putut schimba destinaţia? Dacă nu au avut bani, înseamnă că au vândut ceva sau că au schimbat ceva ca să poalfl avea miresmele pentru Domnul Isus. Vom spune că a fost simplu?

Nu chiar. Gândiţi-vă că acum ar fi trebuit să fie mânioase pe Domnul Isus, nu să îi ungă trupul cu miresme. Ar fi putut gândi că le-a înşelat şi că nu este Cel care spunea că este. De unde comportamentul şi eforturile respective? Femeile au crezut în Domnul Isus. Chiar dacă erau lucruri pe care nu le înţelegeau şi pe care nu le puteau explica, deşi erau lucruri care le întristau, ele credeau că Isus merită efortul şi valorile lor. Dacă nu pentru prezent, Isus merită pentru ceea ce a fost şi ceea ce a făcut în trecut pentru ele.

Merită Isus banii şi valorile noastre? Merită să cheltuieşti pentru El? Dacă de azi înainte nu ar mai fi absolut nimic, dacă astăzi Isus ar fi în mormânt şi nu ai mai avea nădejdea viitorului, ar merita Isus valorile tale? Nu ştiu cum stai tu, dar pentru mine, ceea ce a făcut Isus până în prezent este mult de tot. El mi-a dat un sens vieţii, El mi-a dat demnitatea, El mi-a arătat ce înseamnă a fi om. Chiar dacă nu am ajuns acolo, ştiu înspre ce mă îndrept. Dacă nu ar mai fi nimic, eu aş merge tot pe drumul pe care l-am ales. Slavă Domnului însă că este mult mai mult decât ne putem imagina!

Să găsim valori pentru Isus, măcar ce ne spune El că trebuie. Ele au făcut ce nu li s-a cerut. Să facem măcar ceea ce ni se cere. Mulţi ne sunt superiori, deoarece au dăruit ceea ce nu li s-a cerut.

♦ **Femeile au găsit parteneri de lucrare.**

Ele nu au mers singure. Trebuie să recunoaştem că cele mai multe femei erau ocupate cu alte lucruri în ziua respectivă. Totuşi ele găsesc pe cineva cu care să meargă şi să îl slujească pe Isus. Cum le-au găsit? Le-au ştiut dinainte. Este important să ştii cine sunt oamenii care îl iubesc cu adevărat pe Isus. Atunci, în vremuri grele, vei şti la cine să apelezi. Este important să vorbeşti cu ceilalţi. Să suni pe cineva. Să discuţi cu cineva. Să iei iniţiativa şi să provoci pe cineva la o lucrare frumonMi pentru

Domnul Isus. Este important să te laşi provocat de cineva la o lucrare pentru Domnul Isus. Ai cu cine să mergi în căutarea Domnului? Pe cine ai provocat? De cine te laşi provocat?

^ **Femeile au găsit mesageri care să le explice adevărul.**

Dacă ar fi găsit numai piatra răsturnată, puteau crede ce ar fi vrut. Dacă ar fi găsit doar mormântul gol, puteau să creadă zvonul că cineva L-ar fi furat. Prin harul lui Dumnezeu, femeile găsesc mesageri care ştiu şi transmit adevărul. Trebuie să apreciem harul Domnului care îi trimite pe mesageri. Trebuie să apreciem ascultarea mesagerilor. Trebuie să vedem deschiderea femeilor pentru mesaj şi credinţa lor în mesajul respectiv. Mesagerii le-au arătat greşeala lor, dar şi ce trebuie şi ce pot să facă.

Ştii adevărul despre Isus? Ai putea să explici cuiva unde este Isus? De ce nu este într-un loc sau în altul? Eşti dispus să te laşi folosit de Dumnezeu în a lumina şi pe alţii?

0 **Femeile L-au găsit pe Domnul Isus.**

Este îndurarea lui Dumnezeu pentru ele. Domnul ştie starea lor sufletească, Domnul ştie căutările, Domnul ştie neajunsurile, Domnul Se ocupă de ele ca să le aducă acolo unde trebuie. L-ai găsit pe Domnul Isus? Ce faci când te întâlneşti cu El? Ce faci după aceea?

^ **Femeile au găsit putere de mărturie.**
Ele s-au dus şi au mărturisit unde trebuie şi cum trebuia.
0 **Femeile au găsit putere să depăşească îndoielile ucenicilor.**
Ei nu le-au crezut, dar ele au rămas credincioase. Au înţelo» că este greu, dar ele nu au dat înapoi. Poţi depăşi momentele în care fraţii nu cred în tine? Poţi depăşi momentele în care oamenii nu cred Evanghelia?
Concluzia:
Ce ai vrea să găsească Domnul pentru tine acum? Ce ai vrea să găsească Domnul pentru tine în veşnicie?
Dacă vrei să găsească lucruri bune pentru tine, atunci găseşte şi tu acum timp, credinţă şi iubire pentru El şi pentru fraţii Lui.

P

oruncoi bucuriei
Matei 28:9
Experienţa femeilor este unică. Acestea pleacă şi sunt întâlnite de Domnul Isus. El le întâmpină cu cuvintele: „Bucu-raţi-vă!" Acesta nu este doar un îndemn, ci şi o poruncă.
Ştiind că fiecare Cuvânt al Domnului este logic, înţelegem din cuvintele Mântuitorului că:
0 **El ştie stările prin care trecem.**
El ştia că femeile sunt triste şi confuze. Domnul ştie prin ce trecem şi ce experimentăm. Important este nu doar că ştie, ci şi că nu ne vrea întristaţi. A demonstrat lucrul acesta în nenumărate cazuri.
Petru spune că trecem prin necazuri numai dacă trebuie. Te bucuri să auzi acensta? Ştii că El vrea şi bucuria ta?
^ **Ucenicii Săi au dreptul la bucurie.**
Indiferent ce ar spune alţii, avem dreptul să ne bucurăm. Este adevărat că sunt şi motive de întristare, dar avem dreptul şi la bucurie. Este normal să plângem, dar este normal şi HII ne bucurăm.

^ **Ziua de astăzi nu trebuie trăită sub presiunea necazului de mâine.**
Isus ştia că femeile vor avea necazuri, dar nu le spune să se necăjească de pe acum. S-ar putea ca mâine să fie necazuri., dar nu trebuie să ne îngrijorăm pentru mâine. Singurul motiv de lacrimi la Paşte este dacă nu îl ai pe Domnul. Altfel, bucurate de înviere!
^ **Isus cel viu este adevăratul motiv al bucuriei noastre.**
Domnul nu vorbeşte în funcţie de circumstanţe. Domnul nu le promite schimbări financiare, politice sau sociale. Domnul le vorbeşte de învierea Lui. Motivul aceasta era suficient. De ce depinde bucuria noastră? De Isus sau de lucruri?
^ **Bucuria poruncită de Isus nu are nevoie de explicaţii.**
Cuvintele Lui trebuie crezute şi ascultate.
^ Creştinii ştiu cum să se bucure.
Oamenii au nevoie de un manual al bucuriei. Bucuria nu poate fi exprimată oricum. Femeilor însă nu le spune cum să se bucure. Nu le spune ce să facă şi ce să nu facă. El ştia că sunt diferiţi. El ştia şi aceea că femeile sunt familiarizate cu învăţătura Lui. El ştia că fiecare va găsi calea prin care să îşi exprime bucurie.
Să nu facem manuale pentru alţii. Ajunge Scriptura. A-jung principiile lui Isus. Nu puneţi pe alţii în corsetul făcut de voi, deoarece nu se va potrivi.

^ **Mărturisirea Evangheliei nu ne privează de bucurie.**
Imediat ce le spune să se bucure, le trimite cu Evanghelia. Acolo, erau ucenici care nu le vor crede. Ele rămân cu bucurin adevărului despre Isus. Du-te şi vesteşte Evanghelia şi bucuria se va înmulţi. Trebuie să spunem că mărturisirea Evanghelici trebuie să fie pe fondul bucuriei sufleteşti. îngerii vin cu bucurie,
deoarece ştiau că Domnul este viu. Femeile care trebuiau să ducă Evanghelia, trebuie să se bucure. Ucenicii se vor bucura de înviere şi apoi vor pleca cu bucurie.
Concluzia:
Bucuria unui mântuit nu este legată de prezenţa fizică a Domnului Isus. Domnul nu le promite că va merge fizic cu ele. El le trimite singure, dar ele ştiau că se vor întâlni cu El. Bucuria noastră este determinată de ceea ce suntem, de ceea ce este Stăpânul nostru şi de frumuseţea lucrării încredinţate.
trebuie s# rej:in# creştinu despre învierea LJomnului |sus
Scopul predicii:
Să dezvoltăm relaţii bune cu Cel viu. Cei mântuiţi să se bucure şi să îl asculte. Cei nemântuiţi să se împace cu El.
învierea Domnului Isus a fost un eveniment unic şi extraordinar. Acesta a marcat viaţa ucenicilor în aşa măsură, încât peste tot unde ajungeau, aceştia predicau învierea. Noul Testament vorbeşte mult despre acest eveniment glorios şi benefic.
în capitolul al 15-lea din „Prima epistolă către Biserica din Corint", apostolul Pavel prezintă câteva lucruri ce pot fi considerate un sumar al acestui eveniment. Cei care nu **cunosc** mai multe aspecte ale învierii Mântuitorului ar trebui **să se** străduiască să reţină măcar următoarele lucruri:

^ **învierea Domnului Isus este partea care desăvârşeşte Evanghelia.**
A fost important că Mântuitorul S-a născut. Aceasta a fost Evanghelie. Mesagerul cerului spunea: „Vă aduc o veste tună ..." A fost important că Domnul Isus a trăit sfânt. Aceasta a fost o veste bună pentru mulţi. A fost important că Domnul Isus a murit şi a fost important că El a înviat.
Predicatorii, în funcţie de sărbătoare, afirmă că fiecare ocazie a fost „cea mai importantă". Noi trebuie să ştim că toate aspectele vieţii Domnului Isus au aceeaşi valoare. Ele aveau în vedere mântuirea noastră şi pentru aceasta era nevoie de naştere, viaţă, moarte şi înviere. Noi suntem mântuiţi printr-un Cristos viu. Aceasta înseamnă că învierea Domnului Cristos trebuie preţuită şi trebuie vestită. Aceasta înseamnă că trebuie să fim mulţumitori lui Dumnezeu care L-a înviat şi că trebuie să vestim învierea şi altora.
^ **învierea Domnului Isus s-a realizat exact cum au prezis Scripturile.**
Moartea Domnului Isus nu a fost o greşeală pe care a reparat-o Dumnezeu. Nici moartea şi nici învierea nu au fost întâmplătoare. învierea Fiului nu a fost un gând de ultim moment. Când a fost trimis Fiul în lume, Dumnezeu planificase deja salvarea noastră şi o explicase în Scripturi.
Faptul că învierea a fost conform Scripturilor ne vorbeşte despre măreţia lui Dumnezeu, care a făcut planul desăvârşii, despre dragostea Domnului Isus, care a decis să împlinească în fiecare detaliu planul mântuirii şi despre valoarea Scripturilor, care sunt Cuvântul inspirat care trebuie crezut şi trăit.
^ **Au existat şi există dovezi clare ale învierii Domnului Isus.**
învierea Domnului nu este afirmată în baza unor pro supuneri. Credinţa creştină în învierea Mântuitorului nu MU
bazează pe nişte bâjbâieli. Au existat dovezi puternice atunci. Biblia îi aminteşte pe

cei care L-au văzut pe Cel viu Duminica învierii. Biblia vorbeşte despre vrăjmăşia religioşilor. Scriptura vorbeşte de mormântul sigilat, de soldaţii care păzeau mormântul, de mărturia apostolului Toma, de banii consumaţi. Sunt amintiţi sutele de fraţi care erau în viaţă la momentul scrierii acestei scrisori. Este prezentată transformarea lui Saul în urma întâlnirii cu Cristos cel viu.
Gândiţi-vă la miile de oameni care veneau la credinţă. Gândiţi-vă la preoţii care veneau la credinţă. Ei cunoşteau Biblia. Faptul că s-au pocăit ne spune că au fost dovezi puternice. Sunt dovezi puternice şi de atunci încoace. Noi vorbim despre lucrările Lui în biserică. Două mii de ani de luptă împotriva Bisericii lui Cristos arată clar că Biserica a rămas în picioare şi a progresat, deoarece are un Păstor viu şi puternic. Nu putem să nu amintim şi lucrările lui Cristos în sufletele noastre. După înviere, prin Scriptură şi alte modalităţi, Domnul Isus a continuat să mântuiască, să mângâie şi să ajute pe cei care îi cereau ajutorul. Au existat şi există dovezi. Cum contemporanii Lui au avut dovezi, aşa avem şi noi. Să le credem şi să preţuim ce ne-a lăsat Domnul.
^ **învierea Domnului Isus este garanţia învierii noastre.**
Apostolul Pavel spune că învierea Domnului Isus este dovada cea mai mare că şi cei care îi aparţin Lui vor învia. Evenimentul acesta va avea loc la ceasul decis de El, pentru răsplătire, şi în trupuri de slavă. Vom fi acolo cu un trup de slavă. Nu se vorbeşte de recuperarea celui vechi. Vom avea imaginea celui vechi, dar natura celui nou. Aşa a fost şi la Isus. A fost o înviere în trup, dar El era deosebit, transformat.
♦ **învierea Domnului Isus oferă raţiunea trăirii unui alt mod de viaţă.**

Având în vedere scopul pentru care a murit Domnul Isus şi având în vedere învierea noastră, noi trebuie să trăim în aşa fel ca să ne putem numi copiii Lui, să putem face lucrările Lui şi când vom pleca de aici, să putem moşteni slava Lui
Concluzia:
Să credem adevărul învierii, să trăim cum trebuie şi în puterea Duhului Sfânt să îl mărturisim la cât mai mulţi.
Mesajul ceru ui pentru |_Juminica învierii Matei 28:1
Suntem obişnuiţi cu scrisorile, telefoanele, bip-urile, SMS-urile, emailurile etc. Trăim într-o lume plină de mesaje. Acestea circulă zilnic, dar se amplifică de sărbători. Sărbătoarea Paşte-lui are de-a face cu multe mesaje. Lângă mesajul bisericilor, al păstorilor, al prietenilor şi al duşmanilor, vreau să ne concentrăm atenţia şi asupra mesajului ceresc.
în dimineaţa învierii Domnului, cerul a decis că pământul are nevoie de un mesaj. A fost decizia cerului şi ea trebuia adusă la împlinire. Am deci un mesaj din partea cerului. El este pentru noi, dar trebuie să îl aduc. Nu pot modifica nimic din el. Pot să îl spun cu o anumită atitudine, dar conţinutul trebuie să **fie** acelaşi. Mă rog ca el să găsească o atitudine corectă.
♦ **Destinatarii mesajului.**
Domnul a dus mesajul în primul rând la ai Lui. Din câto ştim noi, niciun păcătos nu a întâlnit pe Isus cel înviat în aceastfl
zi. Noi trebuie să auzim mesajul ca apoi să îl ducem şi altora. Să ne ajute Domnul! Să vrem şi noi să îl ducem. Să avem grijă să îl învăţăm ca să îl putem purta spre alţii. Este adevărat că mesajul ajunge şi la preoţi şi la bătrâni. Aici, însă, nu este dus nici de trimişii cerului, nici de ucenici. El este dus de ostaşi. Mesajul poate ajunge la oameni şi pe alte căi. Care este rezultatul?
^ **Purtătorii** mesajului.
Mesajul învierii este purtat, transmis, de trimişii cerului -îngerii lui Dumnezeu. Şi

astăzi, mesagerii nu sunt doar cei care au dorinţă şi îndrăzneală. Nu sunt cei care au timp sau o anumită capacitate. Mesagerii nu sunt cei care vor o răsplată mai mare. Mesagerii Domnului au fost şi vor rămâne cei trimişi! îngerii au fost trimişi de Isus. Femeile au fost trimise de îngeri şi de Isus. Ucenicii au fost trimişi de Isus. Noi am fost şi suntem trimişi de Isus. Nu avem de ales. Trebuie să fim mesageri. Altfel, vom fi traşi la răspundere. Prieteni dragi, noi suntem împuterniciţi de Dumnezeu să vă spunem. Ascultaţi că este spre binele vostru.

^ **Conţinutul mesajului.**

Mesajul Lui este diferit. Este unul pentru ucenici şi altul pentru cei din afara acestui număr. Chiar şi în rândul ucenicilor, mesajul este diferit. El este pentru cei sinceri, doritori şi pentru cei înfumuraţi. Pentru căutătorii sinceri, mesajul are următorul conţinut: Isus a murit, deci nu v-aţi înşelat. Isus a înviat şi aceasta este realitatea. Ştiu cine sunteţi. Ştiu de ce sunteţi aici. Vă asigur că II puteţi întâlni pe Domnul acolo unde v-a promis El înainte de despărţire.

Mesajul are în vedere, deci, încurajarea lor. Ucenicilor, Domnul le spune: Deşi Isus a murit, El a înviat aşa cum a spus. Acum, că este viu, Lui îi pasă de voi şi de cei care îl caută. Adevărul acesta nu trebuie ţinut doar pentru voi. El trebuie făcut cunoscut şi altora. Mărturisirea voastră are multe dovezi. Isus vă va ajuta în mărturisire, aşa cum v-a promis. **Sigur** că

învierea are un mesaj şi pentru duşmanii Lui. Şi acesta este clar. Domnul le spune: Eu sunt viu. Eu sunt Stăpânul. Puterea îmi aparţine. în faţa puterii Mele sunteţi neputincioşi. Nu puteţi face nimic împotriva Mea. Nu există nicio posibilitate să scăpaţi de Mine. Mă puteţi transforma în duşman, dar nu Mă puteţi elimina.

^ **Atitudinea ascultătorilor faţă de mesajul cerului.**

1. Atitudinea ucenicilor.

Ei aud mesajul, îl cred şi sunt gata să îl împlinească cu bucurie. Ei sunt gata să îl ducă şi altora, adică celor care erau mai întârziaţi, mai fricoşi, mai expuşi etc. Să avem grijă la atitudinea noastră faţă de mesajul cerului. La ce le-ar fi folosit dacă auzeau mesajul şi avea o altă atitudine? S-ar mai fi bucurat? Ar mai fi avut ce spune altora? Le-ar fi dispărut tristeţea? Mai făceau ce trebuie? L-ar fi întâlnit pe Domnul aşa de repede?

2. Atitudinea preoţilor şi a bătrânilor.

Aceştia aud, ştiu că este adevărat, dar decid să acopere mesajul învierii. Aici, se vede caracterul lor şi atitudinea lor faţă de Isus. Femeile îl iubeau şi au crezut cu bucurie. S-au închinat. Ei îl urau şi au încercat cu orice preţ să îl ţină în ascuns. Erau şi slabi la minte, orbiţi de Satana. Dacă ai încercat să îl aşezi pe Isus în mormânt şi nu ai reuşit, cum vei încerca să ţii ascuns mesajul învierii Lui? Sau au crezut ei că Isus va merge în cer şi nimeni nu va mai şti nimic despre El? Nu ştiau că El Se va întoarce? Nu ştiau că El va veni ca Judecător şi orice ochi îl va vedea? Rezultatul mesajului este în funcţie de cine îl aude, de relaţia celui în cauză cu Isus şi de credinţă. Dacă nu îl crezi, nu o să te bucuri.

Concluzia:

Dumnezeu are un mesaj de Paşti. Mesajul Lui este clar •ji poate fi înţeles. Toţi cei care au primit un mesaj au fost conştienţi
de înţelesul lui. Mesajul Lui este confirmat de Domnul Isus cel viu. Cum te raportezi la mesajul învierii Domnului Isus? Femeile l-au crezut şi s-au bucurat. Iniţial, ucenicilor li s-au părut basme? Preoţii l-au crezut şi s-au împotrivit lui. în final, ucenicii l-au crezut şi l-au transmis.

Odată aflat şi crezut, mesajul Lui trebuie purtat la toţi oamenii. Este adevărat, el

trebuie purtat după o strategie, cu încredere, cu repeziciune, de către cei credincioşi, dar trebuie purtat. Nu putem ascunde faptul că mesajul Lui este bruiat. Se plătesc bani grei pentru a înlocui adevărul. Se cheltuieşte mult ca să nu se afle despre învierea Domnului Isus. Un Isus mort nu foloseşte nimănui. Un Isus viu este garanţia autenticităţii mesajului Său, a divinităţii Sale şi este garanţia învierii noastre.

i *ae* [-^aşti Luca 24:11

Din experienţa celor de atunci, am învăţat să vă sfătuiesc ceva care cred că este important:

1. Nu-I dărui miresme, ci inima.

Domnul nu are nevoie de miresmele noastre, ci de inima noastră. Chiar dacă este murdară, El este gata să o curăţească. Să I-o dăruim în întregime.

2. Nu căuta să-I îmbălsămezi trupul, ci înviorează-I sufletul.

Domnul merită aceasta. Sufletul Lui a fost rănii pentru noi. Este vremea să îi producem bucurie. (Isaia 53)

3. *Nu-L căuta în mormânt, ci în Scriptură.*

El nu mai este în mormântul rece. El nu mai este mort. El este viu. Caută-L în Scriptură, în cămăruţa rugăciunii şi în părtăşia sfinţilor. Caută-L pe câmpul de misiune şi în mijlocul celor necăjiţi.

4. Nu-L căuta singur, ci cu fraţii.

încă sunt mulţi în lume care II caută pe Domnul. Nu umbla singur. Bucură-te de fraţi şi alergaţi spre cer împreună. Ajutaţi-vă, împărtăşiţi-vă şi sprijiniţi-vă în rugăciune.

5. Nu te lăsa până nu îl găseşti pe El.

S-ar putea să mai existe piedici şi astăzi. Nu te da bătut. Nu te aştepta să fie foarte uşor. El este viu şi poate fi întâlnit, chiar dacă trebuie să investeşti în aceasta. Este bine că întâlneşti oameni, dar nu rămâne la ei sau la explicaţii. Caută-L pe Domnul!

6. Nu îi respinge pe cei care îţi mărturisesc.

Dacă ei s-au întâlnit cu Domnul, nu pot să nu îţi mărturisească. Ei au o bucurie ce nu poate fi înţeleasă. Ei au un mandat ce trebuie împlinit. Bucură-te că cineva se gândeşte la tine şi îţi aduce o veste bună.

7. Nu întârzia la biserică.

Isus cel viu vine acolo unde sunt adunaţi fraţii. El vine de la început. Dacă nu eşti acolo, pierzi. Fii prezent şi la serviciul următor. Adu şi pe alţii că este important. Vine Isus cel viu!

i despr>e înviere de *a* \\ latei Malei 28:1-6

0 **Dragostea trece peste lucruri raţionale.**

Femeile caută mormântul lui Cristos sau pe Cristos? Matei spune că: „Măria Magdalena şi cealaltă Mărie au venit să vadă mormântul." La prima vedere, femeile vin să vadă mormântul. Ce să vadă la mormânt? Ştiau că este sigilat şi totuşi vin să vadă ce se întâmplă? Care este raţiunea? îngerii spun că îl caută pe Cristos? Ce să vadă la Cristos? El este mort, sigilat şi păzit. Care este raţiunea? De ce nu au stat acasă? Concluzia: dragostea trece peste lucruri raţionale. Ea face lucruri neînţelese de alţii. Ea încearcă mereu să găsească o soluţie. Aşa este: dragostea pentru copii, dragostea pentru părinţi, dragostea pentru fraţi, dragostea pentru biserică, dragostea pentru bani, dragostea pentru un sport, dragostea pentru un animal. La fel trebuie să fie şi cu dragostea pentru Domnul. Dumnezeu ne-a dat capacitatea de a iubi. El ne porunceşte să iubim. Să iubim ceea ce trebuie şi cât trebuie. Pe Dumnezeu să îl iubim mult de tot, cum ne-a învăţat şi cum ne ajută Cristos.

^ **Domnul răspunde atunci când îl** căutăm.

îngerii lui Dumnezeu au misiuni speciale. De ce a fost nevoie să vină îngerul, trimisul cerului? Care a fost rolul acestuia? El a prăvălit piatra de la uşa mormântului, şi a şezut pe ea. El **a** paralizat străjerii. „Străjerii au tremurat de frica lui, şi au rămaB ca nişte morţi." El a adus clarificare femeilor. Interesant că femeile fac program cerului. Ele vin devreme, deci şi în^orul

trebuie să vină devreme. Concluzia nu se lasă aşteptată: Domnul răspunde când îl căutăm! Aleluia! Să îl chemăm când avem nevoie. Cât de devreme şi oricât de dimineaţă. Să îl chemăm când suntem bucuroşi sau trişti. Să mergem şi noi când trebuie, când suntem trimişi. Domnul care ştie totul, ne face program, nu noi.

^ **Credinţa şi ascultarea aduc mari bucurii şi răsplătiri.**

Femeile cred mesajul îngerului. (Matei 28:8) Ele aleargă să le spună ucenicilor acest mare adevăr. Oare ştiau unde sunt ascunşi ucenicii? Au ţinut legătura? Pe drum, le întâmpină Cristos cel viu. Au harul să îl vadă şi să îl audă. Oare S-ar fi arătat El femeilor dacă nu credeau şi dacă nu erau gata să asculte? Ce bucurie şi pace a putut aduce această întâlnire! Concluzia este din nou evidentă: Credinţa şi ascultarea îţi aduc mari bucurii şi răsplătiri.

^ Interesul personal ne poate face un duşman al lui Cristos şi al adevărului.

Ostaşii merg să raporteze adevărul experimentat. (Matei 28:11) Preoţii află adevărul şi ar fi trebuit să se bucure. Puteau să verifice şi apoi să se pocăiască. Să îl caute pe Cristos şi să îşi ceară iertare. Să ceară Tatălui să îl trimită pe Cristos cel viu şi la ei. Puteau să le caute pe femei şi să le întrebe dacă ceea ce spun străjerii este adevărat. Să facă tot posibilul să afle adevărul şi apoi să îl spună şi altora. Ce au făcut în schimb? Au ticluit o minciună. Ce înţelegem de aici? Că au avut un alt interes decât cel al lui Cristos. Mântuitorul dorea ca oamenii să ştie adevărul. Pentru aceea a venit şi i-a învăţat. Preoţii însă aveau alt interes. Ei doreau să iasă ei bine, să fie ei apreciaţi. Să nu fie oamenii legaţi de Cristos. Să fie ei pe scaunele mari. Să rămână în picioare Scaunul lui Moise, nu al lui Cristos. Iată că interesul îi conduce la minciună, mită şi mârşăvie. Ce fac ostaşii? Resping oferta? Nu vor să accepte? Dimpotrivă, o acceptă toţi. Ce trist... Să fii acolo, să vezi ceea ce au văzut şi să spui o minciună ... Pentru bani? Sigur, aveau şi ei interesul lor. Să fie bine cu preoţii. Să fie bine în buzunarul lor. Să fie bine pentru naţiune. Să fie bine din punctul lor de vedere.

Interesul te poate face duşmanul adevărului şi implicit al lui Cristos. Care îţi este scopul în viaţă? Ce interese ai? Pentru sau împotriva lui Cristos. Suntem într-o societate centrată pe noi, pe binele individului. Aceasta ne-a cauzat şi ne poate cauza mari necazuri. Să căutăm binele împărăţiei. Să triumfe adevărul prin noi. Mai bine daţi afară şi pedepsiţi spunând adevărul, decât bine şi bogaţi minţind.

♦ închinarea în faţa Celui viu este benefică.

Ucenicii se duc unde sunt trimişi, la locul respectiv. (Matei 28:16) Ei constată că Domnul întotdeauna vine unde ne dă întâlnire. Atunci când ascultăm, Domnul are mari surprize pentru noi. El le face mari descoperiri, le dă un nou mandat şi le face o asigurare deosebită. Să fim siguri că adevăraţii închinători nu pierd. Nu au pierdut înaintaşii şi nu vom pierde nici noi.

nu ştii ce s<3 *cve2*

espre învierea

UI

Duminica învierii este marcată în cea mai mare parte de căutare şi confuzie. Femeile pleacă spre mormânt. Găsesc ceea ce găsesc şi devin confuze. Măria merge la

mormânt. Vede şi este confuză, nu ştie ce să creadă. Petru şi Ioan aleargă la mormânt. Văd că mormântul este gol, dar nu ştiu ce să creadă. Ucenicii aud mărturia femeilor, dar nu ştiu ce să creadă. Lucrurile acestea li se păreau basme. Cei înspre Emaus aud ce spun fe-

meile. Apoi îl aud pe străin, ardea inima în ei, dar nu ştiu ce să creadă. Este aceasta o situaţie bună? Oamenii care nu ştiu ce să creadă sunt trişti, confuzi, şi duc anormalitate. Se deosebeşte cu ceva generaţia noastră? Sunt şi astăzi oameni care nu ştiu ce să creadă? Nu mă refer la suprafaţă, ci în adâncul inimii? Ştiu că sunt mulţi creştini de suprafaţă. Ce facem cu profunzimea inimii? Oamenii care nu ştiu ce să creadă despre lumea aceasta, despre Biblie, despre lumea viitoare, despre biserică, despre Dumnezeu, despre învierea Domnului Isus, au probleme şi sunt o problemă. în dorinţa de a ne feri de greşeli, vreau să vă ofer următoarele sugestii. Când nu ştii ce să crezi despre învierea lui Isus:

1. Nu da cu presupusul ca Măria.

Iniţial, ea spune: L-au furat sau L-a luat grădinarul. Să nu facem ca ea, sigur greşim.

2. Nu crede ce-ţi convine pe moment.

Lucrurile se pot schimba mult. Realitatea poate fi alta decât percepţia ta.

3. Nu pleca acasă confuz ca Petru şi Ioan.

Ei au văzut, nu ştiau ce să creadă, dar au plecat acasă. Oare nu era şi o altă soluţie?

4. Nu crede ce spun duşmanii lui Isus.

Orice ar spune este minciună. Inima lor este rece faţă de Domnul şi aşa este şi mărturia lor.

5. Nu te îndepărta de biserică, de grupul ucenicilor. Chiar în confuzie, este mai bine în grupul ucenicilor decât
în altă parte. S-ar putea să nu fim căutaţi ca cei ce au plecat spro Emaus.

6. Nu cere semne ca Toma.

Scriptura ne avertizează că nu ni se vor mai da. Toma "ji ucenicii au fost o excepţie. Noi avem Scriptura.

Prin urmare, dacă ajungi în situaţia în care nu ştii ce HA
crezi despre învierea lui Isus:

- aşteaptă ca femeile. Domnul îţi va aduce lămuriri.
- aleargă să discuţi cu ucenicii ca Măria. Nu ştiu dacă ei vor putea să îţi dea lămuriri, dar nici nu presupune că nu vor putea să ţi le ofere.
- persistă după un răspuns clar. Măria stătea lângă mormânt şi plângea. Domnul vede, vine şi o lămureşte.
- crede mesagerii trimişi de Domnul. Uneori, nu vine El, dar îşi trimite mesagerii. De aceea suntem noi aici, să îţi spunem adevărul. Mesagerii pot fi cunoscuţi după înfăţişare, inimă şi mai ales mesaj. Mesajul celor autentici este centrat în Cristos şi în cuvintele pe care le-a spus El. Trebuie să îţi aminteşti aceasta.
- roagă-te Domnului să-ţi explice Scriptura. Scriptura te va lămuri tot ce ai nevoie.
- respinge categoric explicaţiile lumii. Ele sunt bine ticluite şi frecvent răspândite, dar nu sunt adevărate.

în final, când ştii ce trebuie să crezi:

- crede! Nu este suficient să ştii, trebuie să practici.
- bucură-te! Ai motive şi trebuie. Este bine pentru tine şi pentru alţii.
- mărturiseşte şi altora! Şi apropiaţilor şi duşmanilor. Aleargă cu putere şi înfruntă porţile iadului. Cu Domnul cel viu eşti biruitor.

LJe ce au tăgăduit preoţii învierea *i*

în ciuda faptului că învierea a fost o realitate, sunt unii care spun că nu este adevărat. Zvonul acesta a plecat de la preoţii, care n-au vrut să se afle, şi oamenii, care au luat banii, să spună minciuni. Este destul de greu să înţeleg de ce au luat ostaşii bani să spună o minciună. în acelaşi timp, aş mai găsi anumite scuze. Ei nu erau cu cele religioase. Dacă preoţii, care erau interesaţi nu au vrut să se afle, atunci de ce să se amestece ei. Poate că erau săraci şi au crezut că banii respectivi le vor prinde bine. Nu ştim exact cum i-au convins dincolo de bani. Probabil şi lor le-au explicat ce pericol mare poate fi faptul că se va răspândi vestea învierii Domnului Isus. A trezit în ei spiritul naţionalist şi le-a dat bani pentru ceea ce vor face pentru ţară. Este greu să găseşti scuze, dar oricum este mai uşor să găseşti pentru ei decât pentru preoţi.

Am o întrebare: De ce nu au vrut preoţii să se afle că Domnul Isus a înviat? Vă rog să reţineţi, nu a fost ceva de moment doar. Ei s-au consultat cu bătrânii şi au ajuns la concluzia că aşa este bine. De ce?

^ **Deoarece învierea Domnului Isus dovedea divinitatea Lui.**

El a spus că este Fiul. El a dovedit că este Dumnezeu. Ei au contestat aceasta. Tocmai pentru aceasta L-au condamnat, învierea dovedea că El este Dumnezeu şi nu poate fi ţinut legal, de moarte şi de puterea ei. Aceasta însemna că tot ceea ce 11 făcut şi a spus El este adevărat. Aceasta însemna că neprihănirni Lui era evidentă. Aceasta însemna că relaţia Lui cu Tatăl era perfectă. Aceasta înseamnă că El trebuie ascultat şi respecl.nl

Aceasta însemnă că Lui trebuie să ne închinăm şi că Lui trebuie să Ii slujim.

^ **Deoarece învierea Domnului Isus dovedea vinovăţia lor.**

Ei erau vinovaţi în atitudinea faţă de Isus, în atitudinea faţă de Tatăl şi în atitudinea faţă de oamenii pe care i-au oprit să creadă. Ei erau vinovaţi în ceea ce au spus despre Isus, de răstignirea lui Isus şi de faptul că au îndemnat gloatele împotriva Lui. Erau ei gata să îşi recunoască vinovăţia şi să îşi ceară iertare? Se pare că nu.

^ **Deoarece învierea Domnului dovedea că religia lor trebuie schimbată.**

Este adevărat ea nu se cerea schimbată cu alte religii. Ea trebuia înlocuită cu învăţătura Domnului Isus. De acum înainte, nu se va mai vorbi de Sinai, ci de muntele fericirilor. Acum nu se va mai vorbi de Moise, ci de Isus. Acum nu se va mai vorbi de ce s-a spus în vechime, ci de cuvintele: „dar Eu vă spun ..."

^ **Deoarece învierea Lui dădea autoritatea spirituală ucenicilor** şi **nu lor.**

Ei nu a fost cu Domnul să îi înveţe. Ei nu au fost să ia aminte. Ei nu au fost mandataţi. Singura lor şansă era să vină la ucenici şi să îi întrebe ce ar mai putea face pentru iertarea şi reabilitarea lor. Era greu să renunţi la poziţie şi confort. Probabil că unii erau în vârstă. Ce să facă, să se recalifice?

Ştiţi ce nu au ştiut cei mai mulţi? Că Domnul ar fi putut face şi din ei ucenici ai Lui. Aşa cum 1-a transformat pe Saul şi i-a dat o lucrare însemnată, aşa ar fi putut face şi cu unii din ei. Şi dacă nu le-ar fi dat nimic, erau mântuiţi şi veşnic fericiţi. Ştiţi de ce cred că mulţi preoţi s-au întors mai târziu la **credinţi?** Deoarece mulţi dintre ei au aflat de mizeriile din interiorul grupării lor religioase şi nu am mai vrut să fie părtaşi In n.şn ceva. Au aflat adevărul despre mai marii lor şi ce atitudine mi

luat ei faţă de învierea Domnului Isus.

Astăzi, preoţii nu sunt interesaţi să acopere învierea Lui. Astăzi, sunt interesaţi să acopere cerinţe Lui. De aceea ne spun să nu citim Scriptura. De ce? Scriptura dovedeşte că cerinţele lui Dumnezeu sunt altele decât cele ale bisericii. Scriptura arată că cerinţele Domnului Isus sunt altele decât cele ale bisericii. Preoţii sunt interesaţi să ascundă lumina Domnului ca oamenii să umble în lumina lor.

Ştiţi ce am văzut la preoţii de atunci? Ei nu erau interesaţi să cunoască adevărul. Degeaba au pus ei întrebări Domnului Isus. Degeaba au zis „pogoară-Te jos de pe cruce şi vom crede în Tine ..." Dacă erau interesaţi, atunci s-ar fi bucurat că ostaşii au venit la ei şi ar fi alergat la mormânt. Ei nu erau interesaţi să promoveze adevărul. Nu au cerut să se pună tuturor. Nu au spus la Templu. Ei nu se sfiau să mintă. Când era vorba de interesul lor, inventau minciuni fără scrupule. Ei nu se sfiiau să compromită şi pe alţii. Nu le păsa de conştiinţa şi de sufletul soldaţilor. Important era să îşi atingă scopul lor. Foloseau banii lui Dumnezeu ca să lupte împotriva Fiului lui Dumnezeu. Ei nu lucrează în necunoştinţă de cauză. Ei au crezut ce au spus soldaţii. Ei nu i-au alungat spunând că au avut halucinaţii. Ei s-au adunat şi s-au sfătuit. Ei au decis într-un sobor bisericesc. Ei nu au fost într-un loc de unde nu se putea ieşi. Unii s-au pocăit. Nici ei nu sunt intangibili. Domnul i-a pedepsit şi îi va pedepsi pe toţi care încearcă să ascundă adevărul. Să avem deci mare grijă! Să nu ajungem ca ei sau mai rău ca cei de atunci.

-zilei *d*

e riviere

Câteodată ne plictisim că nu mai apare nimic nou. Sunt ocazii în care noutăţile ne deranjează, deoarece sunt în detrimentul nostru. Duminica învierii a avut lucruri obişnuite, dar şi noutăţi. Eu aş vrea să urmărim acum ce aduce nou ziua de Duminică. Din relatarea Scripturilor, aflăm că odată cu învierea Mântuitorului:

♦ **Puterea nu mai aparţine pământului, ci cerului.** Se părea până acum că pământul decide. Au fost multe
scene în care pământul părea că are controlul. Acum Domnul conduce totul. Lucrul acesta este vizibil în faptul că El dă la o parte moartea, El dă la o parte piatra, El face ca soldaţii să cadă la pământ şi El deschide şi mormintele.

Ştii ce înseamnă aceasta? Că cei care aparţin Domnului nu au de ce să se teamă şi că, dacă vrei viaţă bună, trebuie să te împaci cu Dumnezeu.

0 **Domnul nu mai este mort, ci viu.**

Acest adevăr a fost afirmat de mesageri şi demonstrat de însuşi Domnul Isus. Fraţilor, bucuraţi-vă! Prietenilor îngroziţi-vă şi pocăiţi-vă! El va fi Judecătorul.

♦ **Ucenicii nu mai sunt singuri, ci cu Domnul.** Aceasta datorită faptului că Domnul: îi caută, le promit»
că va fi cu ei şi este în ei prin Mângâietorul. Fiind cu noi, Do n 11 H 11 ne poate călăuzi .şi ne poate ocroti. în felul acesta, putem **avea** părtăşie continuă fără să ne temem de moarte, deoarece Kl cnto viaţa.

Concluzia:

Ce-ţi aduce nou ziua de înviere? Nimic? Haine? Mâncare? Prieteni? Valori materiale? Bucurii trecătoare? Experienţe pământeşti? O relaţie nouă cu Domnul Isus?

emeile *cave au vh\tai* mormântul

Interesant că cei mai mulţi evanghelişti vorbesc despre femeile care L-au căutat pe Domnul Isus. în viaţa lor în această zi, se pot vedea următoarele lucruri:

^ **Căutarea lor.**

- a fost în limitele Cuvântului scris.

Au respectat ziua Sabatului. Aşa au ştiut ele atunci. Interesant că ele, care respectau poruncile Celui ce a fost condamnat ca vinovat, respectau Legea, în timp ce aceia care L-au găsit vinovat că a călcat Sabatul, se făceau vinovaţi de călcarea lui prin cererea unei străji care să păzească şi să pecetluiască mormântul. în căutarea noastră după Domnul, să nu trecem peste ce este scris.

- a fost prioritară.
- dis-de-dimineaţă. Aceasta nu pentru că nu au avut ce face, ci deoarece au avut multă dragoste faţă de Domnul. Să facem din întâlnirea zilnică cu Domnul şi din căutarea împărăţiei Lui cel mai de seamă lucru în viaţa noastră.
- a fost făcută în unitate cu ceilalţi credincioşi. Femeile au mers împreună. Chiar dacă suntem foarte puţini, Domnul Sa bucură de unitatea noastră.
- a fost făcută cu scopuri nobile: să îmbălsămeze trupul
Domnului.
- a fost făcută atunci când se pare că nu mai putea aduce nici un profit personal. Isus era mort. Chiar când omeneşte nu vedem nici o posibilitate de binecuvântare, să îl căutăm măcar pentru experienţele frumoase din trecut.
îl căutăm pe Domnul? Când, unde şi cum îl căutăm? Care este scopul căutării noastre? Profitul personal sau dorinţa de a face ceva pentru El? Dorinţa de a fi binecuvântaţi sau dorinţa de a-I mulţumi şi a ne închina Lui? Cei care îl caută prin prisma profitului îl caută episodic, în timp ce aceia care îl caută de dragul Lui şi cu scopul închinării, îl caută permanent.
^ Experienţa lor
- au aflat că necredinţa, ca şi neştiinţa, te fac să pierzi întotdeauna. Dacă ele credeau cuvintele promisiunii învierii Lui, nu ar fi plâns aşa mult, nu ar fi cheltuit banii pe miresme şi balsamuri şi nu ar fi mers acolo. Se pare că aceste promisiuni au fost făcute clar în repetate rânduri, deoarece şi preoţii le-au reţinut.
- au aflat că sinceritatea este mai importantă decât multă cunoştinţă. Nu au reţinut că va învia dar, deoarece au fost sincere, Dumnezeu le-a ajutat.
- au aflat ce este greşit şi ce trebuie să facă pentru întâlnirea cu Domnul Isus cel viu.
- L-au găsit pe Domnul Isus.
Care este experienţa ta? Ce ai aflat în căutarea ta după Dumnezeu? Şi, în final, oricât de multe lucruri frumoase ai aflat, L-ai cunoscut pe Domnul? Dacă nu ai ajuns să îl cunoşti pe El, nu cumva este vina ta? Nu cumva te-ai mulţumit cu ce ai întâlnit şi cu ce ţi-a fost oferit până aici? Cu un mormânt gol, cu nişte cuvinte de la mesagerii Lui, cu promisiuni că într-o zi îl vei vedea în ceruri? Toate acestea sunt bune, dar nu suficiente. Tu ai dreptul şi chiar ai nevoie să îl întâlneşti pe El. ACCIIHI.II ij.i vn

aduce adevărata şi radicala transformare în viaţă. Fie ziua aceasta ziua întâlnirii tale cu Domnul Isus Cristos. 0 **Mărturia lor.**
- a fost înţeleasă ca fiind poruncă dumnezeiască,
- a fost inspirată din mesajul lui Dumnezeu pentru ele,
- a fost făcută imediat, dar după ce au fost echipate de Domnul pentru a fi capabile să facă această mărturie. Au constatat că Domnul nu ne trimite să mărturisim înainte ca să ne ofere echiparea de care avem nevoie. Veniţi şi vedeţi locul şi duceţi-vă şi spuneţi ...
- a fost depusă chiar dacă ascultătorii nu le-au crezut,
- a fost făcută cu bucurie,
- a fost încununată cu rezultate. Chiar dacă unii nu au crezut, cel puţin Petru a crezut.
- a fost confirmată ca adevărată de însuşi Domnul Isus. Ce vom face noi plecând din acest loc? Suntem gata să
depunem mărturie despre învierea Lui? Chiar dacă vom fi trimişi la cei care cunosc mai mult decât noi? Chiar dacă a depune această mărturie înseamnă asumarea unor riscuri, deoarece nici diavolul şi nici cei ce-i aparţin nu se vor bucura de acest lucru?

hinarea din LJ

uminica
eor
Am venit aici în locul de închinare. Cel mai bun lucru pe care îl putem face şi care ne avantajează este să ne închinăm. Ce este specific închinării din Duminica învierii?

^ **Trebuie adusă reprezentanţilor puterii? Străjerilor?**

Nu.

De joi seara şi până duminică dimineaţa, se putea înţelege;
că ei au toată puterea şi fac ce vor. Duminică însă au căzut ca morţi. Inchinându-te unui guvern, poţi rezista cel mult cât rezistă guvernul respectiv. Nu uita însă că ele toate cad, unul după altul. Aşa a fost Egiptul, Siria, Asiria, perşii, grecii, romanii şi toate celelalte.

0 **Trebuie adusă reprezentanţilor cerului? Nu.**

- chiar dacă ei aduc veşti bune,
- chiar dacă suntem tentaţi să o facem,
- chiar dacă ei vin din partea Domnului.

♦ **Trebuie adusă reprezentanţilor religiei? Nu.**

- nu, deoarece sunt făţarnici,
- nu, deoarece sunt escroci,
- nu, deoarece sunt necredincioşi,
- nu, deoarece nu îl cinstesc pe Dumnezeu,
- nu, deoarece falsifică Evanghelia,
- nu, deoarece ne ţin închisă uşa împărăţiei. 0 **Trebuie să ne închinăm Celui viu? Da.**

- deoarece El este Dumnezeu,
- ne poate ierta, elibera, conduce, ajuta,
- deoarece cerul se închină doar Lui, sfinţii I s-au închinat doar Lui,
- Biblia ne cere să ne închinăm doar Lui.

Concluzia:

îi respectăm pe ceilalţi, dar ne închinăm numai lui Dumnezeu.

Ucenicii L)omnului în _J
uminica

^ **Fricoşi, confuzi şi împrăştiaţi?**

Oare unde au plecat joi noaptea din grădină? Care încotro sau toţi în aceeaşi direcţie? Care să fi fost aceea? Unde au fost ei vineri şi sâmbătă? Cum suntem noi astăzi? Mai există confuzie şi teamă? Suntem uniţi sau împrăştiaţi?

^ **Adunaţi, informaţi, dar fricoşi şi înspăimântaţi.**

Adunaţi de către cine? De veştile primite? Erau deja împreună? Informaţi de către femei. în ciuda veştii bune, încă sunt tot fricoşi şi cu uşile închise. Noi avem în această zi mai multă informaţie decât ei. Cum o folosim? înlătură ea teama sau nu?

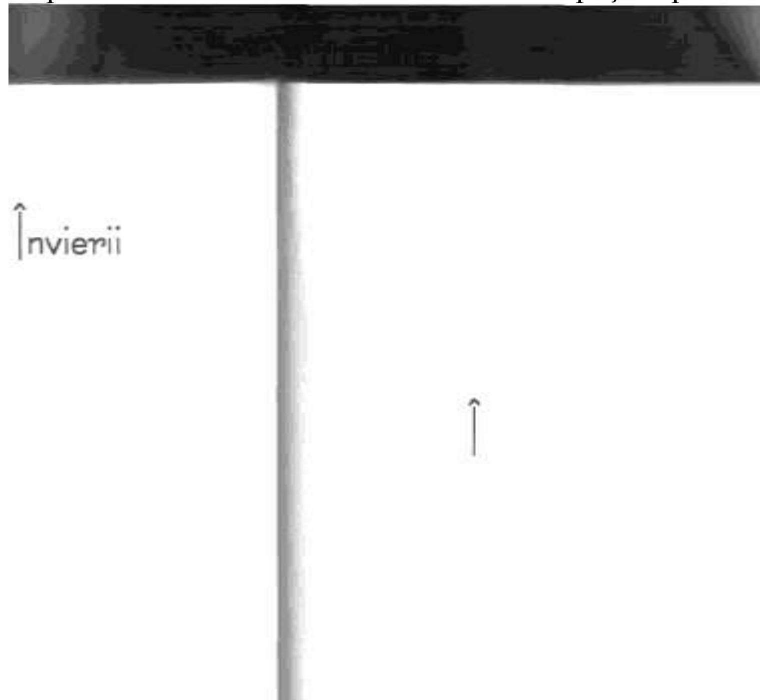
♦ **Clarificaţi şi plini de bucurie.**

Ce fel de bucurie? Trebuie să recunoaştem că este vorba de o bucurie mare. Cât de mare? Cu ce poate fi comparată? Cu cea a magilor când au văzut steaua? Cu cea a ucenicilor care s-au întors din misiune când dracii le erau supuşi? Cu cea a celor care au văzut pe Isus înmulţind pâinile şi peştii? Sau cu cea a celor care vedeau lucrările Domnului şi observau cum veneau mulţimile? Avem în noi bucuria produsă de învierea lui Isus? Se vede? Ne ajută la ceva?

♦ **Umpluţi de pace.**

Aceasta vine doar de la Isus cel viu. El le spune „Pace vouă!". El şi numai El poate

oferi pacea care întrece orice pricepere. Am primit pacea Domnului Isus? Ştim că este oferită doar ucenicilor?
0 **împuterniciţi şi trimişi de Isus.** (v. 21-23)
El le oferă Duhul Sfânt şi îi trimite în lucrarea pe care
numai ei şi numai în condiţiile spuse de Domnul o vor putea face. Cu câtă seriozitate ne privim mandatul? Cât de mult suntem dispuşi să plătim pentru împlinirea lui?

nţelegerea corectă *a* scripturi c Luca 24
în viaţă, trecem prin situaţii diferite. Felul în care reacţionăm se vede. Ne afectează pe noi şi îi afectează pe alţii. Mulţi încearcă să vadă care este factorul sau factorii care determină o anume conduită. Las studiile din viaţa celor nemântuiţi celor care fac sondaje de opinii şi alte lucruri. Convins însă că Scriptura spune adevărul, vreau să ne gândim puţin la noi, cei mântuiţi. Ce spune Biblia despre noi?
♦ Starea pe care o trăim, depinde de felul în care înţelegem Scriptura.
Luca spune că ucenicii erau trişti. Apoi, ei vor fi bucuroşi. Bucuria vine în urma explicării şi a înţelegerii Cuvântului lui Dumnezeu. înţelegem de aici că ei au fost trişti, deoarece nu au înţeles corect Biblia. Lucrul acesta se spune şi despre ceilalţi: „căci tot nu înţelegeau că după Scriptură ..."
Dragii mei, dacă înţelegem adevărul acesta, atunci înţelegem efortul Domnului Isus de a convinge pe contemporani şi pe ucenici de importanţa Cuvântului. Abia atunci înţelegem decizia apostolilor de a rămâne lângă Cuvânt şi înţelegem do co Cuvântul trebuie să aibă locul central în viaţa noastră. Atunci ii vom înţelege pe Pavel care spune că în noi trebuie «ii InruiiiHcA

Cuvântul din belşug. Numai atunci înţelegem insistenţele slujitorilor lui Dumnezeu de a citi Cuvântul şi a trăi Cuvântul. Aş vrea aşa de mult să înţelegem că fericirea noastră şi stările prin care trecem nu depind de sănătatea pe care o avem, de banii pe care îi deţinem, de popularitate sau de realizările pe care le avem. Ceea ce suntem şi stările prin care trecem depind de felul în care înţelegem şi credem Cuvântul. Dacă trecem prin necazuri, lipsuri, suferinţă, dar înţelegem că toate lucrurile lucrează spre binele nostru, atunci este mai uşor.

^ **înţelegerea corectă a Scripturii este posibilă doar ascultând explicaţiile Domnului Isus.**
Ucenicii au avut inima încălzită şi mintea limpede doar atunci când explicaţiile veneau de la Domnul. Mântuitorul a ştiut lucrul acesta. Aceasta L-a făcut pe El să Se numească Semănătorul Cuvântului. Aceasta L-a îndemnat să îl explice ucenicilor şi noroadelor. Aceasta L-a determinat să poruncească scrierea Evangheliilor şi epistolelor
Eşti gata să depinzi de Domnul Isus în înţelegerea Scripturilor? Eşti gata să te rogi? Eşti gata să cauţi lămuririle Lui? El vrea să ne lumineze în toate domeniile prin lucrarea Duhului
Sfânt.
^ **Domnul Isus îi ajută pe toţi cei care vor să cunoască adevărul.**
Evanghelistul Luca spune că Domnul a venit şi le-a explicat adevărul. El va veni şi la noi şi la alţii. Sigur că pentru aceasta trebuie să ne facem timp, să fim gata să ascultăm şi să credem.
Concluzia:
Vrei să treci bine prin viaţă? Atunci cred că este important să devii ucenicul Domnului Isus. Apoi, să trăieşti aproape de El, învăţând de la El şi umblând în puterea Lui. Atunci vei fi sigur că tot ceea ce se întâmplă este în mâna Stăpânului Tău. Vei asculta de El, îi vei cere ajutorul şi îi vei mulţumi. Domnul ne iubeşte şi vrea să ne tălmăcească Biblia. Aceasta este în folosul nostru.

iei de *\a \ \avea* | ibericiolei Ioan 21

Aceasta este a treia oară când Domnul li Se arată ucenicilor adunaţi în grup. Au fost ocazii particulare, dar acum erau mai mulţi. Evangheliile vorbesc de seara Duminicii de înviere, de arătarea când a venit Toma, şi acum, este a treia oară. Ce învăţăm de aici?
^ **Şi ucenicii Domnului Isus experimentează vremuri grele.**
Şi ei au zile când plasele sunt goale. îmi place să cred că ei au discutat împreună plecarea la pescuit şi au văzut că este bine. înainte de plecare s-au rugat să prindă peşte, deoarece era o nevoie, nu un moft. Deoarece erau experimentaţi, au ştiut ce să investească. în ciuda acestor lucruri şi în ciuda faptului că alţii au prins destul de mult peşte în noaptea respectivă ei, sunt cu plasele goale. Experienţa aceasta era dureroasă. Când explică acest pasaj, unii încearcă să îi condamne pe ucenici. Ei susţin că nu ar fi trebuit să meargă, că ar fi vrut să se întoarcă la meseria lor şi să abandoneze lucrarea etc. Personal, nu cred că trebuie acuzaţi, ci ca întotdeauna trebuie să învăţăm de la ei. Sunt ocazii în care deşi investim gândire, pregătire, experienţă, timp, colaborare etc, nu avem altceva decât nişte „plase goale." Ce

înseamnă aceasta? Că nu suntem bine? Că nu ne mai iubeşte Domnul? Că nu ştie de noi? Când ne întoarcem cu plasele goale de la serviciu, de la piaţă, din alte locuri, nu avem nevoie ca cineva să ne condamne. Să nu îi condamnăm nici noi pe alţii.
0 **Vremurile grele nu au menirea să ne zdrobească, ci să ne întărească legătura cu Domnul Isus cel viu.**
Legătura aceasta se întăreşte, deoarece în astfel de situaţii:
1. Domnul ne caută.
Prin aceasta ne arată că ştie unde suntem şi că El este acolo. Lui nu îi este străină starea noastră, chiar dacă vine numai dimineaţa. Dacă venea mai devreme, probabil ei

ar fi zis că se descurcau ei şi fără El.
2. Domnul ne ajută.
El ne spune în ce condiţii şi în ce loc putem să rezolvăm problema noastră. Soluţiile nu sunt departe de noi. Ele sunt aproape, la îndemână. „Aruncaţi mreaja în partea dreaptă a corăbiei." De cele mai multe ori, nu trebuie să mergem nu ştiu unde, ci să fie Domnul acolo şi să ne spună El ce să facem. Domnul ne arată că ne poate susţine şi fără eforturile noastre. Ne aşteaptă cu totul pregătit, deşi Se bucură de ceea ce facem noi. Să realizăm că tot ce avem este datorită Lui.
Dragii mei, când trecem prin vremuri mai delicate, să fim siguri că ele nu sunt spre distrugerea noastră, ci spre întărirea relaţiei noastre cu Domnul şi spre mărirea încrederii noastre în El. Aşa a fost la toţi sfinţii. Ei au trecut prin greutăţi, dar acolo L-au văzut pe Domnul mai aproape. Domnul nu vrea supărarea noastră, ci întărirea noastră şi desăvârşirea noastră. El este acolo chiar dacă nu îl vedem. El este aproape chiar dacă momentan nu îl recunoaştem.
^ **Relaţia bună cu Domnul Isus este vitală. Ea este caracterizată de:**
1. Dragoste deosebită. „Mă iubeşti?"
2. De slujire.
El aşteaptă să slujim unde ne cere El: „Paşte oile Mele".
3. De ascultare necondiţionată.
„Vino după Mine", indiferent ce fac alţii... Trebuie să avem deschiderea şi disponibilitatea, inclusiv, de a suferi pentru El.

Preocupări în LJumini
uminica
nviern

Cu ce suntem preocupaţi în Duminica învierii? Cum ne folosim timpul?
♦ **Preocupările femeilor.**
1. Să facă ceva pentru Domnul.
Deşi îl credeau mort, deşi Domnul nu le ceruse lucrul acesta, ele vor să facă ceva pentru trupul Lui. Să nu uităm că, din punct de vedere uman, era imposibil să realizeze aceasta datorită pietrei şi a străjerilor. Riscul pe care şi l-au asumat a fost deosebit de mare. Ele ar fi putut găsi alte lucrări de făcut şi-ar fi putut investi banii şi timpul în altă parte, dar au ales să fie aici.
Cu ce te preocupi astăzi? Tu poţi face multe, dar oare ce I-ar aduce bucurie Lui? Nu uita că El este viu şi ţi-a mărturisit aşteptările. Dacă nu eşti pocăit, El S-ar bucura de pocăinţa ta. Dacă nu eşti botezat, El S-ar bucura de decizia ta pentru botez. Dacă eşti creştin, dar nu eşti dedicat în întregime, Domnul S-ar bucura mult de dedicarea ta.
2. Să se lămurească care este adevărul.
în căutarea lui au ajuns în confuzie. E adevărat că nu mai ştiau ce să creadă, dar aceasta nu înseamnă că au crezut orice. Au făcut tot ce depinde de ele să afle unde este Domnul, ce s-a

întâmplat cu trupul Lui.
Astăzi, circulă multe versiuni despre Domnul Isus. Care este convingerea ta? Pe ce îţi bazezi această convingere? Nu crezi că ar fi bine să te convingi mai mult de realitatea învierii şi a divinităţii Lui?
3. Să *mărturisească că Isus este viu.*
Când Măria se întâlneşte cu Domnul, El îi spune „nu Mă ţine!". Aceasta se poate interpreta şi în sensul „nu Mă ţine doar pentru tine. Du-te şi spune şi celorlalţi!" Aceeaşi poruncă este dată şi celorlalte femei, care au fost la mormânt şi ele au vestit învierea Lui cu multă bucurie. Acum, când aveau dovezi convingătoare, ele se bucură

şi pleacă să transmită adevărul. Sunt atâţia oameni care nu ştiu sau nu cred ... Ce facem noi?

4. Să angajeze şi pe alţi în această lucrare.

Ele îi caută pe ucenici şi le cer ajutorul. îi determină şi pe ei să îl caute pe Domnul Isus şi să elucideze care este adevărul

♦ **Preocupările îngerilor.**

Ei au venit să arate mormântul gol, să îi dezarmeze pe străjeri şi să mărturisească despre înviere

^ **Preocupările ucenicilor.**

- să se ascundă cât mai bine,
- să verifice spusele femeilor,
- să înţeleagă evenimentele,
- să vestească şi celorlalţi întâlnirea cu Domnul. ^ **Preocupările Domnului Isus.**
- să lămurească pe căutătorii sinceri,
- să încurajeze pe cei ascultători,
- să mustre pe cei necredincioşi,
- să-i lămurească pe cei ce nu pricepeau Scripturile,
- să îi convingă că învierea este în trup,
- să-i mângâie pe cei înlăcrimaţi după El,
- să-i liniştească şi încurajeze pe cei speriaţi.

^ **Preocupările duşmanilor Săi.**

1. Să ascundă adevărul.

Ce durere să vezi că, cei ce ar fi trebuit să fie lumina şi îndrumătorii spre Cristos, fac exact contrariu. Şi nu o dată, ci permanent. Aceasta a fost înainte de răstignire, în timpul crucificării şi după. Ei erau cei mai împotrivitori.

2. Să mituiască.

Să înjuge şi pe alţii la greşelile lor.

3. Să păstreze aparenţa nevinovăţiei lor.

Ei doreau să apară nevinovaţi şi sfinţi chiar cu preţul de a-L scoate pe Isus mincinos.

^ **Preocupările străjerilor.**

Dacă la început doreau să îşi facă bine slujba, apoi au fost preocupaţi să-şi scape pielea, să spună miracolul şi să nu rateze ocazia îmbogăţirii.

^ **Preocupările celor mai mulţi**

Aceştia se bucurau de sărbătoarea religiei lor. Nu au fost prea afectaţi nici de moartea Lui, dar nici de învierea Lui.

Să avem grijă care sunt preocupările noastre. Dacă vrem să sărbătorim bine şi să fim pe placul Lui, ar trebuie să ne preocupe şi astăzi dorinţa de a fi în voia Celui viu în toate aspectele vieţii.

I * •

viu

Mântuitorul spunea: „Tatăl Meu lucrează şi Eu de asemenea lucrez". Este valabil acest lucru şi astăzi? S-a oprit Tatăl din lucru? A încetat să mai lucreze Fiul? Nu, Dumnezeu lucrează şi domeniile Lui de lucru sunt clare. înainte de a vedea care sunt ele să reţinem următoarele aspecte: este foarte important să le cunoaştem. în felul acesta, vom şti pentru ce are rost să ne rugăm.

Are rost să ceri Domnului să facă ceea ce nu poate sau nu vrea să facă? El ne ascultă dacă este în puterea Lui şi dacă este după planul Său. în felul acesta, vom şti la ce trebuie să participăm. Cum să facem ceea ce îi place dacă nu ştim în ce este interesat? Dacă ştii dorinţa cuiva, atunci poţi să te implici în acelaşi domeniu şi îl vei ajuta. Doar

cunoscându-le, vom şti ce îi aduce bucurie şi vom şti în ce lupte trebuie să ne angajăm. Toţi ştim că se vorbeşte mult de ceea ce a făcut Domnul Isus înainte de moartea Sa. Aş vrea să urmărim în continuare ceea ce a făcut Domnul după învierea Sa. Apostolul spune că noi suntem chemaţi să vestim lucrările minunate ale Domnului.
Sunt deosebit de bucuros să văd că Domnul a fost interesat de oameni şi că a făcut lucruri minunate pentru ei. Iată câteva din ele:
^ **Recuperarea ucenicilor.**
Domnul a făcut tot ce trebuie ca să-i aducă pe fiecare în locul în care îi dorea El. Aceasta nu înseamnă neapărat că ucenicii au fost în locuri păcătoase. Nimeni nu are dreptul să creadă că ucenicii s-au lepădat de morala bună pe care au primita) de la Domnul. Probabil ei au continuat să fie oameni buni, miloşi,
darnici. Tu poţi fi un om bun şi cumsecade. Poţi fi ca Moise: un bun păstor, un bun soţ, un bun ginere la socrul tău, dar eşti acolo unde te vrea Domnul? Eşti gata acum să te duci în Egipt? Eu ştiu că eşti ucenic, dar ce fel de ucenic eşti? Domnul i-a recuperat, căutându-i acolo unde se aflau, dovedindu-le în mod clar învierea şi având grijă ca fiecare să fie convins.
^ **Mântuirea oamenilor.**
La Rusalii, Domnul aduce la pocăinţă un mare număr de oameni. Aceştia nu erau oameni obişnuiţi. Ei erau reprezentanţii multelor naţiuni printre care trăiau împrăştiaţi. Spre exemplu, citim despre oaspeţii din Roma. Probabil că aceştia au dus Evanghelia acolo şi s-a înfiinţat biserica.
Ar fi important să predic Evanghelia la 200 de arădeni, dar mai important să predic Evanghelia la 50 de oameni, din 50 de oraşe din toată ţara. După aceea, Domnul a mai adăugat alte 2000, iar apoi spune că Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiţi. Ce înseamnă aceasta? Că Domnul era interesat în mântuirea oamenilor. Nu era interesat datorită profitului personal, ci interesat din cauza dragostei ce o are faţă de noi.
Dacă El este interesat, de ce nu eşti interesat şi tu însuţi? Crezi că este suficient că vrea El? Nu. Fă din această zi, ziua mântuirii tale. Indiferent de naţionalitate, de vârstă, de criterii omeneşti sau de starea de păcătoşenie, vino la Isus.
♦ **Zidirea Bisericii.**
Domnul a spus: „Eu îmi voi zidi Biserica". Şi Se ţine de cuvânt. El a dat daruri, El a schimbat circumstanţe, El a oferit ocrotire ... Prin slujitorii ei, prin multitudinea darurilor şi prin intervenţii speciale, Domnul aşază temelia şi ajută la zidiroa unor lucruri ce vor trece cu bine testul focului.
♦ **Răpirea Bisericii.**
Apostolul Pavel spune că va veni o zi când unii vor învia,

iar cei în viaţă vor fi transformaţi şi vom fi totdeauna cu Domnul. Şi de lucrarea aceasta Se ocupă tot El cel viu. El are puterea de a decide sfârşitul şi de a-i răsplăti pe cei credincioşi.
♦ **Judecata şi răsplătirea.**
El este Judecătorul. Aceasta înseamnă că pentru unii va fi Răsplătitorul, iar pentru alţii va fi Condamnatorul. Nu din cauza Lui, ci datorită modului în care ne-am trăit viaţa. El este Judecătorul cel drept.
^ Să facă **frumoasă veşnicia cu cei mântuiţi.**
Veşnicia mântuiţilor va fi minunată, deoarece Domnul Se ocupă de ea. Prezenţa Lui,

lucrările de acolo, slujirea fiinţelor cereşti, trupul de slavă şi de glorie, toate vor contribui la înfrumuseţarea veşniciei.

L
acrimile
M
av\e

Ziua învierii Domnului Isus este în cer o zi a bucuriei. Totuşi, pentru cei de pe pământ, se poate vedea că cel puţin la început a fost o zi a lacrimilor. Măria este una din cele ce plânge şi lacrimile ei sunt evidenţiate de Sfânta Scriptură. Deoarece foarte mulţi ne asemănăm cu Măria şi avem lacrimi în sufletele noastre şi mai ales deoarece trăim într-o lume unde predomină lacrimile, aş dori să urmărim câteva aspecte privind la lacrimile Măriei:

^ **Motivul lor.**

Sunt mulţi oameni care plâng, dar motivele lor sunt diferite. Atunci când îi ascultăm, vom fi sau nu de acord cu lacrimile lor. Sunt oameni care plâng pentru sănătate. Alţii plâng, deoarece
au necazuri financiare. Putem întâlni oameni care plâng pentru că nu au o relaţie bună cu cei din familie. Sunt copii abandonaţi de părinţi şi sunt părinţi abandonaţi de copii. Sunt rudenii care nu vor să se întâlnească cu celelalte neamuri etc. Putem întâlni oameni care plâng, deoarece sunt asupriţi de alţii sau regretă, şi trăiesc urmările vieţii lor fără Dumnezeu. Care au fost motivaţiile lacrimilor Măriei?

1. Deoarece nu mai putea face nimic pentru Domnul.

Măria era conştientă că Domnul este mort. Măria asistase la suferinţele, moartea şi îngroparea Domnului. Măria nu credea în învierea Domnului, dovadă este faptul că nu L-a căutat în Galileia. Măria era femeia care a făcut mult pentru Domnul înainte de răstignire. Totuşi, Măria mai voia să facă ceva pentru Mântuitorul ei. Probabil şi ea, la fel ca celelalte femei, a cumpărat mirodenii să ungă trupul Domnului Isus. Surpriza ei a fost că Domnul nu mai este în mormânt şi deci neştiind unde este, nu mai putea face nimic pentru El.

Ce deosebire mare între gândirea şi lacrimile Măriei şi lacrimile noastre! Când plângem noi? De multe ori, plângem atunci când avem posibilitatea să facem ceva pentru Domnul. Dacă ni se cere să mai facem ceva care este reacţia noastră? Tot eu? Nu am făcut suficient? Alţii de ce nu fac mai mult? Ne cheamă dirijorul la repetiţii, păstorul la o lucrare, ne roagă ceva uşierii, suntem rugaţi de un necăjit etc. Ne bucurăm că mai avem posibilitatea să slujim pe Domnul? Măria considera o tragedie să nu mai poată face ceva pentru un Isus mort, iar noi suntem siguri că slujim un Dumnezeu viu. Cum ne simţim când copiii noştri se supără că le cerem să ne dea un pahar cu apă şi ei se deranjează? încep să-ţi treacă prin minte durerile na.şl.crn, anii nopţilor nedormite pentru ca ei să doarmă liniştiţi? îţi aduci aminte de investiţiile făcute în ei trăgându-ţi pâine de la gunt ca să faci din ei ceva? Acum când sunt mari, sănătoşi, **frumoşi,**

pregătiţi şi îi rogi pentru ceva mic, ei se încruntă. Cum te simţi? Te-ai gândit cum Se simte Dumnezeu? El, Cel care ne-a creat, ne-a ocrotit cu creştere bună, ne-a dat tot ceea ce ne-a trebuit. Când ne cere ceva noi ne ofensăm şi îi întoarcem spatele? Ce îl determină să nu ne şteargă de pe Numele Lui?

2. Deoarece strădaniile ei n-au adus rezultatul scontat. Măria nu a stat nepăsătoare când nu L-a găsit pe Domnul.
Au apărut probleme, dar ea nu s-a dus acasă. A plecat la fraţii ei şi a cerut ajutorul lor. Aceştia au venit şi L-au căutat pe Domnul, dar nici ei nu L-au găsit. De multe ori, când nu poţi realiza ceva singur, îţi pui nădejdea în alţii. Măria se gândea la perspicacitatea lui Petru: El întotdeauna s-a descurcat. Se va descurca şi acum. De asemenea, cred că avea mari speranţe în Ioan. Ştiţi că el avea anumite "pile" pe la casa marelui preot. Măria este foarte curând dezamăgită fiindcă încercarea ei nu a dat rezultatul dorit.
3. Deoarece a fost abandonată, a fost lăsată singură de fraţi în căutarea şi necazul ei. Fraţii au venit au constatat şi apoi s-au întors acasă. Probabil, au încercat să o consoleze pe Măria, probabil i-au adus aminte că vremurile sunt prea periculoase să stea acolo, probabil au aflat sau nu explicaţii, dar un lucru este cert: au lăsat-o acolo şi au plecat. De multe ori, noi încercăm să găsim ajutor la alţii. Ei vin şi încearcă să ni-1 ofere, dar pentru o perioadă scurtă. Apoi, suntem abandonaţi şi rămânem singuri. Sigur că oamenii au explicaţiile lor pentru că ne lasă singuri, dar explicaţiile lor nu uşurează suferinţa noastră.
Gândiţi-vă la o ocazie de înmormântare. Noi mergem la priveghi şi la înmormântare. încercăm să consolăm pe cel care nu ne vede sau aude de durere. A trecut ziua înmormântării, de multe ori pentru noi, cazul este îngropat. Oare este la fel şi pentru cel rămas singur? Oare este la fel şi pentru orfani? Nu, aceştia varsă lacrimi în singurătate, deoarece acum simt mai

mult lipsa celuilalt. Nu vrem să acuzăm, dar aceasta este realitatea şi lacrimile sunt amare.

♦ Durata lor.

Durata lor a fost scurtă datorită Domnului Isus. Aceasta dovedeşte că Domnul ne vede când suferim. El nu Se bucură să ne vadă în starea aceasta şi răsplăteşte căutarea sinceră şi insistentă. Domnul nu vrea să plângi mult. De ce ţi-ai prelungi perioada de suferinţă?

^ **Transformarea lor.**

1. Progresivă.
Dumnezeu trimite îngerii să dea piatra la o parte, să o înştiinţeze de realitate, iar apoi vine chiar Domnul să o întâlnească. De foarte multe ori, noi am vrea o uşurare şi rezolvare momentană. Domnul poate să o facă, dar nu ştiu dacă ne-ar prinde bine nouă. Poate dacă Măria L-ar fi întâlnit direct pe Domnul, nu ar fi crezut şi nu ar fi fost crezută mai târziu. Domnul poate înlătura lacrimile imediat, dar de multe ori, El ne şterge lacrimile progresiv. Astăzi, ne mângâie într-un fel, mâine în altul etc. De asemenea, este deosebit de important să ne ajute progresiv, deoarece şi necazul vine progresiv.
2. Definitivă.
Aceasta se realizează doar atunci când se întâlneşte cu Isus cel viu faţă în faţă şi se convinge de învierea Lui. Mângâierea noastră definitivă va fi doar atunci când vom fi cu El şi ca El. Atunci, spune Apocalipsa, că va fi ştearsă orice lacrimă din ochii noştri ...
Concluzia:
Dacă plângem, să plângem ce trebuie şi pe cine trebuie. Să venim cu lacrimile noastre înaintea Domnului. El poate să le şteargă pe toate, lucrând la rezolvarea cauzei.

Este important ca Domnul să ne deschidă mintea. El deschide mintea prim multe metode. Acum, vrea să ne deschidă mintea prin acest cuvânt din Scriptură. Iată ce învăţăm de aici:
^ **Nu este suficient să găseşti dovezile învierii:** trebuie să te întâlneşti cu Cel viu. Femeile au găsit dovezile. Ucenicii au găsit dovezile, dar nu au fost mulţumiţi. Toma le-a găsit, dar nu
era mulţumit.
^ **Nu este suficient să primeşti informaţia:** trebuie să crezi informaţia. Femeile şi ucenicii au primit informaţia, dar
iniţial nu au crezuto.
^ **Nu este suficient să cunoşti Scriptura:** trebuie să înţelegi Scriptura. Ucenicii au ştiut>o, dar nu au înţeles-o. Preoţii şi cărturarii au ştiut>o, dar nu au înţeles-o. Domnul trebuie să ţi-o explice şi să îţi deschidă mintea. Duhul Sfânt trebuie să Se ocupe de mintea ta.
^ **Nu este suficient să mergi cu Isus o vreme:** trebuie să stai cu El cât este necesar. Ucenicii ce mergeau spre Emaus au parcurs mult drum, au aflat multe, dar nu au aflat ceea ce era mai important. Dacă Isus pleca spre seară ,ei rămâneau fără
marele adevăr.
^ **Nu este suficient să cunoşti adevărul:** trebuie să transmiţi adevărul şi altora. Ei au aflat, dar trebuiau să ducă mesajul acesta altora. Domnul le-a cerut să fie martorii Lui.
^ **Nu este suficient să primeşti o slujbă:** trebuie să ai şi putere să îţi împlineşti slujba. Domnul le-a spus ce trebuie să

facă, dar le-a vorbit şi de îmbrăcarea cu putere de sus.
^ **Nu este suficient să mori:** trebuie să mori în Domnul. Toţi vom muri, dar nu toţi ne vom bucura de viaţă veşnică în fericire. Numai cei care mor în credinţă, vor învia pentru răsplată. Să avem grijă să umblăm cu mintea deschisă şi iluminată de Duhul Domnului.

Ucenicul | <
orna

Deşi pornim cu dragostea dintâi, fierbinte, fără să ne dăm seama putem aluneca şi ajunge un tăciune care fumegă. Neatenţia sau necredinţa ne poate face să lâncezim. Domnul ne vrea plini de viaţă şi în flăcări. El nu aşteaptă doar, ci Se implică în revitalizarea noastră. Lucrul acesta se vede şi în viaţa ucenicilor şi în viaţa lui Toma. Aş vrea să învăţăm ceva din felul în care Se ocupă Domnul de Toma. în Biblie el este menţionat doar de şase ori. Din ocaziile acestea, învăţăm însă lucruri deosebite. Ipostazele pe care le parcurge Toma sunt cel puţin următoarele:
0 Rătăcit.
Probabil că Toma a fost un om religios şi înainte de a deveni ucenicul Domnului. Domnul îşi alege ucenicii dintre oamenii care aşteptau mântuirea lui Israel. El era un om religios, dar pierdut. Şi dacă ar fi fost un păcătos sau un răzvrătit, oricum ar fi fost, el era rătăcit de la Calea Domnului. Prin natura noastră şi prin faptele noastre, toţi suntem străini de Faţa lui Dumnezeu. Rătăcim de la Calea lui Dumnezeu, suntem fraţii gemeni ai lui Toma.

<J> Renăscut.
Biblia vorbeşte de importanţa naşterii din nou în viaţa tuturor celor care vor să petreacă veşnicia cu Domnul Isus. Chiar dacă Evangheliile nu vorbesc concret despre convertirea lui Toma, este sigur că aceasta a avut loc. Domnul nu Şi-a ales ucenicii

din lume. Ei trebuiau să fie oameni născuţi din nou. Aceasta înseamnă că undeva, Toma a aflat despre pocăinţă, s-a pocăit şi apoi a primit botezul, urmându-L pe Domnul Isus. Eşti fratele lui geamăn şi aici? Ai fost renăscut ? Ai fost născut din apă şi din Duh ?

0 **Reformat.**

Odată mântuit şi acceptând să intre în şcoala Domnului Isus, Toma intră în procesul unei noi formări. Mulţi izraeliţi îşi trăiau viaţa după „aţi auzit că s-a spus celor din vechime..." Domnul vine cu multe schimbări şi acestea încep în viaţa ucenicilor Săi. El arată Evanghelia lucrând în viaţa celor de lângă El. Lecţiile Domnului Isus nu au fost uşoare. Metodele Lui nu au fost simple. Toma însă se lasă reformat de Domnul. Dacă ai fost născut din nou, te-ai deschis pentru lucrul Domnului? Eşti gata să II laşi să te remodeleze? Nu cumva ai vrea ca Domnul să nu schimbe nimic în viaţa ta? Vei deveni un ucenic bun numai dacă te reformează Domnul. Am fost formaţi de părinţi, de şcoală, de societate. Sunt lucruri bune, dar şi multe lucruri care trebuie reformate.

^ **Responsabil.**

Toma este trimis în lucrare şi o face cu responsabilitate. Era un suflet atent şi harnic. Era iubitor. Vine plin de bucurie şi îi spune Domnului că şi demonii îi sunt supuşi. Nu a mers în alte părţi decât acolo unde l-a trimis Domnul. Nu vrea un alt partener decât cel decis de Domnul Isus. Nu face alte lucrări decât cele spuse de Domnul. Facem lucrarea cu bucurie şi cu responsabilitate? Se poate baza Domnul pe noi? Poate fi sigur că nu îl vom face de ruşine, că nu vom da înapoi?

♦ **Reticent.**

Nu, el nu respinge sfaturile Domnului, ci ale diavolului. Diavolul a bătut la uşa fiecărui ucenic. într-un fel sau altul a încercat la fiecare să vadă dacă îl poate sau nu trăda pe Domnul Isus. Toma este unul dintre cei care ştie să se împotrivească diavolului. Ţinem noi cont de sfatul: „împotriviţi-vă diavolului şi el va fugi de la voi"? Folosim noi puterea lui Dumnezeu pentru a birui pe cel rău? Când suntem ispitiţi, răspundem aşa cum răspundea Mântuitorul? Dacă nu voi mânca nimic altceva decât Cuvântul, nu voi asculta de tine. Oricât de mult aş dori să arat cine sunt, nu îl voi ispiti pe Domnul. Oricât de greu voi câştiga lucrurile pe care le doresc, nu mă voi închina ţie ...

♦ Rătăcind.

După moartea Domnului Isus, Toma este răvăşit, răscolit şi rătăceşte. Nu ştim pe unde, dar sigur nu este cu fraţii. Nu pricepem din ce motive, dar ajunge ultimul la închinare. Pe motivul acesta, pierde mult. Pierde toate lucrurile pe care le-a dat Isus celor prezenţi. Nu are pace, nu are dovada învierii, nu are bucuria, nu are trimiterea, nu are noua măsură de Duh, nu are ce să mărturisească. Apoi, el continuă să rătăcească, deoarece este pretenţios. Este adevărat nu sunt pretenţii exagerate, ci normale. Este adevărat că sunt pretenţii exprimate frumos. Este adevărat că sunt pretenţii care lasă loc de desfăşurare. Domnul poate stabili timpul şi felul, dar el aşteaptă ca Domnul să i Se arate. Nu cumva suntem şi noi pe drumul rătăcirii?

♦ **Reintegrat.**

După un timp, Toma revine în rândul ucenicilor. Nu crede ca ei, nu are ce au ei şi totuşi este acolo. L-au atras legăturile frăţeşti. L-a atras comportamentul fraţilor. L-a atras dorinţa lui sinceră. L-a atras convingerea că Isus va veni acolo. L-a atras inima bună. Vrei să te reintegrezi în mijlocul ucenicilor? Poate mai ai întrebări, dar este mult mai bine aici decât în altă parte.

Aici, vei primi mult mai repede răspunsul decât în alte locuri.

^ **Revitalizat.**
Toma este aprins din nou datorită bunătăţii şi îndurării Domnului Isus. Ştiindu-i sinceritatea şi dedicarea, Domnul Isus i Se arată, îi arată rănile şi îi porunceşte credinţa. Toma crede şi intră într-o nouă etapă a vieţii: rededicarea. Este serios şi se ţine de ceea ce a promis.
^ Rededicat.
Istoria spune că Toma a ascultat de Domnul Isus şi a plecat ca misionar în India. Lui i-a „căzut" această ţară şi de acolo s-ar trage biserica tomistă, din sudul Indiei. Tradiţia spune că, iniţial, el nu a vrut să meargă. Domnul îi spune că harul va fi cu el. Toma se încăpăţânează şi refuză. Atunci vine un comerciant la Ierusalim să caute un tâmplar. Isus vine în piaţă şi îl vinde pe Toma ca sclav. Se încheie contractul şi comerciantul îl întreabă pe Toma dacă Isus este stăpânul lui. Toma răspunde afirmativ, iar comerciantul îi spune că tocmai 1-a cumpărat. Toma pleacă în India. Acolo împăratul îi cere să construiască un palat. Toma se angajează, primeşte banii, îi dă la săraci şi îi spune împăratului că palatul este în construcţie. Apoi spune că 1-a terminat, dar nu îl poate vedea decât după moarte. împăratul este la început nervos, dar apoi este încreştinat. Preoţii păgâni îl omoară cu sabia. Sună a poveste, dar arheologia vorbeşte despre acest împărat şi este posibil să fi fost aşa. Un lucru însă este cert şi în vom avea confirmat în veşnicie. Domnul aşteaptă dedicare şi îi răsplăteşte pe cei credincioşi. ♦ **Răsplătit.**
Cu siguranţă, după ce L-a slujit pe Domnul cu credincioşie, Toma a plecat în slavă şi în glorie. El este acum în norul de martori. El este în slujba împăratului dincolo. Vrei să fii şi tu acolo?
Dragii mei, fiecare om care a pornit pe calea Domnului

poate trece prin momente mai dificile. Dacă suntem sinceri, Domnul Se va ocupa de reaprinderea noastră şi ne va folosi din nou pentru împărăţia Sa.
Concluzia:
Toma are părţi negative şi pozitive. Este frumos şi bine că el încheie pozitiv. Greşeşte, dar se pocăieşte şi Domnul aduce harul. El face ceva deosebit pentru că era un om deosebit. Fii cum a fost Toma. Fii fratele lui geamăn, chiar dacă nu trebuie să treci prin înstrăinarea lui. Domnul te va ajuta. Amin!

nţa în învierea _*J* omnului

Este deosebit de important să credem în învierea Domnului Isus. Lucrul acesta este văzut în efortul Domnului de a-1 convinge pe Toma şi pe ceilalţi ucenici. în general, noi ne referim la Toma ca la unul care nu a crezut. Să nu uităm, însă, că nici femeile şi nici ceilalţi ucenici nu au fost gata să creadă prea uşor. Domnul a trebuit să Se ocupe de fiecare în parte pentru a-i convinge de învierea Sa. Dacă acest lucru nu era important, de ce ar fi investit Domnul atât de mult în ei? De asemenea, importanţa acestui aspect este susţinută de conţinutul mesajelor ucenicilor după înviere.
Cartea Faptele Apostolilor este deosebit de clară când afirmă că mesajul ucenicilor se concentra în jurul învierii. Dacă acest eveniment nu ar fi fost important, de ce îl predicau apostolii în fiecare predică? Cât de importantă este credinţa în învierea Domnului se vede şi în efortul depus de Pavel să le explice acest

adevăr corintenilor. Capitolul 15 din 1 Corinteni se ocupă în mod special cu învierea Domnului Isus. Se pare că unii din cei din Corint au ajuns să nu mai creadă în înviere. Dacă nu ar fi fost important acest lucru, de ce atâta strădanie din partea lui Pavel? Nu în ultimul rând, ar trebui să ne dea de gândit şi efortul diavolului de a opri acest

adevăr.
încă din Duminica învierii, diavolul a încercat să denatureze şi să ascundă oamenilor adevărul învierii. Ştiind că el ne vrea răul întotdeauna, eforturile lui ne dau de gândit. Cu siguranţă că, dacă ar fi fost ceva lipsit de importanţă, diavolul nu şi-ar fi aruncat toată oştirea în încercarea de a opri acestui adevăr. Cert este că de atunci şi până astăzi, prin orice metode şi de multe ori prin aşa zise metode creştine, diavolul vrea să zdruncine şi să spulbere credinţa unora în învierea Domnului Isus.
Şi în domeniul acesta există o veste bună. Domnul Isus este Dumnezeul care ne ajută să credem.
^ **De ce 1-a ajutat Domnul Isus pe Toma să creadă?**
1. Deoarece era valoros.
El era valoros ca suflet. Valoarea unui suflet înaintea lui Dumnezeu este mare. Toma era cel puţin la fel de valoros ca oricare altul. Dacă ai suflet, eşti în atenţia lui Isus Cristos cel viu pentru salvare. Mai mult, Domnul Isus îl iubea pe Toma. El ne iubeşte pe toţi. Aceasta îl face să ne caute şi să Se descopere. El era valoros ca ucenic. El făcea parte din numărul ucenicilor. Domnul 1-a chemat în lucrare. El a acceptat chemarea Domnului atunci când a fost chemat. Nu ştim ce a lăsat, nu ştim ce preţ a plătit în ochii altora.
2. Deoarece erau un căutător sincer după adevăr.
Toma nu spune că nu vrea să creadă. Toma nu refuză ca mulţi dintre iudei dovezile Domnului. Datorită unor motive bine întemeiate, Toma spune: vreau dovezi şi voi crede. Mulţi aleg să nu creadă în ciuda dovezilor. Toma spune: „Daţi-mi dovada şi voi

crede!"
Eşti sincer în căutare? Dacă Domnul îţi va împlini anumite dorinţe vei crede? Toma a fost sincer cu ceea ce se petrece în interiorul lui. Nu a făcut pe credinciosul. Nu s-a ascuns. Nu spun că a fost bine că nu a crezut, dar spun că a fost foarte bine că a fost sincer. Dacă ai îndoieli sau nemulţumiri, trebuie să fii sincer cu Domnul şi cu fraţii. Toma a fost sincer, chiar dacă starea în care se găsea nu-i făcea cinste. El putea să ţină lucrurile în interior, să pozeze, dar nu a vrut.
3. Deoarece era un om în care Isus a investit mult. Domnul avea planuri mari pentru Toma. Nu îşi permitea
să îl piardă. Nu voia să îl piardă. Toma era un ucenic al cărui ataşament faţă de Domnul nu depindea de circumstanţe. Toma ştia că iudeii ar putea să-1 omoare, dar a vrut să meargă şi să moară cu El. El nu era legat de ce oferă Domnul, ci era legat de ceea ce este Domnul. Domnul a investit mult în tine. Nu vrea să te piardă. Are planuri mari pentru tine, dar nu te poate folosi până nu devii credincios autentic, credincios.
4. Deoarece era în rugăciunile fraţilor.
Apreciez faptul că ucenicii nu l-au exclus pe Toma. Au înţeles circumstanţele, probabil şi-au reamintit că şi ei au trecut prin aceeaşi experienţă şi au fost alături de el. Ce ne împiedică să credem că s-au rugat împreună ca Domnul să i Se descopere lui Toma? Au avut răbdare, l-au considerat ca pe unul de al lor şi l-au lăsat să participe la adunările lor şi să umble cu ei, s-au rugat pentru problema lui ...
Ce s-ar fi întâmplat cu Toma dacă fraţii l-ar fi brutalizat, cicălit, descurajat, ridiculizat, condamnat, scos afară din mijlocul lor? Atitudinea fraţilor a fost una de înţelegere şi de dragoste. Credinţa în înviere nu era un lucru uşor. Nu a fost nici pentru ei. Ei nu doreau să se descotorosească de Toma, ci să-1 aibă cu ei, cu toată inima. Fraţii lui mijloceau pentru el. Mare putere are

rugăciunea fierbinte a celui neprihănit. Mare putere are rugăciunea fierbinte a mai

multor neprihăniţi. Avraam mijloceşte şi capătă mari favoruri.

5. Deoarece îşi face partea.

El vine la adunare. Toma învaţă din propriile-i greşeli. La început, nu a fost cu ei, se pare că doar a întârziat, dar duminica următoare este acolo şi îl găsim cu ucenicii de acum şi până îi împrăştie prigoana. Interesant este că Toma nu a crezut, dar totuşi nu s-a îndepărtat de grupul ucenicilor. Probabil, Toma a ştiut că Domnul îi caută pe ucenici şi a rămas permanent în grupul ucenicilor.

îmi place să cred că Toma nu a acceptat nicio responsabilitate în afara grupului. Probabil, Toma a spus: m-aş duce cu drag, dar ce mă fac dacă, în timp ce eu voi fi plecat, Domnul va decide să revină şi iarăşi nu îl văd? Domnul onorează lucrul acesta. Nu, nu era o adunare mare. Nu una foarte bine organizată şi nici cu vechime istorică. Nu era o adunare de oameni perfecţi şi nici nu aveau un program deosebit. Era o adunare de oameni credincioşi. Toma îi cunoştea cu părţile bune şi mai puţin bune. Toma vine la adunare: la timp, cu sufletul deschis, cu dorinţa să îl întâlnească pe Isus, cu speranţa că Domnul Isus va veni. Vii la adunare? îi aduci şi pe alţii?

6. Deoarece îl dorea un ucenic destoinic.

Dacă Toma nu crede în învierea lui Isus, n-ar fi avut o părere corectă despre Isus, n-ar fi ştiut întreg adevărul şi nu l-ar fi putut propovădui. El nu ne putea fi ajutor şi sprijin în clipele de suferinţă şi nici nu ne putea întări credinţa în răsplătire. El nu putea să fie un bun predicator. Fără înviere, Isus nu putea fi Mesia. Fără înviere, Isus nu putea fi Mijlocitor. Fără înviere, Isus nu putea să ne pregătească cerul. Fără înviere, Isus nu putea fi Ocrotitor şi Călăuzitor. Fără înviere, Isus nu putea fi Dumnezeu.

7. Deoarece Toma a avut răbdare.

Domnul i S-a arătat la opt zile după ce el și-a exprimat dorinţa. Domnul putea să o facă mai devreme, dar nu a făcut-o. Este important să aşteptăm timpul lui Dumnezeu.

8. Deoarece Lui în face plăcere să ne vadă fericiţi.

Când Toma ajunge să se convingă de învierea Domnului, Isus devine fericit. Acum, dispare necazul, îndoiala întrebările şi vine pacea, liniştea, siguranţa şi convingerea că este pe drumul cel bun. Acum, poate crede în veşnicie şi în răsplătire.

<$> **Cum 1-a ajutat Domnul Isus pe** Toma să **creadă?**

1. Prin pregătirea lui pentru evenimentele acestea.

în repetate rânduri, Mântuitorul spunea: „v-am spus aceste lucruri pentru ca atunci când se vor întâmpla, voi să credeţi." Domnul te pregăteşte prin multe lucruri şi prin multe evenimente. Totul este să vezi şi să asculţi.

2. Prin mărturia celor ce L-au văzut viu.

Este adevărat că ei nu l-au putut convinge. Mărturia lor însă a stârnit acea ambiţie de a-L vedea şi el pe Cel înviat. Toma a luat aminte la mărturia femeilor, a ucenicilor, a celor doi care au fost plecaţi spre Emaus. Este important să vesteşti şi altora.

3. Prin explicarea Scripturilor.

Sigur, ucenicii i-au spus lui Toma felul în care Domnul a interpretat Scripturile.

4. Prin întâlnire personală.

Domnul vede că Toma nu cere mai mult decât se putea face. Aşa a făcut cu ceilalţi, aşa va face şi cu Toma.

Dragul meu, este mult mai important de ce S-a arătat Domnul, decât cum S-a arătat Domnul. Dacă eşti ceea ce trebuie şi cum trebuie, Domnul găseşte modalitatea să te ajute şi pe tino să crezi.

s*pt«mjnll«< lii

Concluzia:

Fraţi şi prieteni scumpi, necredinţa Lui Toma a fost neîntemeiată. Pe ce s-a bazat ea? Pe nimic solid. Pe ce se bazează necredinţa ta? Ai dovezi? îţi este teamă? îţi este

indiferent dacă eşti pe calea bună sau nu? Ai aşa o ambiţie să stai acolo? Analizează bine şi vei vedea că nu ai argumente solide. Nu sunt credibile nici pentru tine, dar pentru alţii. Dacă este vorba de indiferenţă sau ambiţie, fii atent la ce-ţi spun în continuare.
Necredinţa Lui Toma a fost dezavantajoasă. Ce i-a adus această stare? Toma era dezavantajat din toate punctele de vedere: şi sufleteşte, şi în relaţia cu Domnul şi în relaţia cu fraţii. De ce nu recunoşti că starea de credinţă te dezavantajează? Ge avantaje ai fiind în necredinţă? Frumuseţea este că necredinţa lui Toma a fost abandonată. Cum a scăpat din această stare? La prima întâlnire cu Domnul a scăpat pentru totdeauna şi fără să mai ceară dovezi. Nu ai vrea să abandonezi starea de necredinţă? Domnul este prezent aici. Chiar nu îl vezi? Chiar nu îl simţi?
Porunca Domnului Isus este să nu fii necredincios:
- deoarece nu ai motive.
- deoarece nu eşti avantajat. Cel ce pierde eşti tu.
- deoarece vei dori credinţa, dar va fi prea târziu.
- deoarece istoria nu te susţine.
- deoarece necredinţa te duce în iad. Aspectul pozitiv al poruncii este: fii credincios!
Fii credincios, chiar dacă se pare că astăzi credinţa nu este apreciată. Aprecierile lumii sunt trecătoare şi întotdeauna au fost potrivnice.
Fii credincios, chiar dacă nu pricepi în întregime taina învierii. Noi nu putem pricepe toată lucrarea lui Dumnezeu, dar ea este o realitate.
Fii credincios, chiar dacă procentul mare se complace în necredinţă. Domnul vorbeşte despre poarta cea strâmtă şi calea

îngustă, pe care umblă puţini.
Fii credincios, chiar dacă ai de suferit pentru aceasta. Fii credincios acum şi fii credincios până la moarte!

dintre Ketru şi |sus Ioan 21:15

Privim deseori la ceea ce s-a întâmplat după învierea Mântuitorului. Unul dintre evenimentele luate în discuţie este întâlnirea de la Marea Tiberiadei. Aici, asistăm la un dialog între Petru şi Domnul Isus. Acesta a avut un rol important în viaţa şi slujirea lui Petru. Şi noi avem nevoie de astfel de momente.
Privind cu atenţie, putem observa că dialogul acesta transformator:

♦ A fost iniţiat de Isus.

Oare ar fi deschis Petru subiectul dacă nu îl deschidea Isus? Domnul îl deschide:
1. La timpul oportun.
Nu era bine să se tergiverseze, deoarece Petru trăia în tensiune şi mulţi puteau comenta lucrarea lui.
2. Cu dragoste.
El o face din iubire pentru Petru.
3. în locul potrivit.
Acolo erau şi ceilalţi fraţi. Când Isus deschide subiectul, fii deschis cu El. Nu ascunde nimic.

♦ Este purtat public.

Domnul discută cu Petru în prezenţa fraţilor săi. **Acoasta**

nu pentru a-1 face de ruşine, ci pentru a-1 ridica. Domnul a vrut să ştie toţi că:
- Petru s-a pocăit,
- Petru a fost iertat,
- Petru îl iubeşte mult pe Domnul,
- Petru primeşte încredinţări de la Domnul Isus.

Când Isus îţi cere ceva public, fii sigur că nu te umileşte. Tot ce face El este spre binele tău prezent şi pentru binele tău viitor. Dacă îţi cere pocăinţă publică, dărnicie publică, închinare publică, smerire publică, să nu te dai înapoi. Ce îţi cere să faci în taină, fă în taină. Ce îţi cere să faci public, fă public.
^ **Abordează subiectul ales de Isus.**
De multe ori, am dori să discutăm ce vrem noi. Şi pentru aceasta este timp. Sunt însă momente în care Domnul decide subiectul. Aşa face şi cu cei doi spre Emaus. Aşa şi în cazul de faţă. Când Domnul deschide un subiect, nu căuta să îl ocoleşti sau să îl închizi. Chiar dacă este dureros, discutarea lui este spre vindecarea noastră.
^ **Durează cât vrea Domnul.**
Poate, Petru ar fi vrut ca dialogul acesta să fie mai scurt. Evanghelistul menţionează că el s-a supărat puţin când Domnul 1-a întrebat a treia oară. Domnul nu face mai mult decât trebuie. El nu găseşte plăcere în a necăji pe alţii. Când Domnul te cheamă la discuţii, nu te grăbi să pleci în altă parte, pentru că nu este bine.
^ **Se încheie cu o discuţie privată.**
Acum, spre final, Domnul are ceva personal cu Petru. El trebuie să îi lase pe ceilalţi şi să îl urmeze. Când Domnul ne cheamă la lucruri private, să îl urmăm. Să îi lăsăm pe ceilalţi şi să ne ascultăm cu atenţie învăţătorul. El ne va descoperi lucruri noi în ce priveşte viaţa noastră şi uneori, a fraţilor noştri. In astfel de momente, ne vom aduce aminte că, deşi trăim în mij-

locul fraţilor, viaţa noastră cu Domnul este individuală şi trebuie trăită în deplină ascultare de El.
Concluzia:
Să comunicăm mereu cu Domnul. Când ne cheamă El, să răspundem cu bucurie. Când avem ceva pe suflet, bucurie sau frământări, să deschidem noi discuţia. Domnul este disponibil mereu.
„.?;«
onus
\Jverr\ tâ avem parte ae un Paşte deosebit?
Sărbătoarea Pastelor a fost întotdeauna privită cu multă seriozitate. Este normal să fie aşa, deoarece, la fel ca în sistemul Vechiului Testament, ea ne aduce aminte de eliberarea pe care ne-a hărăzhvo Domnul.
De obicei, ştim că la o sărbătoare reuşită contribuie mai mulţi factori. Sunt lucruri pe care le face Dumnezeu şi lucruri care ne revin nouă. Deşi nu suntem siguri că le vom trăi, cei mai mulţi am început deja să ne pregătim pentru aceste sărbători. Am început să ne gândim la unele cadouri pentru cei dragi, am comandat haine noi, am planificat curăţenie în biserică şi case, formaţiile au început repetiţiile pentru cântările dedicate acestei ocazii etc. Deoarece pregătirea spirituală este deseori lăsată pe seama unor anumiţi oameni sau pe ultimul loc, aş vrea să ne reamintim că aceasta trebuie începută acum. Astfel, vreau să mă refer la două ocazii în care poporul lui Dumnezeu a sărbătorit Pastele într-un mod deosebit. Prima ocazie are loc pe vremea

împăratului Ezechia (2 Cronici 30). Lecturarea textului biblic ne ajută să aflăm câteva răspunsuri la următoarele întrebări: ^ **De ce a procedat** aşa?
- Ca să nu mai fie sub mânia Domnului (v. 8-9), deci să recapete binecuvântările Lui.
- Ca să-i ajute pe fraţii lor de neam (v. 9). ^ Cum au **procedat?**
- împăratul s-a dedicat personal (v. 10). Să începem cu dedicarea personală.
- A discutat cu leviţii şi preoţii şi i-a chemat la sfinţire (v. 11). Să ne rugăm pentru sfinţirea liderilor noştri.
- Au decis să le sărbătorească după cum cerea Cuvântul (v. 5b).

- Au început cu sărbătorile apropiate. Să nu aşteptăm până la Paşte ...
- Au făcut sfinţirea cu toată seriozitatea. Au amânat Pastele cu o lună ca să se poată sfinţi... (30:2)
- Au făcut sacrificii personale (v. 24). 0 Care a **fost rezultatul?**
- Unii şi-au bătut joc (30.10),
- Alţii au răspuns (30:11-13),
- Bucuria a fost deosebită (30:23),
- Ajutorul Domnului a fost extraordinar (32.20-23).

Al doilea caz a fost pe vremea împăratului Iosia (2 Cronici 35). Din descrierea acestui eveniment la întrebările amintite, aflăm următoarele răspunsuri:

^ **De** eii a **făcut aşa?**

- Deoaroco au aflat cerinţele Cuvântului şi au vrut să trăiască ceea ce spunon Biblia referitor la această ocazie (34:15),

Deoarece im înţeles că Dumnezeu Şi-a retras binecuvântările pentru <a poporul nu împlinise aceste cerinţe (34:21), Deoarece au viul sa se împlinească promisiunile Lui bu-

ne, făcute lor. (34:27) 0 **Cum a făcut?**
- S-au pocăit (34:19),
- Au întrebat şi căutat sfatul Domnului (34),
- Au făcut legământ cu Domnul (34:31-32),
- Au implicat întreg poporul (35:1),
- Şi-a reluat fiecare locul în lucrare (35:5), -Au jertfit mult (35:7-).

Referindu-se la un Paşte sărbătorit aşa cum trebuie, a-postolul Pavel vorbeşte despre măturarea aluatului cel vechi. Prin acest „vechi" ne putem referi la înlăturarea păcatului, care este vechi, fiind de la început, sau la măturarea păcatelor vechi, adică ale celor pe care le-am făcut mai demult, dar nu ne-am pocăit de ele. Să prăznuim dar praznicul fără curvie, lăcomie, închinare la idoli, defăimare, beţie, neînţelegeri, nedreptăţi.

1. De ce este important să ne curăţăm?

Puţin aluat dospeşte toată plămădeala. Puţin păcat strică toată viaţa ta frumoasă. Puţin păcat în biserică strică reputaţia în general. Puţin păcat în viaţa ta strică şi întinează întreaga formaţie din care faci parte. Să nu pătăm activitatea şi strădaniile altora. Să nu pătăm imaginea Bisericii lui Cristos.

2. Cum să-1 curăţăm?

Noi, prin puterea sângelui ispăşitor.

3. Când să îl curăţăm?

Acum, din orice punct de vedere ai privi lucrurile.

4. Ce să punem în loc?

Să le sărbătorim cu curăţie, adevăr, dragoste. Să le prăznuim împreună.

Atunci şi numai în felul acesta, Domnul Se va bucura de sărbătoarea noastră, va fi prezent şi o va binecuvânta.

CUPRINS

Mesaje pentru Săptămâna Mare

Mesaje pentru Duminica învierii

Tiparul executat la: S.C. **Cârmei Prinţ & Design S.R.L.**
Arad, Str. Weitzer nr. 12
telefon 0257 250670; fax 0357 814601
e-mail: carmelprint@gmail.com